

**Eetu Kallioinen
menestyi hienosti
olympialaisissa,
mutta:**

**”NELJÄS
SIJA EI OLE
MITALI!”**

Raportti ruutiaseiden Kultahippufinaaleista → 20-22

Uusi olympiadi – katset kohti Pariisia 2024 → 16-17

ME-mies lopetti huippu-urheilijan uransa → 47

LAPUA®

UUSI!

.224
N566 3.2 g / 50 gr
(NPL5001)

6 mm
N509 5.8 g / 90 gr
(NPL6201)

6.5 mm
N563 9.1 g / 140 gr
(NPL6203)

7 mm
N564 10.1 g / 155 gr
(NPL7027)

.30
N558 11.0 g / 170 gr
(NPL7105)

UUSI!

8 mm
N559 11.7 g / 180 gr
(NPL8009)

.338
N508 15.0 g / 231 gr
(NPL8020)

9.3 mm
N560 16.2 g / 250 gr
(NPL9204)

Uusia tuotteita
Naturalis-tuoteperheessämme:

.300 Win Mag ja .223 Remington!

PERUSTETTU 1927

93. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527
olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722
juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Laurila

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Henna Torpo

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVA: JESSE VÄÄNÄNEN

"Mitalit ovat niitä hienoimpia hetkiä!"

AMPUMAUURHEILULIITON TRAPIN

päävalmentajana kolmen vuoden ajan toiminut **Kari Kopra** ilmoitti jo viime vuonna, ettei jatka tehtävässään Tokion olympialaisten jälkeen. Työsuhde päättyy vuoden viimeisenä päivänä.

– Kaikkea aikansa. Valmentajan tehtävien ei pitäisi olla ikuisuusvirkoja, vaan välillä tarvitaan uusia tuulia, jotta laji menisi eteenpäin, Kopra sanoi syyskuun ensimmäisellä viikolla Hälvälän haulikko-radalla.

Kopran mukaan arvokisamitalit ovat aina "todella hyviä juttuja", ja niitä onkin Kopran aikana tullut useita. Hän toimi aiemmin trapin lajivalmentajana ja juniorien valmentajana.

– Huonointa on ollut tämä korona-aika, jonka takia asiat eivät ole menneet, kuten oli suunniteltu. Paljon jäi tekemättä ja paljon jäi arvokisoja käymättä.

KOPRA MYÖNTÄÄ, että hänelle tulee ikävä hyvin harjoittelevia urheilijoita ja yhteisiä hetkiä niin kisamatkoilla kuin harjoituksissakin esimerkiksi kahvikupin ääressä.

– Monta hienoa reissua on ollut, ja nuoret ovat tulleet hyvin esille. Ikävä ei

LASSI PALO

Kari Kopra seuraa Hälvälän radalla **Noora Antikaisen** ja **Juho Mäkelän** harjoituksia pari päivää ennen Superfinaalia.

kuitenkaan tule kaikkea saamaani palautetta.

Kopran raskain työpäivä oli se, kun trap-ampuja **Vesa Törnroos** kuoli keväällä 2020.

Kopra kiittää pitkäaikaista työkaveriaan **Pekka Maunulaa** lukuisista hyvistä yhteisistä hetkistä ja saamastaan tuesta.

Ampumaurheiluliiton uusien trap-valmentajien työnhaku päättyi 5. syyskuuta. Valinnoista kerrotaan myöhemmin.

LASSI PALO

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 4/2021

4 Pääkirjoitus: "Mathava buusti lajille!"

5 Vesa Törnroosin muistokilpailu ❄️ 6 kiperää: Timo Rautio.

6 Yhteenveto Tokion olympialaisista ja paralympialaisista: Eetu Kallioinen, Lari Pesonen, Satu Mäkelä-Nummela ja Jarkko Mylly.

18 Pistoolipracticalin valmennusryhmä aloittaa.

20 Raportti ruutiaseiden Kulta-hippufinaaleista.

23 IMAS:lla 100-vuotisjuhla-vuosi.

24 Urheilija arjessa: Juho Mäkelä.

26 Noin 20 kysymystä: Matti Viljakainen.

28 Kivääriin uusi päävalmentaja.

29 Satunurkka.

30 Seuraesittelyt: OMAS:n ja TorSA:n päivitykset.

32 Tehoryhmäampuja sittelystä: Tommi Kaipia.

34 Ase-esittely: Perazzi High Tech Trap.

37 Muukon rata on kunnostettu.

38 Radoilta kerättyä.

40 Pekka Heikkilä täytti 90 vuotta.

42 Tiedotuksia ja tapahtumia.

TIMO RAUTIO

44 Svenska sidor.

46 Sarjakuva. 10 napakkaa: Roope Kanninen.

47 Finaali: Joni Stenström.

hakuammuntaa

MITÄ FIILIKSIÄ jäi tästä kaudesta ja millaiset näkymät ovat uudella olympiadilla kohti Pariisin olympialaisia ja vuotta 2024? Urheiluampuja-lehti teki pienimuotoisen gallupin. ❄️ sivut 16–17

2024

"Mahtava buusti lajille!"

Runas kuukausi Tokion olympialaisten ikimuistoisen miesten skeetin finaalin jälkeen Tommi Takanenkin sanoi saman, minkä suomalaiset urheilutoimittajat totesivat jo paikan päällä Asakan radalla: ampujistamme menestynein eli olympianelonen Eetu Kallioinen antoi ampumaurheilusta ja -urheilijoista erinomaisen kuvan.

"Eetu paitsi ampui jäätävän hyvin myös hallitsi median hienosti. Hänen ei voi sanoa esiintyneen hyvin, koska hän ei esiintynyt, vaan oli oma itsensä", Takanen kehui ja sanoi olevansa "jätkestä tosi ylpeä". Takanen viittasi Tokiossa kilpailleeseen toiseen skeet-ampujaan eli Lari Pesoseen.

Satu Mäkelä-Nummela oli Suomen kolmas ampumaurheilija Tokiossa. Vuoden 2008 trapin olympiavoittaja on lukuisten arvokisojen ja haastattelujen kouluma urheilija, joka osaa käsitellä mediaa värikkäällä ja paikoin räväkällä tavallaan. Mäkelä-Nummelan verbaliikka ei hyytynyt edes Asakan helteisellä radalla. Eikä pettymyksenkään hetkellä.

Ampujakolmikron ansiosta Tokion saldon voi tiivistää kolmeen sanaan, joita moni on Takasen lisäksi käyttänyt: mahtava buusti lajille!

Kallioisen olympiamenestyksen aiheuttamat muut kuin ammunalliset kiireet alkoivat helpottaa syyskuun ensimmäisellä viikolla. Siihen asti hässäkkää riitti, mutta kuten hän toisaalla tässä lehdessä osuvasti toteaa, se kuuluu asiaan. Jos hän olisi palannut Tokiosta olympiamitali kaulassaan, kiireet olisivat todennäköisesti jatkuneet paljon pidemmälle syksyyn. Ehkä sitten seuraavalla kerralla...

Ampumaurheilu sai Tokiossa muutenkin hyvää näkyvyyttä, sillä Mäkelä-Nummela toimi avajaisissa Suomen lipun toisena kantajana. Tämä oli kolmas kerta kesäolympialaisten historiassa, kun ampumaurheilija sai kunnian toimia lipunkantajana. Edelliset kerrat olivat 1968 (Pentti Linnosvuo) ja 2008 (Juha Hirvi).

Miten tästä sitten eteenpäin? Nyt kun edustava ja sanavalmis kolmikko edusti hienosti suomalaista ampumaurheilua Tokiossa, matka kohti Pariisia on varmasti julkisuuden ja näkyvyyden suhteen helpompi. Lajin säännöllinen näkyvyys kuitenkin edellyttää menestymistä myös olympialaisten välissä – niin kansainvälisissä arvokilpailuissa kuin maailman-cupeissakin. Olympiapaikan saavuttaminen Pariisiin on hyvä "buusti" matkalla kohti vuotta 2024.

Ampumaurheilun kannalta ikävämpi viesti on kuitenkin se, minkä useat valtakunnallisen median edustajat toistivat myös Tokiossa: ampumaurheilussa mennään olympialajit edellä. Unohtaa ei kuitenkaan sovi maakunnallista ja paikallista näkyvyyttä. Senkin saaminen lajien välisessä kovassa kilpailussa edellyttää säännöllistä ja tarkkaa yhteydenpitoa, jaksamista ja kärsivällisyyttä.

Ei ole vaikea arvata kumpi laji otetaan toimituksessa työn alle kiireisenä iltana: se, josta on tullut tiedote melkein vain "copypastettavaksi", vaiko se, jonka tiedotteen muokkaamiseen pitää käyttää runsaasti aikaa ja vaivaa. Ja sen melkein valmiin tiedotteen laatiminen edellyttää sujuvaa ja nopeaa yhteistyötä esimerkiksi kisajärjestäjien ja liiton välillä.

"Fin boost för vår idrottsgren!"

Drygt en månad efter herrarnas oförglömliga skeetfinal i OS i Tokyo sa Tommi Takanen samma sak som finska sportjournalister konstaterat vid Asaka skjutbana: den mest framgångsrika av våra skyttar, OS-färdeplatsaren Eetu Kallioinen, gav en utmärkt bild av skyttesporten och skyttarna.

"Förutom att Eetu sköt otroligt bra kunde han också hantera media. Man kan inte säga att han uppträdde bra eftersom han inte uppträdde, utan var sig själv", berömde Takanen och sa att han var "riktigt stolt över grabbarna". Takanen syftade också på Lari Pesonen, den andra skeetskytten som tävlade i Tokyo.

Finlands tredje sportskytt i Tokyo var Satu Mäkelä-Nummela. OS-vinnaren i trap år 2008 har deltagit i många stora tävlingar och intervjuer och hanterar media på sitt färgstarka och ibland djärva sätt. Mäkelä-Nummelas verbalitet stördes inte ens av den tryckande hettan på Asaka bana. Och inte heller i besvikelsens stund.

Tack vare den här trion kan resultatet i Tokyo beskrivas på samma sätt som också många andra än Takanen gjort: en fin boost för vår idrottsgren!

Det arbete som OS-framgången orsakat Kallioinen utöver själva skyttet började lätta under den första veckan i september. Fram till dess var det full rulle, men som han påpekar i denna tidning så hör det till saken. Hade han återvänt från Tokyo med en OS-medalj runt halsen, hade arbetet nog gått

mycket längre in på hösten. Kanske nästa gång...

Sportskyttet fick också bra synlighet i Tokyo då Mäkelä-Nummela var den finska flaggans andra bärare vid invigningen. Detta var tredje gången i sommar-OS historia som en sportskytt fick äran att fungera som fanbärare. De föregående var Pentti Linnosvuo år 1968 och Juha Hirvi år 2008.

Vad är då följande etapp? Nu när den representativa och kvicktänkta trion så fint representerade finländskt sportskytte i Tokyo är resan mot Paris säkerligen lättare med tanke på publicitet och synlighet. En idrottsgrens regelbundna synlighet kräver dock också framgång mellan de olympiska spelen – både i stora internationella tävlingar och i världscuper. Att få en OS-plats till Paris är en bra "boost" på vägen till 2024.

Ett mer olyckligt budskap för sportskytte är dock vad flera representanter för nationell media också upprepade i Tokyo: inom sportskytte har OS-grenarna företrädare. Vi får ändå inte glömma den regionala och lokala synligheten. För att få synlighet i den hårda konkurrensen mellan grenarna krävs det regelbunden och noggrann kommunikation, ork och tålamod.

Det är inte svårt att gissa vilken gren redaktionen väljer att skriva om en hektisk kväll: den om vilken det finns ett pressmeddelande som nästan bara kan "copypastas" eller den där bearbetningen av pressmeddelandet kräver tid och möda. Och att skriva ett sådant närapå färdigt pressmeddelande kräver smidigt och kvickt samarbete mellan till exempel tävlingsarrangörerna och förbundet.

LASSI PALO
SAL:n viestintäpäällikkö /
SAL:s kommunikationschef

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

”Veskun muistokilpailu tunteiden vuoristorataa”

Teksti & kuva LASSI PALO

Hollolan Hälvälässä ammuttiin syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna tunteikas haulikkolajien Superfinaali, joka oli nimetty **Vesa Törnroosin** muistokilpailuksi.

Trap-ampuja Törnroos kuoli viime vuoden huhtikuussa vain 37-vuotiaana sairastettuaan syöpää. Hän oli erittäin pidetty urheilija, joka edusti Suomea useissa kansainvälisissä arvokilpailuissa, muun muassa Rio de Janeiron olympialaisissa vuonna 2016.

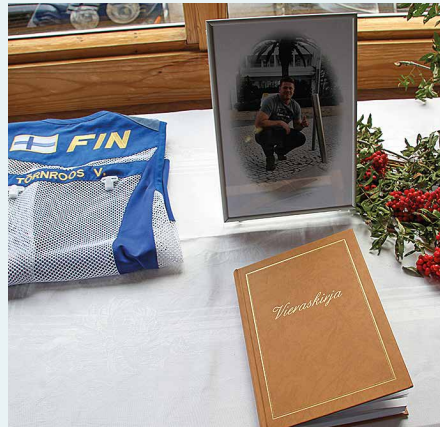
– Tämä kilpailu meni niin Veskulle, naisten trapin voittanut **Noora Antikainen** sanoi ja liikutui kilpailunsa jälkeen muistellesaan Törnroosia:

– Tunteet olivat pinnassa koko ajan. Tämä kilpailu meni niin Veskulle. Kaikki ajatukset ovat tulleet voimakkaasti mieleen, hän sanoi.

Törnroosin seura oli Superfinaalin järjestänyt seura eli Lahden Ampumaseura (LAS). Muistokilpailun avaussanat lausui Ampumaurheiluliiton entinen toiminnanjohtaja **Risto Aarrekiivi**. Kilpailuun osallistui 160 ampumaurheilijaa.

LAS:N ANU SALOMAA kertoi, että seura halusi muistokilpailulla kunnioittaa Törnroosin muistoa.

– Hän ansaitsi mahdollisimman ison kansainvälisen kilpailun nimikkokilpailuk-

Pidetyin ampujan muistoa kunnioitettiin Hälvälän ampumaradalla.

”Veskun suosiosta kertoo paljon esimerkiksi se, että tänne tuli Belgiasta yksitoista ampujaa.”

seen, koska hän oli erittäin pidetty urheilija yli lajirajojen ja maiden rajojen. Päätimme viime keväänä, että Superfinaali nimetään hänen muistokilpailukseen.

– Veskun suosiosta kertoo paljon esimerkiksi se, että tänne tuli Belgiasta yksitoista ampujaa. Monet kansainväliset

huippuampujat, kuten esimerkiksi Tšekin olympiavoittaja **Jiri Liptak**, lähettivät viestiä, että he ovat hengessä mukana, koska he eivät aikataulustyistään johtuen päässeet tänne kilpailemaan.

Salomaa kertoi myös, että Törnroosin isä **Seppo** toi poikansa ampujanliivin muistopöydälle ja kilpaili muistokisassa poikansa aseella. Muut Törnroosin perheen jäsenet olivat kilpailussa töissä tai kävivät paikan päällä.

Salomaankin viikonloppu oli ”yhtä tunteiden vuoristorataa”:

– Vaikka aikaa on jo kulunut jonkin verran, Veskun kuolema koskettaa ja herkistää edelleen.

TÖRNROOSIN VALMENTAJANA toiminut **Satu Pusila** oli yksi muistokilpailun osanottajista. Hän sijoittui naisten trapissa viidenneksi.

– Tämä viikonloppu oli ilman muuta Veskulle. Kyllä tämä menee edelleen tunteisiin. Elämässä on kuitenkin mentävä eteenpäin – ilman Veskua, Pusila sanoi kyöneleitään pyyhkien.

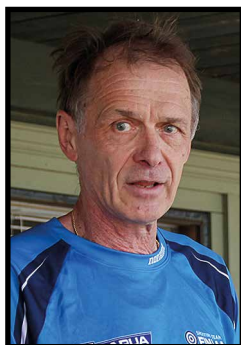
Samoin ajatuksin oli myös miesten skeetin voittanut **Timo Laitinen** (Sibbo Skyttegille):

– Vesku kävi ajatuksissani useamman kerran kilpailun aikana. LAS:lta oli hieno ele järjestää tällainen kilpailu, johon osallistui useita ulkomaalaisiakin ampujia Veskun takia. Tunteikas kisa, Laitinen sanoi. 🚰

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

Vastaajana on Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutus-päällikkö **TIMO RAUTIO**.

1 Ruutilajien Kultahippufinaali pidettiin Isovaskyrössä. Millainen tapahtuma oli?

Todella hieno kilpailu ja tunnelma oli huikkea.

2 Mikä oli tapahtumassa parasta?

Erinomaisesti järjestetty kilpailu. Kiitokset kaikille osallistujille ja järjestäjille Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseuralle.

3 Missä asiassa on ruutilajien finaaleissa eniten kehitettävää?

Osallistumisesta ruutikisoihin. Ilma-aseissa on todella hyvä osallistuminen. Kannattaa myös osallistua ruutifinaaleihin jopa joukkueina.

4 Millainen vaikutus koronaepide-

mialla on ollut liiton nuorisotoimintaan?

On ollut todella merkittävä vaikutus nuorten kilpailutoimintaan ja niiden järjestämisessä.

5 Ilma-aseiden finaalit pidetään ensi vuonna vihdoinkin Kankaanpäässä. Miltä näyttää?

Nyt näyttää hyvältä koronaepidemian helpottamisen myötä. Kankaanpäässä on tulossa hyvät kisat huhtikuussa 2022.

6 Miten luonnehdit Kultahipputoimintaa juuri nyt?

Seurat valmistelevat tulevaa toimintaa parhaillaan. Ja kaikilla on tekemisen meininki eli hyvältä näyttää juuri nyt.

LASSI PALO

”Huippu-urheilussa on kyse ammatin harjoittamisesta

”Huippu-urheilussa on kyse ammatin harjoittamisesta. Harrastamalla tulee ehkä ajoittain jonkinlaisia tuloksia, mutta pitkäjänteisesti hyvien tulosten saavuttaminen ja kansainvälisissä arvokisoissa menestyminen vaatii erittäin voimakasta panostusta valmentautumiseen”, sanoo Suomen Olympiakomitean Kimmo Yli-Jaskari.

Teksti LASSI PALO

Kuvat JESSE VÄÄNÄNEN

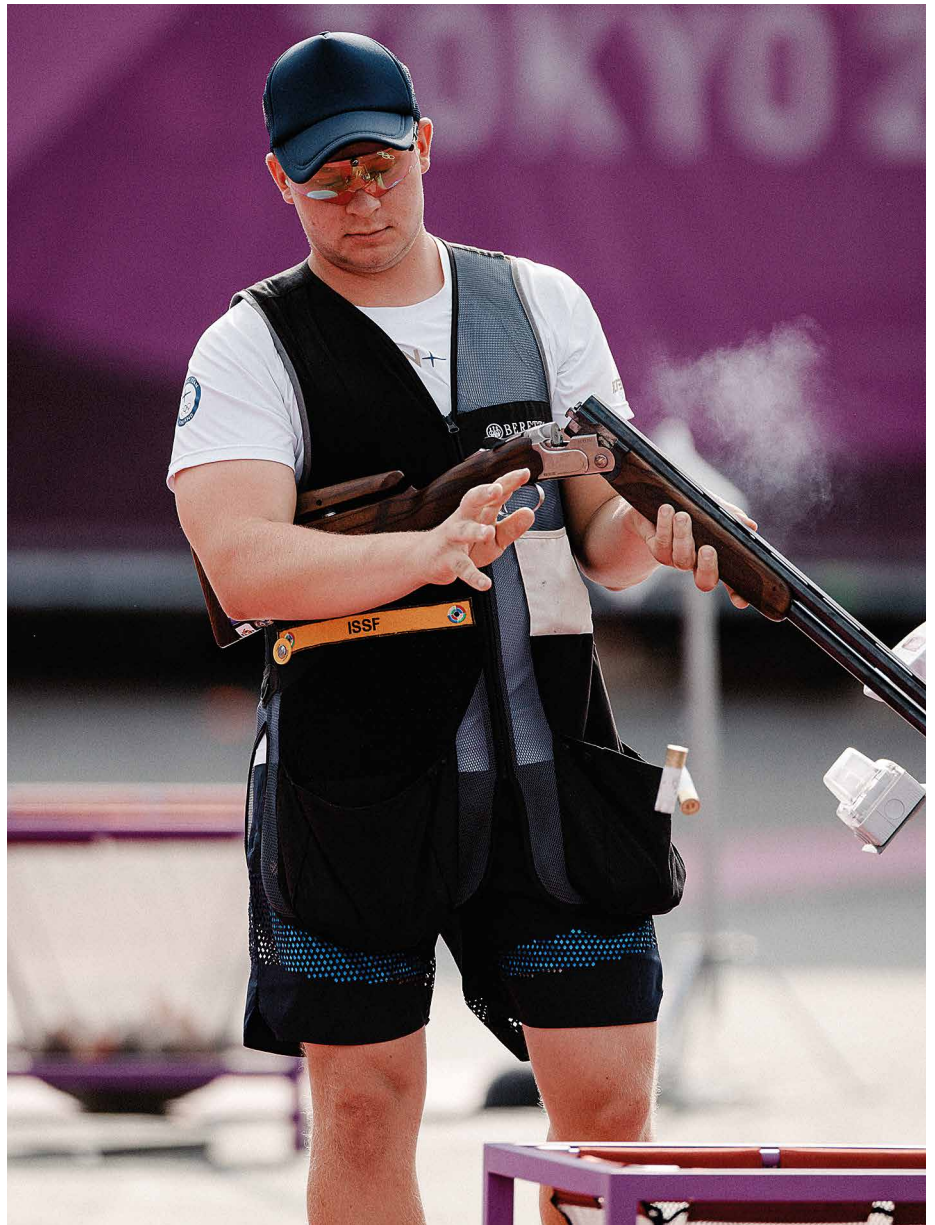
Kimmo Yli-Jaskari on kokenut urheilun ammattilainen, joka on toiminut eri tehtävissä huippu-urheilun parissa, myös Ampumaurheiluliitossa vuosina 1988-2000. Viimeksi kuluneiden vuosien ajan hän on ollut Suomen Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastaava eli hän on seurannut myös ampumaurheilua erittäin läheltä.

Hän on käynyt säännöllisesti harjoitusleireillä sekä kotimaisissa ja kansainvälisissä kilpailuissa.

Yli-Jaskari oli viimeksi Tokion olympialaisissa trap-ampuja **Satu Mäkelä-Nummelan** mukana. Hän oli samassa roolissa myös edellisissä kesäolympialaisissa Rio de Janeirossa 2016. Yli-Jaskari on ollut olympialaisissa mukana vuoden 2000 Sydneyn kisoista lähtien eri rooleissa.

Pekingin kisoissa (2008) hän oli Ison-Britannian ampujien valmentajana. Lukuisat muutkin muiden lajien arvokilpailut ovat tulleet tutuiksi.

– Huippu-urheilussa on kyse pitkän ajan vahvasta panostuksesta kaikilla osa-alueilla. Urheilijalla täytyy olla tietysti lajiin lahjakkuutta, mutta yksi osa lahjakkuutta on armoton tahto ja motivaatio. Tässä on kyse ammatin harjoittamisesta eikä harrastuksesta, Yli-Jaskari sanoi painokkaasti, kun suomalaiset olivat päättäneet kilpailunsa Tokion olympialaisissa Asakan ampumaradalla.

Eetu Kallioinen sijoittui ensimmäisissä olympialaisissaan hienosti neljänneksi.

YLI-JASKARI MAINITSI tuoreimpana esimerkinä Tokion olympialaiten miesten skeetissä upeasti neljänneksi sijoittuneen **Eetu Kallioisen**, joka 23-vuotiaana kilpaili nyt ensimmäisen kerran olympialaisissa ja osoitti jälleen olevansa kova kilpailija. Kallioinen sijoittui kolmanneksi toukokuun lopussa Kroatian Osijekissa järjestetyissä EM-kilpailuissa, joissa hän saavutti myös paikan Tokioon.

Yli-Jaskarin mukaan Kallioinen on silmiinpistävä lahjakas ampuja myös muissa haulikkolajeissa. Monilahjakkuus, hän sanoo.

– Eetulla on kova asenne ja motivaatio

sekä voittamisen tahto yhdistettynä kovaan harjoitteluun. Lisäksi lajiliiton, Olympiakomitean, Puolustusvoimien ja Opetus- ja kulttuuriministeriön tuet ovat antaneet Eetulle mahdollisuuden harjoitella vieläkin enemmän – unohtamatta kotiseuraa Ala-Hämeen Ampujia.

Yli-Jaskari tietää myös kolikon toisen puolen, mutta:

– Oma tie on vain alussa raivattava ja taklattava muun muassa taloudelliset esteet ja haasteet. Kovalla työllä se palkintokin tulee. Täytyy olla valmis maksamaan ”hinta”,

Lari Pesonen oli miesten skeetissä 28:s.

Satu Mäkelä-Nummela kilpaili Tokiossa jo neljänsissä olympialaisissaan.

Yli-Jaskari mukaili englanninkielistä sanontaa "you must be willing to pay the price".

Yli-Jaskari mainitsi toisena esimerkkinä trap-ampuja **Vesa Törnroosin**, joka heittäytyi turvallisesta siviililyöstään huippu-urheilijan uralle – ja selvitti tiensä Rio de Janeiron olympialaisiin (2016). Törnroos sijoittui Riossa 11:nneksi.

Muita olympiaedustuksia ei Törnroosille valitettavasti tullut, sillä lupaavasti alkanut olympiaura katkesi vakavaan sairastumiseen. Hän kuoli keväällä 2020.

– Uskon vahvasti, että "Vesku" olisi ollut Tokiossa, jos kaikki olisi mennyt hyvin. Suomi olisi siten saanut edustuksen myös uuteen olympialajiin eli trapin parikilpailuun, Yli-Jaskari sanoi.

AMPUMAUURHEILUN MITALIT TOKIOSSA

Sija	Maa	Kultaa	Hopeaa	Pronssia	Yhteensä
1.	Kiina	4	1	6	11
2.	Yhdysvallat	3	2	1	6
3.	Venäjän olympiakomitea (ROC)	2	4	2	8
4.	Tshekki	1	1	0	2
5.	Sveitsi	1	0	1	2
6.	Espanja	1	0	0	1
	Ranska	1	0	0	1
	Iran	1	0	0	1
	Slovakia	1	0	0	1
10.	San Marino	0	1	1	2
	Serbia	0	1	1	2
12.	Bulgaria	0	1	0	1
	Kuuba	0	1	0	1
	Tanska	0	1	0	1
	Italia	0	1	0	1
	Etelä-Korea	0	1	0	1
17.	Iso-Britannia	0	0	1	1
	Kuwait	0	0	1	1
	Ukraina	0	0	1	1

YLI-JASKARI MUISTUTTI, että Kallioisella on vielä useita vuosia aikaa näyttää kykynsä ja taitonsa. Hän viittaasi skeetin olympiapronssia napanneeseen Kuwaitin **Abdullah Alrashidiin**, joka 57-vuotiaana sai nyt toisen olympiamitalinsa. Hän on aiemmin voittanut Riossa pronssia ja kolme MM-kultaa.

Yli-Jaskari uskookin Kallioisen hyvään tulevaisuuteen kansainvälisessä huippu-urheilussa. Määrätietoista ja hyvää työtä on tehty jo vuosien ajan: Kallioisen nimissä on edelleen Y15-sarjan Suomen ennätys (122), jonka hän teki vuonna 2013. Yli-Jaskari palasi hetkeksi vuoteen 2015, jolloin haulikolajien MM-kilpailut järjestettiin Italian Lonatossa:

– Eetu ampui tuolloin poikien sarjassa, jonka peruskilpailu ammuttiin samaan aikaan miesten kanssa. Jos hän olisi ampunut miesten sarjassa, olisi hän tuloksellaan (poikien ME 124) saavuttanut suoran olympiamaapaikan Riioon.

YLI-JASKARI HARMITTELI Tokiossa sitä, etteivät Suomen muut olympia-ampujat saaneet "parastaan irti" olympialaisissa. **Lari Pesonen** sijoittui miesten skeetissä 28:nneksi (114) ja **Satu Mäkelä-Nummela** naisten trapissa 24:nneksi (113).

Pesonen, 26, kilpaili Kallioisen tavoin ensimmäisissä olympialaisissaan, Mäkelä-Nummela, 50, jo neljänsissä.

– Lari on hyvä kilpailija, jonka viimeisen sarja ei nyt ollut hyvä. Kilpailu kuitenkin kertoo sen, että hänessä on ainesta. Jo olympiapaikan saavuttaminenkin vahvistaa sen, että Larissa on potentiaalia ampujana. Kyllä tästä vielä hyvää tulee, Yli-Jaskari sanoi.

– Satun kovat kilpailijanlahjat kaikki tuntevat, mutta tällä kertaa olympiavoittajan ampuminen ei ollut "syönnillään".

MÄKELÄ-NUMMELA SANOI heti kilpailunsa jälkeen, ettei lopeta "tähän huonosti meneeseen kilpailuun". Ampumaurheilussa aletaan jakaa olympiamaapaikkoja ensi vuonna Pariisin olympialaisiin, jotka järjestetään vuonna 2024. Mäkelä-Nummela aikoo olla pelissä mukana, "jos on hengissä".

– Alan katsoa kilpailukalenteria sen mukaisesti. Menen vuosi kerrallaan.

Myös Pesosen seuraava iso tavoite siintää kolmen vuoden päässä eli Pariisin olympialaisissa, kuten Kallioisenkin.

YLI-JASKARI KAIPAA kotimaassa enemmän naisia mukaan niin skeettiin kuin trappiinkin. Erityisesti miesten skeetissä on kotimaisittain hyvä kilpailutilanne, ja trapissakin on nuorta polvea nousemasa esiin miesten sarjassa. Lisäksi Suomen pojat saavuttivat trapin EM-joukkuepronssia Osijekissa.

– Molempiin lajeihin tarvitaan kuitenkin enemmän myös junioreita. Trapissa on tehty viime aikoina hyvää työtä, kun siellä on alettu järjestää nuorten leirejä. Samaa kaivattaisiin myös skeetin puolelle. Pariisiin ei kuitenkaan yhtäkkiä pompata. Lisää ampujia olisi hyvä saada kaikkiin lajeihin – niin kivääriin kuin pistoolinkin, joista pistoolissa on kaikkein vähiten nuoria harrastajia.

SUOMELLA EI OLLUT kivääri- eikä pistooliampujia myöskään Rioissa. Lontoossa (2012) oli yksi haulikkoampuja (Mäkelä-Nummela), yksi kivääriampuja (**Marjo Yli-Kiikka**) ja kaksi pistooliampujaa (**Kai Jahnsson** ja **Mira Suhonen**). Jahnsson sijoitti miesten ilmapistoolin finaalisissa kahdeksanneksi.

Yli-Jaskarin mielestä Pariisiin on kuitenkin ”hyviä näkymiä”. Kivääriampuja **Aleksi Leppä** oli lähellä saavuttaa olympiapaikan Delhin maailmancupissa keväällä, ja nuori pistooliampuja **Ella Hakala** on Yli-Jaskarin mukaan ottanut oikeanlaisia askeleita muutettuaan Isostakyröstä Turkuun opiskelemaan ja harjoittelemaan. Hakala sijoittui tyttöjen EM-ilmapistoolissa viidenneksi.

– Miesten pistoolissakin on valonpilkahduksia, ja pistoolilajien uuden päävalmentajan **John Leighton-Dysonin** avulla lajin taso varmasti nousee, Yli-Jaskari sanoi ja nosti esiin **Joonas Kallion**, **Karri Turusen** ja **Tommi Heikkilän** nimet. 🚩

Suomalaisten loppusijoituksia Tokiossa:

- ✘ **Pronssia: Matti Mattsson, uinti (200 m ru)**
- ✘ **Pronssia (T3). Mira Potkonen, nyrkkeily (60 kg)**
- ✘ **4. Eetu Kallioinen, ampumaurheilu (skeet)**
- ✘ **5. Tuula Tenkanen, purjehdus (laser radial)**
- ✘ **T5. Arvi Savolainen, paini (97 kg), Wilma Murto, yleisurheilu (seiväs)**
- ✘ **8. Lassi Etelätalo, yleisurheilu (keihäs), Topi Raitanen, yleisurheilu (3000 m ej)**
- ✘ **9. Kaarle Tapper, purjehdus (laser standard), Aku Partanen, yleisurheilu (50 km kävely), Kristian Pulli, yleisurheilu (pituus)**
- ✘ **11. Sara Kuivisto, yleisurheilu (800 m), Kristiina Mäkelä, yleisurheilu (kolmiloikka)**
- ✘ **... 24. Satu Mäkelä-Nummela, ampumaurheilu (trap)**
- ✘ **... 28. Lari Pesonen, ampumaurheilu (skeet).**

Mika Lehtimäki: ”Työ tuottaa tulosta pitkällä aikajänteellä”

Teksti & kuva LASSI PALO

Tokion kesäolympialaisissa kirjattiin Suomen menestysaldoksi kaksi mitalia, kuusi sijoitusta kahdeksan parhaan joukkoon ja neljätoista muuta sijoitusta kuudentoista parhaan joukkoon. Lisäksi tuli seitsemän Suomen ennätystä.

Suomen joukkueen johtaja **Mika Lehtimäki** totesi, että Suomi onnistui lähtötaasoonsa nähden erinomaisesti: 36 prosenttia joukkueen urheilijoista ylitti itsensä ja sijoittui paremmin tulosluetteloissa kuin lähtölistoissa. 40 prosenttia urheili omalla tasollaan ja noin neljännes jäi lähtölistoja huonommille sijoille.

– Tämä on poikkeuksellisen hyvä prosenttijakauma. Tältä joukkueelta ei juuri parempaa suoritusta olisi voinut odottaa, Lehtimäki sanoi ja painotti, että jatkossa tavoitteena on saada kisoihin entistä menestyspotentiaalisempia joukkueita, joiden ei tarvitse ylisuorittaa saavuttaakseen mitali- ja pistesijamenestystä.

– Olemme tehneet urheilijoiden ja lajien kanssa pitkäjänteistä työtä uuden suomalaisen huippu-urheilijasukupolven kasvattamiseksi ja uuden toimintatavan rakentamiseksi. Tätä työtä on tehty neljällä sektorilla, jotka ovat olympialajit, paralympialajit, joukkuepelit ja ei-olympialajit, ja kaikissa näissä on nähtävissä uuden sukupolven nousu. Tekemämme työ tuottaa tulosta pitkällä aikajänteellä, ja siitä ensimmäinen osoitus nähtiin Tokiossa, Lehtimäki sanoi.

TOKION JOUKKUEEN urheilijat korostivat lausunnoissaan joukkueen erinomaista ilmapiiriä ja muilta urheilijoilta saamaansa kannustusta tärkeänä tekijänä onnistumisten taustalla. Lehtimäen mukaan asia ei ole sattumaa, vaan sen eteen on tehty töitä jo pitkään.

– Olemme kaikissa kohtaamisissa lajien ja urheilijoiden kanssa rakentaneet toimintatapaa ja arvoja, joiden varassa suomalaiset urheilijat voisivat lähteä ennakkoluulottomasti vetämään täysillä isoihin valoihin, lähteä heittäytymään, menestymään ja voittamaan.

– Olemme myös rakentaneet ajattelutapaa, jossa Suomen joukkueeseen on kisan jälkeen aina turvallista palata, lukipa tulos-

Tokion olympialaisten ampumaurheilun komea lippurivistö Asakan radalla.

taululla mitä tahansa. Joukkueessamme urheilijan mittarina ei ole menestys, vaan se, että uskaltaa rohkeasti olla oma paras itsensä. Kilpailuhetkellä menestystä tukee se, että arvot, toimintatavat ja ilmapiiri ovat kohdallaan ja urheilijat uskaltavat heittäytyä huippusuorituksiin.

LEHTIMÄEN MUKAAN työ suomalaisen huippu-urheilun kehittämiseksi jatkuu valitussa suunnassa.

– Asetimme päättäneelle olympiadille kovan kymmenen mitalin tavoitteen ja saavutimme kahdeksan mitalia ja kaksi niukkaa neljättä sijaa. Edellisellä olympiadilla saldomme oli kuusi mitalia. Tavoitteemme suomalaisessa huippu-urheilussa ovat olympiamenestystä laajemmat, mutta on ilman muuta hienoa ja tärkeää, että olemme onnistuneet parantamaan menestystämme myös olympialaisissa.

Lehtimäen mukaan suomalaisen huippu-urheilun isoja valintoja ovat jatkossakin resurssien keskittäminen ja yhteistyö eri toimijatahojen välillä.

– Voimme menestyä kansainvälisessä kilpailussa vain, jos saamme parhaat urheilijat riittävän nuorena kulkemaan polkua, jossa valmentaudutaan parhaassa valmennuksessa, parhaissa olosuhteissa ja parhaiden tukipalvelujen äärellä. Tätä toimintatapaa rakennamme urheiluakatemiaohjelman ja osaamishjelman kautta, yhteistyössä lajiliittojen ja koko huippu-urheiluverkoston kanssa.

Pekka Kuusistolla kaksi roolia olympialaisissa

Pekka Kuusiston olympiaurakka Tokiossa kesti matkoineen kolme viikkoa. Tehtäviä oli kaksi: ampumaurheilun vetoomusjuryn jäsen ja kaikkien ampumaurheilun toimitsijoiden COVID19-yhdysmies.

Teksti LASSI PALO

Kuva JESSE VÄÄNÄNEN

”Terve!” Tuttu iloinen tervehdys kuului Tokion olympialaisten ampumaradalla. **Pekka Kuusisto** on merkittävä suomalainen ampumaurheiluvaikuttaja, joka kuuluu sekä Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) että Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) hallitukseen.

Näiden luottamustehtävien lisäksi tehtäviä on muitakin, kuten nyt Tokion olympialaisissakin. Kuusisto oli Tokion ampumaurheilun vetoomusjuryn jäsen ja kaikkien lajin toimitsijoiden COVID19-yhdysmies. Etenkin jälkimmäinen tehtävä teetti runsaasti töitä jo ennen olympialaisten alkua, kuten kisojen aikanakin:

– Järjestelin asioita jo kolme viikkoa ennen lähtöäni Tokioon. Se oli erittäin työlästä, sillä minun piti eritellä kaikkien toimitsijoiden saapumispäivät ja hotellit sekä kirjata kaikki tiedot kisajärjestäjien vaatimiin sovelluksiin, kuten esimerkiksi OCHAan ja ICONiin. Jos ja kun muutoksia tuli vaikka lentoaikatauluihin, kaikki piti tehdä aina uusiksi, Kuusisto kertoi Asakan ampumaradalla.

– Sovellukset eivät aina toimineet, ja ihmiset alkoivat hermostua, eikä kukaan tiennyt mitä pitäisi seuraavaksi tehdä. Alkuvaikeuksien jälkeen kaikki toimi hyvin.

TOKION AMPUMAUURHEILUSSA oli noin 180 toimitsijaa, joista 76 oli ulkomaisia ja loput japanilaisia. Kuusisto vastasi ulkomaisten asioista ja tiedoista ja japanilaiset omistaan. Kaikkien nimet olivat kuitenkin Kuusiston listoilla.

– Vetoomusjuryn rooli oli olympialaisissa vähän erityyppinen kuin ampumaur-

Pekka Kuusisto teki töitä kolme viikkoa paahavalla Asakan ampumaradalla.

heilun omissa kisoissa. Yksi vetoomusjuryn jäsen oli aina finaalisissa paikalla ja protestin sattuessa päätös tehtiin lajijuryn ja vetoomusjuryn jäsenen yhteisellä päätöksellä eikä siitä saanut valittaa.

Kuusisto oli vetoomusjuryn jäsen myös Rio de Janeiron olympialaisissa (2016).

KUUSISTON MUKAAN Tokion ampumaurheilun järjestelyt toimivat kokonaisuudessaan hyvin Asakan olympiaradalla:

– Kaikki meni hyvin. Selvisimme myös haulikon tiukoista aikatauluista, ja finaalit saatiin käyntiin ajallaan.

Kuusisto palasi koti-Suomeen elokuun 5. päivänä eli muutama päivä sen jälkeen, kun olympialaisten ampumarata oli jo tyhjentynt ja hiljentynyt.

– Minun piti hoitaa kaikki COVID19-asiat loppuun asti. Siivoan täällä jäljet, hän nauroi ja pyyhki hikeä otsaltaan paahavassa helteessä. 🌀

Eetula yllätti skeet-Eetun

Tokion olympialaisten skeetissä neljänneksi sijoittunutta Eetu Kallioista juhliittiin elokuun puolivälissä Lopen ampumaradalla. ”Eetula yllätti minut täydellisesti”, Kallioinen hymyili.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Lopen kunta ja Lopen ampumaratayhdistys järjestivät elokuun 17. päivänä Meet & Greet -tapahtuman **Eetu Kallioisen** kunniaksi.

Järjestelyissä olivat mukana myös Sako Oy ja Kallioisen seura Ala-Hämeen Ampujat (A-HA).

Tapahtumassa oli alkusyksyn kurjimmasta vesisateesta huolimatta iloinen ja positiivinen fiilis.

Kallioinen, 23, sijoittui upeasti neljänneksi Tokion olympialaisten skeetissä. ”Harmittaa! On parempi etten sano suoraan, mitä juuri nyt ajattelen”, Kallioinen sanoi Tokiossa heti kisan jälkeen.

– En ole sijoitukseeni vieläkään tyytyväinen – enkä tule olemaankaan. Neljäs sija ei ole mitali, hän sanoi kiitospuheessaan hyvin painokkaasti.

– Nälkä on edelleen suuri, ja paljon jäi hampaankoloon. Olinkin täällä jo harjoittelemassa ennen tämän tilaisuuden alkua, Kallioinen sanoi.

ENNEN KUIN Kallioinen pääsi kiittämään lämpimästi kaikkia paikallaoleita, oli hänet kukitettu ja keuhuttu useissa puheenvuoroissa, joita pitivät muun muassa kansanedustaja **Timo Heinonen** (kok), Lopen kunnanjohtaja **Mikko Salmela**, Lopen ampumaratayhdistyksen **Kari Kuparinen** ja A-HA:n puheenjohtaja **Timo Suni**.

Kiitoksia saivat niin perhe, seura, liitto, kotikunta, yhteistyökumppanit kuin kaikki muutkin taustajoukot. Kallioisen olympiasuorituksia keuhuttiin poikkeuksetta hienoiksi – kuinkas muuten! – ja nuorta miestä keuhuttiin määrätietoiseksi ja päättäväiseksi huippu-urheilijaksi.

– Torijuhlan aika on sitten seuraavien olympialaisten jälkeen, Heinonen viittasi jopa parempaan menestykseen seuraavissa kesäolympialaisissa, jotka järjestetään Pariisissa 2024.

– Nyt järjestimme sellaiset juhlat kuin

Kallioisen perhe osallistui Lopen juhlaan. Kuvassa Aaro (vas.), Kati, Eetu, Tero ja Anni.

sinä halusit – omalla kotiradallasi, jolla olet viettänyt lukuisia tunteja harjoittelemassa ja kilpailemassa. Nyt saat rankan kilpailuvuoden päätteeksi lahjaksi rentouttavan vuorokauden Valkeaveden jalolautalla, jonne tulee oma mestarikokki tekemään ruoat valitsemallesi kymmenen henkilön porukalle, Heinonen kertoi.

AMPUMAUHEILULIITON valmennuksen johtaja **Henna Torpo** puolestaan keuhui Kallioista siitä, että tämä muistaa haastatteluissa aina nostaa esille mistä on kotoisin.

– Hienon nuoren miehen olette täällä kasvattaneet, Torpo kohdisti sanansa paikalla olleille loppilaisille.

– Olet Eetu todellinen ammattiuurheiliija, joka tekee kaiken just eikä melkein. Uskonkin, että hienoja matkoja on vielä edessä!

A-HA on monen muunkin huippuampu-

jan kotiseura. Se pitää myös tulevaisuudesta huolta ja järjesti kahtena elokuisena tiistaina Lopen ampumaurheilukeskuksessa Kallioisen nimeä kantaneen haulikkokoulun, jonne kaikki olivat tervetulleita.

– A-HA ei palkitse Eetua nyt, vaan perintesestä vasta syyskokouksessa. Eetu palkitaan myös rahallisesti niin, että seuran peffa kestää, seuran puheenjohtaja Suni sanoi juhlatilaisuudessa.

JOKAISessa PUHEENVUOROSSA todettiin se, kuinka jännittävä Tokion skeetin olympiafinaali oli. Eräs puhuja kiteytti tilanteen Kallioiselle napakasti:

– Koko Loppi, koko kylä jännitti sinun mukanasi!

Tokiossa Kallioinen sanoi odottaneensa kultamitalia. ”Tietenkin! Alusta lähtien on ollut selvää, että lähdin tänne voittamaan”, hän sanoi suomalaisille toimittajille paah-

”Tavoite selkeä: Pariisin olympialaiset”

”Kun tekee paljon ja määrätietoisesti duunia, tavoitteeseen yleensä pääsee.”

Teksti LASSI PALO

Eetu Kallioisella on vielä edessään pitkän kauden päätös, kun hän osallistuu Kyproksen Larnakassa lokakuun lopussa järjestettävään Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) kutsukilpailuun Presidentin cupiin.

– Lähdän sinne totta kai! Se on kunnia-asia, hän sanoo.

Kallioisen pitkään kauteen onkin mahdunut paljon – huippuina EM-pronssi ja samalla Tokion olympiapaikka sekä hieno neljäs sija olympialaisissa. Hyvä menestys aiheutti melkoisen pyörytyksen nuoren miehen ympärillä.

– Se alkaa olla nyt takana, hän kertoi elokuun viimeisenä päivänä.

– Yhtä sun toista on tapahtunut. Lopen kyläjuhla oli hieno tapahtuma, ja yhden rakennuksen nimeäminen minun mukaani oli todellinen yllätys. Se liikutti, sillä se ei ollut mikään pikkujuttu. Nimeäni kantava haulikkokoulu oli

myös hyvä asia, Kallioinen kertoo.

– Mikäs siinä, kaikki tämä hässäkkä kuuluu kuitenkin asiaan. Kauden päätöksen jälkeen vedän vähän happea, metsätän ja käyn töissä. Tammikuussa rumba alkaa taas uudestaan. Selvä ”plääni” on olemassa, vaikken niin pitkälle olekaan vielä miettinyt asioita. Samoilla kuviolla mennään eteenpäin.

KALLIOISEN MUKAAN Tokion-tapahtumat alkoivat jo unohtua, kun elokuva vaihtui syyskuuhun.

– Kilpailu on huono, jos ei tule mitalia. Kaikenkaikkiaan olympialaiset oli mielenkiintoinen ja mieliinpainuva tapahtuma. En kuitenkaan tiedä, oliko siellä mitään niin erikoista. Paljon oli ihmisiä ympärillä, ja Suomen joukkueen jäsenten kanssa oli kiva jutella.

Entä sitten Pariisin vuoden 2024 olympialaiset?

– Mitäs siihen sanoisi... Ensi vuonna alkavat taas uudet kisat. Tavoite on selkeä: olympiapaikka. Kun tekee paljon ja määrätietoisesti duunia, tavoitteeseen yleensä pääsee. Iso kiitos Puolustusvoimille, sillä ilman sitä ei olisi tätä kaikkea tapahtunut, Helsingin Santahaminassa liikunta-aliupseerina työskentelevä Kallioinen kiittää työnantajaansa.

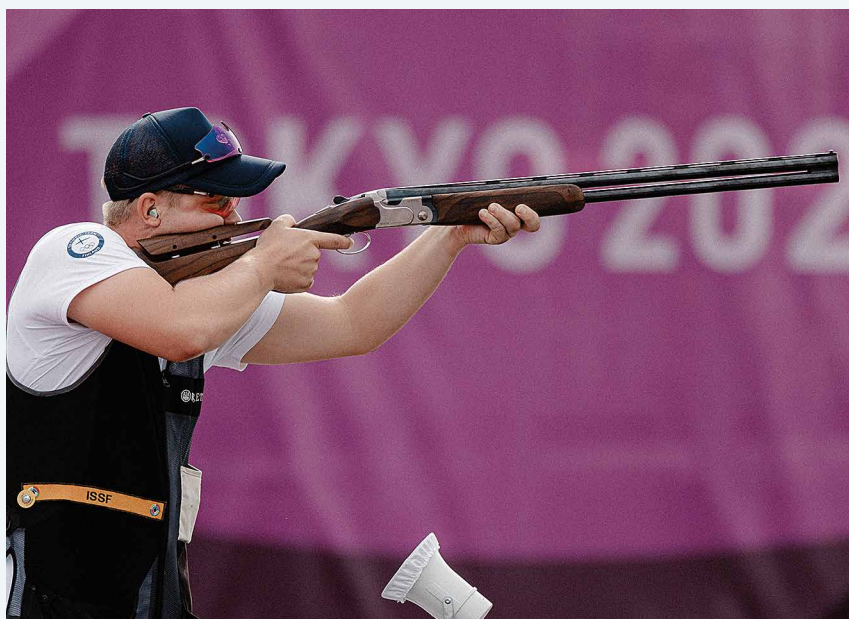
tavalla Asakan ampumaradalla.

Puheet olympiamitalista eivät ole suinkaan uusia, sillä Lopen tapahtuman juontanut Markku Savolainen palasi ajassa yhdeksän vuotta taaksepäin eli vuoteen 2012. Hänellä oli mielenkiintoinen muisto kerrottavanaan:

– Eetu sanoi tuolloin – 14-vuotiaana – eräässä tilaisuudessa, että hän aikoo voittaa olympiakultaa. Kommentti julkaistiin myös lehdessä. Ei se kauaksi nyt jäänyt, Savolainen totesi.

NIIN, ENTÄ SITTEn se Eetula? Mistä oikein oli kyse? Lopen ampumaurheilukeskuksen haulikkopuolen uusi rakennus nimettiin tilaisuudessa Eetulaksi.

– Se on todella hieno kunnianosoitus! En edes uskaltanut kuvitella noin isoa juttua. Kaikki tämä tuntuu hienolta, hämmäntynyt Kallioinen sanoi. 🌸

Eetu Kallioisen ura jatkuu kohti Pariisin olympialaisia.

”Olympianälkäni on vain kasvanut”

Lari Pesonen ei ollut tyytyväinen tulokseensa Tokion olympialaisissa. Katse ja tavoitteet on jo suunnattu vahvasti Pariisiin.

Teksti LASSI PALO

Kuva JESSE VÄÄNÄNEN

Lari Pesonen palasi arkeen eli töihin elo-syyskuun vaihteessa. Hän työskentelee liikunta-aliupseerina Parolan Panssariprikaatissa. Hänen sopimuksensa Puolustusvoimien kanssa päättyy vuoden 2023 lopussa.

– Urani on täällä vasta alussa. Olen tykännyt, ja aion ottaa tästä ajasta kaiken ”ilon” irti. Puolustusvoimat työnantajana tuntuu hyvältä vaihtoehdolta.

Ilomantsin Erämiehiä (IEM) edustava ja nykyään Riihimäellä asuva Pesonen on opiskellut maanmittausinsirööriksi Metropolian ammattikorkeakoulusta ja tehnyt vartijan töitä Helsingissä.

– En ole koulua hylännyt, mutta nyt mennään näin runsaan parin vuoden ajan. Puolustusvoimille kiitos siitä, että olen tämän vuoden aikana päässyt tekemään asioita kokonaisvaltaisesti. Kun tähän tulee vielä ainakin pari vuotta jatkoa lisää, olen varma, että se näkyy myös tulostasossani.

AJANJAKSO SOPII hyvin Pesosen suunnitelmiin ja tavoitteisiin, sillä Pariisin olympialaiset järjestetään vuonna 2024. Hän edusti Suomea Tokion olympialaisten miesten skeetissä ja teki tuloksen 114 (23+25+23+24+19), jolla hän sijoittui 28:nneksi.

– Ei se ikinä ole kiva tilanne lähteä toiseen päivään, kun tietää, ettei ohi saa ampua. Aamulla oli silti ihan hyvät fiilikset ampua. Neljäs sarja kulki ihan hyvin, mutta vikaan sarjaan oli vaikea saada enää min-käänlaista latausta aikaan, kun kun tiesin mikä tilanne on, hän sanoi heti kilpailunsa jälkeen.

– Viimeinen sarja menikin sitten miten meni. Neljä ekaa sarjaa oli hyvin pitkälti sitä, miten olen tänä vuonna ampunutkin. Viimeinen oli mitä oli. Tarvitsee vain treenata enemmän ja paremmin, josko sitten ensi kerralla, Pesonen sanoi.

Lari Pesonen oli yksi Suomen olympiajoukkueen ensikertalaisista.

”Ei se ikinä ole kiva tilanne lähteä toiseen päivään, kun tietää, ettei ohi saa ampua.”

Ensi kerralla hän tarkoittaa tietenkin Pariisissa vuonna 2024 järjestettäviä seuraavia kesäolympialaisia. Pesosella on selkeä näkemys kisoista: aika rientää eikä sitä ole hukattavaksi, sillä olympiapaikkoja aletaan jakaa jo ensi vuonna.

– Pariisi on seuraava iso maali, mikä oli selvä homma jo ennen Tokiota. Sama rumba jatkuu nyt siitä, mihin jäätin. Se on mukavaa touhua.

PESONEN, 26, OLI Eetu Kallioisen tavoin olympialaisten ensikertalainen. Hän saavutti maapaikan kisoihin jo vuoden 2019 toukokuussa, kun hän sijoittui viidenneksi Etelä-Korean Changwonissa järjestetyssä maailmancupissa. Pesonen ja Kallioinen nimettiin Tokion olympiajoukkueeseen viime

kesäkuussa.

Kaksikon saavutus oli kova, sillä edellisen kerran miesten skeetissä nähtiin suomalaisväriä vuoden 2004 olympialaisissa Ateenassa, missä Marko Kemppainen ampui hopeaa.

Naisten skeetissä Suomella oli olympiaedustaja viimeksi Pekingissä 2008 (Marjut Heinonen).

PESONEN JA KALLIOINEN olivat kämpppisiä olympiakylässä. Pesosen mukaan olympialaiset olivat kokonaisuudessaan upea ja mieleenpainuva kokemus.

– Se oli oikeinkin mukava reissu. Kisakylässä oli koko ajan rento ja hyvä fiilis. Ampumaradalla meni suuri osa ajasta, mutta oli mukava jutella ja läiskä korttia Suomen joukkueen olohuoneessa.

Pesosen mukaan kokemuksesta oli varmasti hyötyä, jos pääsee olympialaisiin uudestaan:

– Olympialaisissa ollaan aika paljon tarkempia kaiken suhteen. Se on erityislaatuinen tapahtuma. Nälkäni vain kasvoi, koska en onnistunut toivomallani tavalla Tokiossa. 🍌

”Pureskelin nopeasti kovan luun pois”

Teksti LASSI PALO

Kuva JESSE VÄÄNÄNEN

”E n jaksanut kauan kärsiä ja rypeä moskassa. Mitä nopeammin sieltä nousee pois kohti uusia tavoitteita, sitä parempi.”

Näin sanoo **Satu Mäkelä-Nummela** (Orimattilan Seudun Urheiluampujat), joka kertoo pureskelleensa nopeasti ”kovan luun” pois. Hän viittaa kommentteillaan tietenkin Tokion olympialaisiin, missä hänen ensimmäinen ajatuksensa oli ”hemmetti”, kun hän oli ampunut viimeisen laukauksensa:

– Ei voi olla totta, että tämä oli tällainen kilpailu. Jonkun on oltava hännillä, ja nyt se oli minun kohtaloni, hän kertoi Asakan olympiaradalla.

MÄKELÄ-NUMMELA voitti naisten trapin olympiakultaa Pekingissä 2008. Hän sijoittui Lontoossa (2012) seitsemänneksi ja Rio de Janeirossa (2016) kymmenenneksi. Kokenut arvokisakävijä päätti Tokion olympiaurakansa 24. sijaan, kun hän rikkoi 113 kiekkoa (23+23+24+21+22).

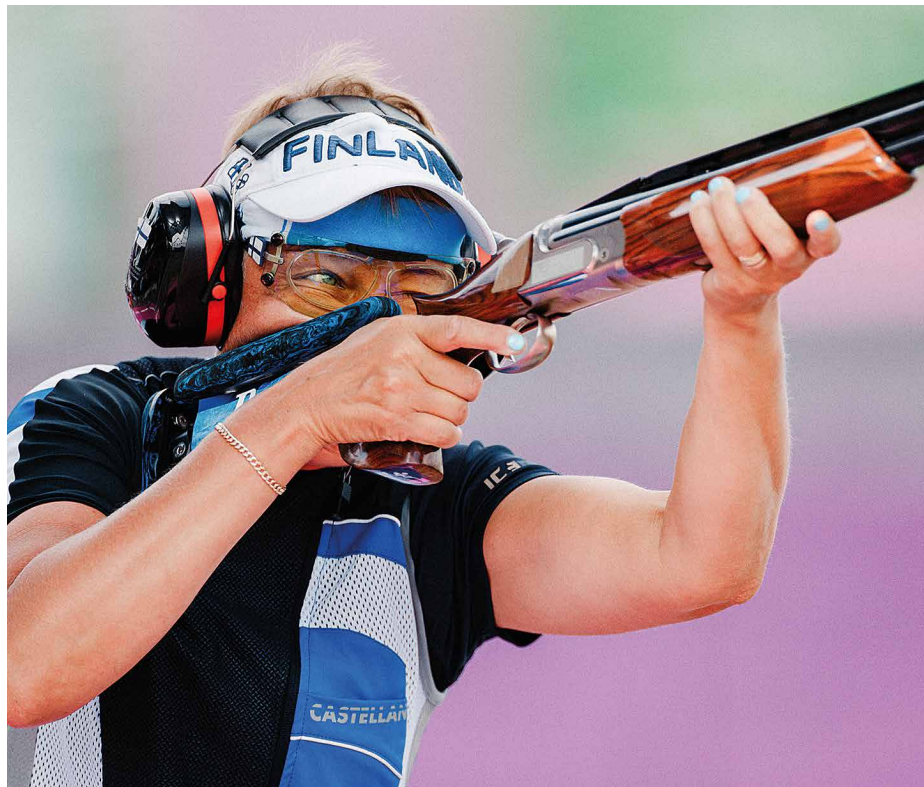
Mäkelä-Nummela oli ensimmäisen päivän jälkeen 14. sijalla. Hän sanoikin, että ”alkuruoat olivat vähän heikot” ja jatkoi: ”Huomisen pääruoan pitää olla vähän ’tukuisampaa’, jotta olisi jälkiruokavaihtoehtoja. Aika kaukana ollaan, joten veikkaan, että huomisten tulosten pitää olla hemmetin hyviä.”

Toisen kisapäivän pääruoka ei ollut riittävän tukevaa ja jälkiruoka jäi nauttimatta, sillä viidenteen eli viimeiseen sarjaan lähdetessä Mäkelä-Nummelalla oli parhaimmillaan mahdollisuudet tulokseen 116, joka olisi edellyttänyt kaikkien kiekkojen rikkomista. Finaaliraja oli 120.

MÄKELÄ-NUMMELA, 50, sanoi kilpailun jälkeen, että kun lähdettiin hakemaan pääruokaa, jouduttiin jälkiruokaan, joka olikin pannukakku.

– Alkupalat olisi pitänyt ottaa eilen vähän ahneemmin. Ensimmäisessä sarjassa oli kuin olisi tullut joku jäätikkö vastaan eikä se sulanut edes näissä helteissä. Se oli ihan karrrrmea alku!

– Aikaisemmin olen pystynyt palaamaan tuollaisten liian hätäisten lähtöjen jälkeen takaisinpäin, mutta nyt laukka vain jatkui. Hylkäys olisi varmasti tullut raviterminä. Tosissani sitä tein, mutta kun lähdön tekee

Satu Mäkelä-Nummela kilpailemassa Tokion olympialaisissa Asakan ampumaradalla.

liian nopeasti, ”tuplasta” ei ole mitään hyötyä.

Kun Mäkelä-Nummelalta kysyttiin, tiesikö hän tämän päivän ensimmäisen sarjan neljän ensimmäisen kiekon jälkeen, että finaali paikka on menetetty, hän vastasi:

– Näenhän minä oman ryhmäni tulostaulun, ja jos joka kerta muut ovat minua parempia, pystyn sen helposti laskemaan. Jos ampuu 23 tai 24, aina oli erän heikoin.

MÄKELÄ-NUMMELALTA kysyttiin myös hänen viime hetkillä ammuntasuorituksensa ja aseeseensa tekemistä muutoksista:

– Kun olisi vain hokannut ne aikaisemmin... Mutta kun kaikki ei tule mieleen. Silmän kanssa aika ei riittänyt, se aika jäi liian lyhyeksi. Onneksi ase on perä oli ihan joo. Pätäkääkään en kadu, että rupesin muutoksia tekemään. Mistäs sitä vanha ihminen kaikkea enää hokaa, hän huokaisi suoma-laistoimittajille.

– Kun tästä menee ja katsoo peiliin, sieltä se syy löytyy, koska radat ovat täällä luksusta ja kaikki samanlaisia, eikä sää voi enää paremmaksi tulla ja kiekko näkyy hyvin. Tulotaso onkin varmasti ihan hurja, Mä-

kelä-Nummela sanoi, kun peruskilpailu ei ollut vielä päättynyt.

AMPUMAUHEILUSSA aletaan jakaa olympiamaapaikkoja ensi vuonna Pariisiin olympialaisiin, jotka järjestetään vuonna 2024. Mäkelä-Nummela aikoo olla pelissä mukana, ”jos on hengissä”.

– Alan katsoa kilpailukalenteria sen mukaisesti. En lopeta tähän huonosti menneeseen kilpailuun. Menen vuosi kerrallaan, hän sanoi Tokiossa.

Noin kuukausi Tokion jälkeen Mäkelä-Nummela pohti juuri päättyneen olympiadin viimeisiä viikkoja:

– En edelleenkaan kadu tekemiäni muutoksia. Heräsin silmän kanssa vain liian myöhään. Uuden opetteleminen vie aikaa ja vaatii lukuisia toistoja, sillä ammuin noin puolet elämästäni vanhalla tavalla. Asetta ei enää tarvitse ajaa sisään, Mäkelä-Nummela sanoi syyskuun alussa ja sanoi hyvinkin painokkaasti:

– Päätyn asti menen eli vuoteen 2024. Se on itsestä kiinni saako paikan Pariisiin vai ei. Auki on vain se, millä systeemillä paikkoja aletaan taas jakaa. 🚩

Aakkosten alusta kohti Pariisia

Jarkko Myllyn askelmerkit ovat selkeät: avataan aapinen A-kirjaimen kohdalta ja lähdetään perusasioiden kautta kohti Pariisia 2024.

Teksti LASSI PALO

Kuva LAURI JAAKKOLA/PARALYMPIAKOMITEA

Haapajärven Ampumaseuraa edustava **Jarkko Mylly**, 39, teki syyskuun 1. päivänä paralympiadebyyttinsä, kun hän kilpaili Tokion paralympialaisten SH1-luokan 10m ilmakiväärkilpailussa. Myllyn peruskilpailun tulos oli 625,3, jolla hän sijoittui 41:nneksi. Finaaliraja oli 632,7. Etelä-Korean Jin-ho Park oli peruskisan ykkönen 638,9 pisteellään.

– Ei se hyvin mennyt. Alusta loppuun oli yhtä heikkoa vaihetta. Olosuhteissa ei ollut ongelmia, vaan korvien välissä, omassa tekemisessä, Mylly harmitteli.

Mylly saavutti Tokion paralympialaisiin maapaikan jo syksyllä 2018. Tuolloin kisa-paikka irtosi juuri ilmakivääriammunnasta, mutta sittemmin 50m pienoiskiväärkilpailu, joka ammuttiin Tokiossa viimeisenä kilpailupäivänä, on noussut Myllyn vahvemmaksi lajiksi.

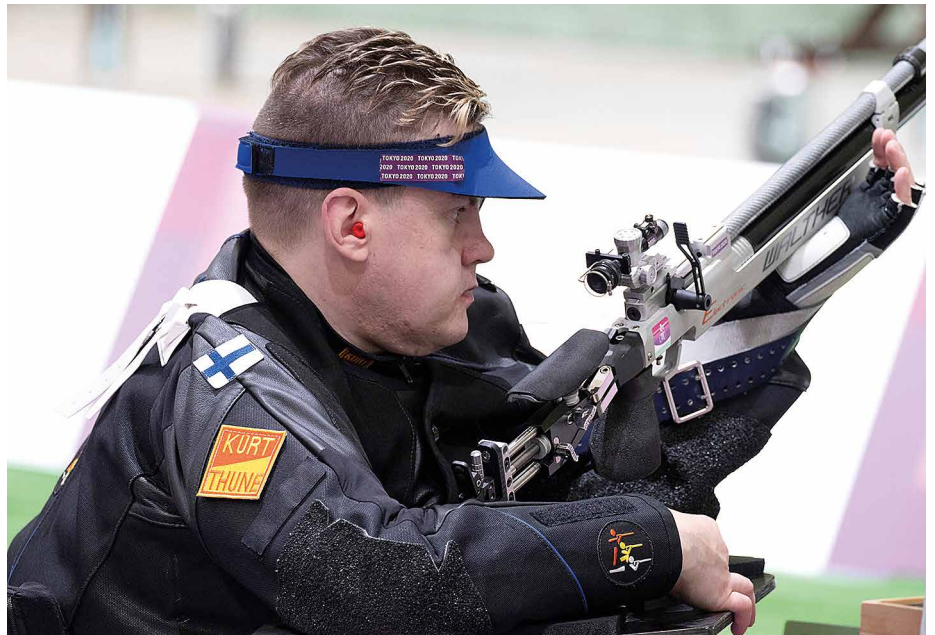
– Ilmakivääriin minulla ei ole oikein ollut luottoa. Tämä on ollut vaikeaa jo pitkän aikaa. Toivottavasti pienoiskivääri menisi vähän paremmin. Tai ei voi sanoa toivotavasti, mutta katsotaan, sen näkee sitten, Mylly totesi.

MYLLY PÄÄTTI suomalaissuoritukset Tokion paralympialaisissa positiivisissa merkeissä. Hän ampui SH1-luokan pienoiskiväärin 50m kilpailussa lähelle ennätystään 615,2 pistettä, joka riitti 15. sijaan.

Jos Mylly olisi ampunut kaksi ensimmäistä kymmenen laukauksen sarjaansa yhtä mallikkaasti kuin neljä viimeistä, olisi paikka kahdeksan parhaan finaalista irronnut. Finaaliin vaadittiin sunnuntaina tulos 617,4, josta Mylly jäi 2,2 pistettä.

Myllyn kaksi ensimmäistä sarjaa toi pisteet 100,6 ja 99,8, neljä viimeistä 103,2, 103,7, 104,2 ja 103,7 pistettä.

– Alku meni yllyrittämisen puolelle, ja

Jarkko Mylly kilpailemassa ilmakiväärissä Asakan olympiaradalla Tokiossa.

kaksi ensimmäistä sarjaa meni penkin alle. Harmittaa vietävästi. Loput neljä sarjaa sujuivat hyvin kärjen tahdissa, Mylly sanoi.

– Olen tyytyväinen Jarkon suoritukseen. Tulos osoitti, ettei kärki ole kaukana. Arvioin ennen kilpailua, että paikkaa 15 joukkoon tavoitellaan ja se saatiin. Pienoiskiväärin harjoittelu vaatii tulevaisuudessa ulkomaan leirityksiä laadukkaissa olosuhteissa. Hyvillä mielin mennään kohti Pariisin paralympialaisia 2024, totesi Myllyn valmentaja Timo Vaitiniemi.

MYLLY VASTASI puhelimeensa kolme päivää kotiinpaluunsa jälkeen. Aikaero ei enää rasittanut, mutta kisasuoritukset harmittivat edelleen.

– Reissu oli juuri sellainen kuin tuloksista saattaa päätellä. Se oli aika jännä, erilainen kisamatka ensikertalaiselle. Kilpailun suuruus ja status tulivat erittäin hyvin esille – kaikesta näki, että isoissa kisoissa ollaan. Se sitten näkyi ja tuntui, aiheutti vähän jännitystäkin ja toi siten omia juttujaan suorituksiin, Mylly sanoi.

Toinen suoritukseen vaikuttanut asia oli se, ettei Mylly ollut kilpailullut koronan takia melkein kahteen vuoteen kansainvälisissä kisoissa.

– Se ei ainakaan helpottanut tilannetta, mutta tilanne oli toki sama monille muillekin. Samojen ampujien kanssa siellä kisail-

tiin, ja kaikki oli järjestetty todella hienosti. Harmittaa, että hyvät tulokset kaatuivat omiin virheisiin ja jännitykseen enkä pystynyt ”ulosmittamaan” sitä, mitä oikeasti osaan. Kävin kierroksilla ja oli yllyrittämistä. En edes muista, milloin olisin ampunut alle sadan pisteen sarjan.

TÄMÄN TAKIA Mylly onkin jo asettanut tavoitteekseen Pariisissa vuonna 2024 järjestettävät seuraavat paralympialaiset.

– Minulla on vielä näytettävää, hän sanoi hyvin painokkaasti.

– Ensi vuonna jaetaan jo ensimmäiset maapaikat Pariisiin Ranskassa kesällä järjestettävissä kilpailuissa.

Mylly pitää parhaillaan taukoa, käy metsästävässä ja tuulettaa ajatuksiaan, mutta parin viikon tauon jälkeen hän aikoo avata aapisen A-kirjaimen kohdalta ja lähteä ilmakiväärin perusasioista liikkeelle. Kuten jo aiemmin todettiin, ilmakivääriammunta on ollut ja oli myös Tokiossa Myllylle vaikeaa.

– Se oli aiemmin vahvin lajini, mutta nyt se on älyttömän vaikeaa. Ilmakiväärin kokonaisuus pitää avata nyt ihan perusasioista. Olen tyytyväinen piekkariin. Se ei ollut Tokiossa niinkään tekniikastani kiinni, vaan korvien välistä. Urani ei tähän pääty, vaan Pariisi on jo mieleissäni, ja siitä on keskusteltu valmentajien kanssa. 🛠️

IDEOISTA TOTEUTUKSEEN
KAIKKI LOGOT SISÄLTYYN HINTAAN
OMA EROTTUVA DESIGN

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988

KYSY TARJOUS SEURALLES!

Nyt täysillä kohti Pariisia!

Millaisia fiiliksiä jäi tästä kaudesta ja millaiset näkymät ovat juuri alkaneella uudella olympiadilla kohti Pariisin olympialaisia ja vuotta 2024? Urheiluampuja-lehti teki gallupin, kun Pariisin kisoihin on noin tuhat päivää aikaa.

Teksti LASSI PALO

Henna Torpo, SAL valmennuksen johtaja

Tokion pölyt on puisteltu olkapäiltä pois. Valmistautuminen Tokioon oli monelle urheilijoistamme ja meille myös liitossa poikkeuksellista – koronapandemia laittoi asioita uusiin mittasuhteisiin ja valmistautuminen sai täysin uusia ulottuvuuksia ja epävarmuustekijöitä. Lopulta kuitenkin olympiakisat saatiin onnellisesti järjestettyä, vuosi alkuperäistä aikataulua jäljessä, **Henna Torpo** sanoo.

Aikataulumuutoksen kerrannaisvaikutukset näkyvät jo nyt, sillä juuri alkanut uusi olympiadi onkin poikkeuksellisesti vain kolmen vuoden mittainen.

– Pariisin olympialaiset tulevat syliin yllättävän nopeasti. Aikaa jäädä makaamaan tuleen ei ole, vaan meidän kaikkien on rivakasti tartuttava työhön ja tehtävämme, jotta saavuttaisimme tavoitteemme Pariisissa vuonna 2024.

TORPON MUKAAN ”jokaisella meistä” on oltava kirkkaana mielessä tavoitteet ja maali, jota kohden kuljetaan matkalla Pariisin olympialaisiin.

– Huippu-urheilun osalta meidän tulee liittona osata tunnistaa ja kohdentaa huippuvalmennusta ja tukea huippuyksilöillemme, joilla on vahva tekemisen meininki ja tahto tehdä uhrauksia myös sen eteen, että he voisivat saavuttaa Pariisissa vähintään

pistesijan, finaaliapaikan ja mieluiten tietysti sen kirkkaimman eli mitalin. Mitaliin uskon itse vahvasti.

Torpo sanoo myös, että Pariisin olympialaisia ajatellen tukitoimiamme on kohdennettava pyramidinkärkimäisesti niille yksilöille, joiden harjoittelu ja siihen sitoutuminen on kansainvälisen huippu-urheilun vaatimalla tasolla.

– Haluan kuitenkin muistuttaa, että liittona 6meidän tulee myös hahmottaa kokonaisuus ja nuorten urheilijoidemme kasvupolku, jonka tähtäimessä on varmasti myös vuosi 2028 ja Enkelten kaupungin olympialaiset Los Angelesissa.

Pietro Genga, skeet

päävalmentaja

Ampumaurheiluliiton skeetin päävalmentajan **Pietro Gengan** mukaan kauden tavoitteena oli saavuttaa Suomelle miesten skeettiin toinen olympiapaikka. **Lari Pesonen** oli ampunut maapaikan jo toukokuussa 2019.

– Suunnitelmat tehtiin toista paikkaa varten, ja lopulta tavoite toteutui Osijekin EM-kilpailuissa, mikä oli erittäin iso juttu – muistaen, kuinka kauan edellisestä miesten skeetin olympiapaikasta oli jo vierähtänyt.

Olympialaisiin valittiin EM-pronssia ja toi-

sen maapaikan saavuttanut **Eetu Kallioinen** ja Pesonen.

– Tokiossa kaikki toimi hyvin. Olympiakomitea oli tehnyt hyvää työtä varmistaakseen kaikki terveysturvallisuuteen liittyvät asiat. Koska mitään ei puuttunut ja aina oli kaikki tarvittava saatavilla, pystyimme keskittymään vain itse kilpailuun, joka oli 23- ja 26-vuotiaille ampujillemme erittäin hyvä kokemus. Eetun neljäs sija oli erinomainen saavutus, eikä Larikaan huonosti ampunut.

GENGAN MUKAAN ensi vuonna ei ole välttämättä tarvetta osallistua kaikkiin maailmancupeihin, koska Pariisin olympiamaapaikkoja ei ole niissä jaossa.

– Olen suunnitellut sellaista vaihtoehtoa, että tapaisimme talven aikana joka kuukausi kolmen, neljän päivän ajan, ja keskittyisimme valmistautumaan hyvin tulevaan kauteen, jotta urheilijat tekisivät entistä parempia tuloksia, joiden perusteella valita joukkueet.

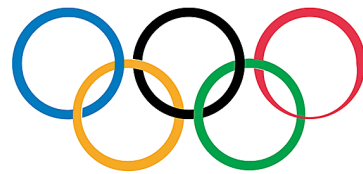
Gengan mukaan ensi kauden maksimi voisi olla kaksi tai kolme maailmancupin kilpailua sekä MM- ja EM-kilpailut.

– Näin siksi, että MM-kisoissa jaettaneen ensimmäiset maapaikat Pariisin olympialaisiin. Ja samalla periaatteella mentäisiin sitten myös vuosi 2023.

Genga matkusti Suomeen samana päivänä, kun tämä lehti meni painoon. Hän tapaa Suomen vierailullaan paitsi maajoukkueampujat myös urheilijoiden henkilökohtaisia valmentajia ja muitakin skeet-ampujia.

PARIS 2024

Tommi Takanen, skeet

Lahden Ampumaseura

Tommi Takasen ”pitkä ja monivaiheinen” kausi päättyi syyskuun alussa järjestettyyn Superfinaaliin.

– Kaudessa oli jotakin hyvää ja jotakin huonoa. Parhaita kausiani se ei ollut. Se oli keskinkertainen, koska tavoitteisiin ei päästy.

Suurin syy Takasen ”mollivoittoiseen” kauteen oli se, ettei hän päässyt Tokion olympialaisiin.

– Nyt mennään kuitenkin jo eteenpäin. Pohdin pitkään miksi näin tapahtui ja miten tästä jatketaan. Kävin kaikki vaihtoehdot läpi – mitä haluan ja jatkanko uraani lainkaan.

Takanen päätyi pohdinnoissaan lopulta siihen, että hänellä on edelleen kova motivaatio ja palava halu menestyä. Ura siis jatkuu ainakin vuoteen 2024 asti:

– En halua tehdä mitään puolivaloilla. Täysillä ja isolla motivaatiolla mennään kohti Pariisia!

TAKANEN ON tehnyt joitakin muutoksia aiempien vuosien suunnitelmiin verrattuna. Valmentaja **Jaakko Louhelaisen** ja fysioterapeutti **Sini Huhtalan** lisäksi tiimiin tulee mukaan skeet-valmentaja **Jorma Korhonen**.

– Jorma tuo kaivattuja tarkennuksia kilpailuihin ja kauteen valmistautumiseeni.

Takanen kehuu Eetu Kallioisen ja Lari Pesosen suorituksia ja esiintymisiä Tokiossa.

– Olen tosi ylpeä jatkista! He hallitsivat hienosti median ja toivat mahtavan ”buustin” lajille.

– Mutta nyt lyödään tämä kausi pakettiin ja analysoidaan plussat ja miinukset. Koska olen projekti-ihminen, teen kauden jälkeen tiimini kanssa tarkat suunnitelmat tulevan olympiadin ajaksi.

Joonas Kallio, pistooli

Suomussalmen Urheilumpujat

Joonas Kallio toipui haastatteluhetkellä kymmenen päivää aiemmin tehdystä solisluun leikkauksesta.

Vasemman käden solisluu napsahti poikki, kun hän epäonnekseen kaatui.

– Onneksi se oli vasen käsi. Se on lähtenyt nopeasti parantumaan.

Paljon muutakin on tapahtunut ja tapahtumassa Kallion elämässä, sillä hän muuttaa Helsinkiin lokakuussa. Hän käy loppuvuoden ajan lentäen Kajaanissa töissä tekemässä niitä asioita, joita ei etänä voi tehdä. Vuoden alussa hän aloittaa Santahaminassa taisteluvälinealiupseerin työt.

Muutto Etelä-Suomeen on suuri muutos, sillä Kallio on asunut aiemmin vain Pohjois-Pohjanmaalla ja Kainuussa.

– Odotan muuttoa innokkaasti. Ajokilometrit vähenevät, saan uusia virikkeitä ja tekemistä. Santahaminassa on rauhallista asua, ja siellä on hyvät harjoitusolosuhteet. Nyt tuntuu siltä, että Kajaani on nähty runsaassa kymmenessä vuodessa. Olen jo lähtötelineissä!

Ella Hakala, pistooli

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura

Ella Hakala, 16, osallistui ensimmäisen kerran kansainvälisiin arvokilpailuihin, kun hän kilpaili tyttöjen EM-ilmapistoolissa toukokuussa Kroatian Osijekissa.

Hakala sijoittui peruskilpailussa neljänneksi tuloksellaan 570 ja pääsi hienosti finaaliin. Hän johti finaalia viiden laukauksen jälkeen ja oli kymmenen laukauksen jälkeen toisena. Hakala putosi kärjen vauhdista ammuttuaan 8,1 ja sijoittui lopulta viidenneksi.

KALLION MUKAAN päättyneestä kaudesta ei jäänyt ”juuri mitään” käteen. EM- ja SM-kilpailut sekä yksi Lapuan Eurooppa cupin osakilpailu 25m iso- ja vakiopistoolissa eivät tuottaneet Kalliolle varsinaisia pettymyksiä mutta eivät suuria riemunkiljahduksiakaan.

– Nyt pidän taukoa, ja ensi vuoden MM-kilpailut ovat kirkkaana mielessä. Painopiste on ainakin 90-prosenttisesti ilmapistoolissa. Pariisin olympialaisiin ei ole enää montaa vuotta.

Kallion mukaan pohja tuleville vuosille on hyvä:

– Koko homma alkoi oikeastaan päättyneen olympiadin aikana. Melkoinen matka on tullut käytyä. Sain tulostasoni vakiintumaan hyvälle tasolle, ja nyt pitäisi punnertaa se finaalitasolle. Välillä se on ollut jo harmitavan lähellä.

Kallio tietää, että viimeiset puuttuvat pisteet tulevat väistämättä tiukemmin kuin aikaisemmin.

– Onneksi homma (olympiamaapaikojen tavoittelemisen) lähtee heti käyntiin siitä, mihin jäätiin.

Kuten Kallio napakasti tiivistää: ennen Pariisia on kolme kokonaista kautta jäljellä.

– Kaikki on mahdollista.

– Kokonaisuutena EM-kilpailu oli hyvä suoritus, ja tiesin mihin pystyn. Se toi lisää it-seluottamusta ja motivaatiota koronavuoden jälkeen. Olen edelleen pettynyt, koska kasi tuli huonoon kohtaan. Veikkaan kuitenkin, että olisin ollut pettyneempi neljanteen sijaan, hän sanoi elokuun lopussa Kultahippufinaaleissa Iossakyrössä.

Hakala on kertonut aiemmin, että hänen tavoitteenaan on päästä Pariisin olympialaisiin. Mieli ei ole muuttunut:

– Sinne tähdätään, kyllä, hän vahvisti tilanteen.

Aleksi Leppä, kivääri

Haminan Ampumaseura

Aleksi Leppä vietti haastatteluhetkellä syksyn ainoaa väliviikkoaan. Edellinen huilijakso oli heinäkuussa, jolloin hän oli kolme viikkoa ”vapaalla”. Väliviikko ajoittui sopivasti ennen kauden viimeisiä kilpailuja – kausi kun päättyy Sveitsissä järjestettävään 300m kivääriin Lapua Eurooppa cupin finaaliin.

– Kausi on ollut kaksijakoinen. Olen tyytyväinen esimerkiksi Delhin maailmancupin neljanteen sijaan ja siihen, että tulostasoni on noussut ”piekkarissa”. Esimerkiksi asen-tokilpailussa keskiarvoni oli reilusti yli 1170 pistettä. Myös ote 300m kivääriin on ollut

taas hyvä. On siis tullut onnistumisia, mutta varjopuolena on se, etten päässyt Tokion olympialaisiin, Leppä sanoo.

– Tokio oli kauden ykköstavoitteeni, joka ei toteutunut. Se ei ole älyttömän iso pettymys, koska minulla alkoi vasta tänä vuonna olla realistiset mahdollisuudet ampua paikka olympialaisiin. Se ei ole jäänyt kaiher-tamaan enkä ole sitä liikaa miettinyt. Pitää vain ampua paremmin, treenata enemmän ja olla kovempi.

LEPPÄ EI AIO muuttaa oikeastaan mitään alkaessaan tavoitella paikkaa Pariisiin.

– Olen kehittynyt ampujana, eikä minulla ole siksi mitään tarvetta muuttaa mitään. Isot linjat eivät ainakaan muutu, koska minulla on nyt mahdollisuuksia taistella

olympiapaikoista.

Leppä odottaa Ampumaurheiluliiton uuden kiväärin päävalmentajan **Leif Steinar Rollandin** tuovan etenkin harjoituksiin ja harjoitteluun uusia näkemyksiä ja linjauksia.

– En varsinaisesti tarvitse neuvoja esimerkiksi ampuma-asentoon, vaan kroppa ja pää tarvitsevat harjoituksissa uusia virikkeitä. Odotan Leifin tuloa innolla! Minulla on kova usko siihen, että jotain uutta varmasti tulee. Tiedän hänet, mutta en tunne häntä enkä hänen valmennusfilosofiaansa.

Vahva usko ja Lepän positiivinen ote asiaan kuin asiaan kantavat varmasti pitkälle. Pariisi on siis tavoitteesi?

– Ehdottomasti ja vahvasti!

Pistoolipracticalin maajoukkueryhmä aloittaa syksyllä

Ampumaurheiluliiton IPSC-jaosto on käynnistämässä tänä syksynä pistoolipracticalin maajoukkueryhmän valmennustoiminnan.

Teksti MIKA VUOLLE

Kuvat MIKKO KUISMA, TIMO SUIKKI

Valmennusryhmään haetaan 4–6 ampujaa, joilla on halu ja mahdollisuus menestyä kansainvälisissä arvokisoissa.

Pistoolin valmennusryhmän valmentajina toimivat **Mikko Kuisma** ja **Timo Suikki** Lappeenrannan Siluettiampujista. Kuismalla on takanaan kaksi vuosikymmentä practical-kokemusta ja tukku mitaleita niin EM- kuin SM-kisoistakin. Practicalin valmennuskuvioissa hän toiminnut toistakymmentä vuotta.

Suikki on OMT-fysioterapeutti ja jääkiekkjoukkue SaiPan valmennustiimin jäsen, joka harrastaa myös practicalia. Yhdessä he ovat kehittäneet toimivan valmennusjärjestelmän, jota on jo testattu tämän vuoden aikana.

– Alunperin tämän maajoukkueprojektin piti käynnistyä jo viime syksynä, mutta se siirtyi, kun koronan vuoksi Thaimaan MM-kisatkin siirtyivät vuodelle, Kuisma kertoo.

YLIMÄÄRÄINEN AIKA käytettiin kuitenkin hyödyksi Lappeenrannan Siluettiampujissa. Valmennuskuvioita lähdettiin kokeilemaan LaSA:n porukalla viime vuoden joulukuun alussa ja sitä jatkettiin kesäkuun SM-kisoihin asti.

Valmennuksen kantavana ajatuksena oli practical-ampujan fysiikan kehittäminen, ennen kaikkea kehon hallinnan ja liikkeen hallinnan parantaminen. Suikin ja Kuisman ohjauksessa harjoiteltiin koordinaatiota, voimaa ja nopeutta, erilaisilla practical-ammuntaan sopivilla harjoitteilla, niin kuntosalilla kuin ampumaradallakin.

Valmennusryhmään kuuluvien omalla vastuulla oli peruskunnon ylläpitäminen eli esimerkiksi pyöräily tai lenkkeily. Samoin perusammuntataitojen ylläpitäminen ja kehittäminen oli kunkin itse tehtävä.

– Emme varsinaisesti treenanneet ampumista, vaikka harjoitteluun ammuntaa kuului.

PUOLEN VUODEN harjoittelurupeama koostui jaksoista, joissa harjoiteltiin eri tee-

LaSA:n ampumarhoitukset, aiheena kehonhallinta liikkeestä. Mikko Kuisma ampuu ja Mikko

LaSA:n treeniryhmän harjoitukset kuntosalilla talvella 2021. Kuvassa kehonhallintaa harjoittelevat vasemmalta Pasi Pennanen ja Mikko Suoninen, ohjaajana Timo Suikki.

moja. Valmennusta oli pari kertaa viikossa. Korona pakotti opettelemaan myös etäprojekteja, ja osa harjoitteista tehtiin ja analysoitiin videoyhteydellä.

LaSA:n puolen vuoden projektin tulos tuli punnittua Salon SM-kisoissa. Se oli

vakuuttava. Standard-divisioonan viidestä kärkeistä neljä meni valmennusryhmän lappeenrantalaisille, Kuisman ampuessa ensimmäisen pistoolin suomenmestaruutensa.

– Alunperin minun piti olla lähinnä valmentaja, kun epäilin, että jaksanko tehdä sitä työmäärää minkä SM-kisoissa menestyminen vaatii. Tuli kuitenkin tehtyä muiden mukana, Kuisma toteaa.

Lappeenrantalaisten työ osoitti selvästi, että suomalaisessa practicalissa juuri fyysikkapuolesta saa nopeimmin ulosmittattua lisätehoa. Liikkeen ja kehon hallinnan parantamisella saadaan nopeimmin aikaiseksi tulosparannuksia.

MAAJOUKKUEEN pistoolipracticalin valmennusryhmän haku käynnistyi IPSC-jaoston kanavilla elokuun lopulla ja päättyi syyskuun lopussa. Lokakuussa järjestetään ensimmäinen leiri, ja loka-marraskuussa alkaa varsinainen valmennusrupeama, joka on vuoden mittainen projekti maalinaan Thai-

ukku-

Suoninen ottaa aikaa.

maan MM-kilpailut loppuvuodesta 2022.

Ryhmään haetaan vapaamuotoisella hakemuksella sekä suorittamalla tietyt testit, joihin kuuluu niin fyysisiä suorituksia kuin practical-ammuntaakin. Hakusessa on siis urheilijoita, joilla on motivaatio menestyä, urheilijan asenne kohdallaan sekä halu menestyä kansainvälisesti.

VALMENNUKSEN TAVOITE on nostaa valmennettavat 20 parhaan joukkoon omassa divisioonassaan MM-kilpailuissa, joten pääsy ryhmään edellyttää myös sitoutumista viikoittaiseen etäyhteydellä tehtävään valmennukseen ja tavoitteena oleviin kahdeksaan yhteiseen valmennusleiriin.

– Tähän asti maajoukkueleirien henki on ollut lähinnä motivaation kohottaminen, joten koitamme nostaa valmennusta uudelle tasolle. Tavoitteena on myös, että saisimme tästä projektista julki juttuja, joista olisi hyötyä kaikille practicalin harrastajille. Tätä tehdään tosissaan, mutta ei vakavissaan, valmentaja Kuisma sanoo. 🛠️

Riihimäen Ampumaseuran Jenny Koskimäki voitti naisten modified-luokan.

Tuttuja nimiä haulikkopracticalin kärjessä

Loimaalla ammuttiin heinäkuussa jälleen kerran haulikkopracticalin SM-mitaleista.

Teksti MIKA VUOLLE

Kuva EERO SIVULA

Hienossa kesäkelissä ammutun viikonlopun taso oli, kuten suomalaisessa haulikkopracticalissa aina, erittäin kova. Kärkisijat täyttyivät MM-mitalisteista, ja taas kerran saattoi todeta, että haulikkopracticalissa SM-mitalin voittaminen voi olla yhtä tiukassa kuin MM-mitalin saavuttaminen.

Nopeatempoisena lajina haulikkopracticalin pääkilpailu pystytään viemään läpi yhdessä päivässä, vaikka sääntöjen mukaan SM-arvoon oikeuttavan L3-tasoisin kisan pitää sisältää vähintään kaksitoista asemaa. Kisapäivä on pitkä ja vaatii ampujilta – ja myös toimitsijoilta – hyvää kuntoa sekä kisajärjestäjiltä hyvää organisoitumista.

Loimaan Laukojilla sitä riittää, sillä seurala on kokemusta monien haulikon arvokisojen järjestämisestä vuosien varrelta.

KAHDENTOISTA ASEMAN kattaus sisälsi tällä kertaa kymmenen savikiekkoahauleilla ammuttavaa ja kaksi täyteisillä ammuttavaa asemaa, joten sääntöjen mukaisesta patruunavalikoimasta jäi pois hankalana pidetty susihaulipatruuna, buck shot.

Tarjolla oli paljon väliseinillä rakennettuja sokkeloita, mutta myös yksi vauhdikas ja suoraviivainen nopeustesti, jossa ampujat saivat kolistella peltimaaleja nurin minkä ehtivät.

Kilpailun tiukin taistelu käytiin punapistetähtäimillä varustettujen lipashaulikoiden open-luokan mestaruudesta, jonka ratkaisi vajaan prosentin erolla itselleen Pohjois-Karjalan IPSC-seuraa edustava **Lauri Nousiainen** ennen Vaasan **Raine Peltokoskea**. Pronssille sijoittui selvästi kärkekaksikosta jääneenä Nousiaisen seurakaveri Pekka Kakkonen.

MODIFIED-LUOKASSA, jonka kalusto käsittää suujarruilla, pitkällä lipasputkilla ja nykyään myös punapistetähtäimillä varustetut itselataavat haulikot, kärkipaikoille ampuivat kivääriin hallitsevat maailmanmestarit Pohjanmaan Practicalia edustava **Sami Hautamäki** ja Keuruun Seudun Ampujien **Jarkko Laukia**, isäntäseuraa edustavan takavuosisien haulikon MM-hopeamitalisti **Jani Lehtosen** ehtiessä SM-pronssille.

Standard-luokassa Turku IPSC:n **Jani Kössi** kuittasi mestaruuden. SSG:n **Kim Lepänen** puolestaan venyi niukasti hopealle ennen Kokkolan Urheiluampujien **Seemi Anttilaa**.

Pumppuhaulikoiden standard manual-divisioonan mestari oli jälleen kerran NoSA:n **Jaakko Viitala**, Kokkolan **Juha Lukkarilan** ja SSG:n **Teemu Potkosen** kavutessa palkintopallille Viitalan molemmin puolin.

NAISTEN KISASSA open-luokan mestaruuden vei RASSI:a edustava **Jenny Koskimäki**, modified-luokassa Porkkalan Ampujien **Anastasia Mustonen**, standard-luokassa Pohjanmaa Practicalin **Anne Hautamäki** ja standard manualissa Rauman Seudun Urheiluampujien **Mona Nordberg**.

Satavuotias IMAS isännöi ruutiaseiden Kultahippu- finaaleja

Tänä vuonna satavuotisjuhliaan viettävä Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura järjesti elokuun lopussa ruutiaseiden valtakunnallisen Kultahippufinaalin Lapinmäen ampumaradalla.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura (IMAS) järjesti 28. elokuuta ruutiaseiden valtakunnallisen Kultahippufinaalin Lapinmäen ampumaradalla. Aurinkoisissa olosuhteissa ammutussa finaalisissa ammuttiin 25m pistoolissa sarjat 12T- ja 14VT sekä 50m kiväärissä sarjat 10T-, 12T- ja 14T-sarjat. Lisäksi ammuttiin joukkuekilpailut.

Kilpailun järjestelyissä noudatettiin kilpailuhetkellä voimassa olleita viranomais- ten ja Ampumaurheiluliiton koronaohjeis- tuksia. Ampumapaikalla sai olla vain yksi huoltaja urheilijaa kohti.

IMAS järjesti finaalityöpahtuman myös vuosi sitten. IMAS on isännöinyt tapahtu- maan myös vuosina 2014–2015.

Kultahippufinaalissa ammuttiin kaik- kiaan 63 suoritusta. Nuoret ampujat edus- tivat neljäätoista seuraa.

HELMI PIETINALHO on 12-vuotias kivää- riampuja, joka edustaa Salon Seudun Am- puja (SaSA). Pietinalho saavutti aiemmin elokuussa SM-hopeaa N16-sarjan makuu- kisassa Rovaniemellä, ja samassa kilpailussa hän ampui ensimmäisen täysotellunsa. Il- makiväärissä hän siirtyi istumatulelta suo- raan vapaaseen pystyasentoon 9-vuotiaana ja osallistui ensimmäiseen 60 laukauksen

Lumi Saikkonen voitti 25m pistoolin 14VT-sarjan.

ilmakivääririkisaan 10-vuotiaana keväällä 2019.

Isossakyrössä hänen tuloksensa oli 297,5, jolla hän sijoittui viidenneksi. Pietinalho voi osallistua Kultahippukisoihin vielä ensi vuoden ajan.

– Meni ihan hyvin, perustason suoritus. Tämä ei ollut kauden ykköskisiani, hän sa- noi.

Pietinalho on harrastanut ampumaur- heilun kuuden vuoden ajan. Hän käy met- sästävässä isänsä Heikin kanssa ja talvisin laskettelemassa.

– Haluan päästä joskus kymmenen vuo- den kuluttua kansainvälisiin arvokisoihin. Sitä ennen tulevat tehoryhmä ja nuorten maajoukkue. Laukauseriini ovat nousset kovastikin. Ilmakiväärissä minua valmentaa Janne Terkola ja pienoiskiväärissä isäni.

YKSI OSANOTTAJISTA oli Helsingin Varus- kunnan Ampujien (HVA) **Lumi Saikkonen**,

Ruutiaseiden Kultahippufinaalissa nähtiin jälleen

"Tämä on ollut kivaa, ja ampumaharrastus jatkuu."

Lumi Saikkonen

joka voitti 25m pistoolin 14VT-sarjan. Hä- nen tuloksensa oli 249. Espoolainen Saikko- nen, 14, osallistui Kultahippufinaaleihin nyt kolmannen kerran.

– Tämä on ollut kivaa, ja ampumaha- rrastus jatkuu, hän hymyili palkintojenjaon jälkeen.

Saikkonen harrastaa ampumaurheilun lisäksi joukkuevoimistelua Espoon Teline- taitureissa. Voimistelutreenejä on neljä ker- taa viikossa, ja yksi harjoitus kestää kolme tuntia.

– Olemme käyneet ampumassa kaksi

kerran iloisia ilmeitä.

Sarjan 12T pienoiskiväärikisa vauhdissa.

kertaa viikossa. Yritämme harrastaa monipuolisesti. Lumi on suorittanut practical-ammunnan turvallisen ampujan kurssin ja on käynyt ampumassa keväällä practicalia, pistooliammuntaa Haukilahden Urheilumuupujissa harrastava Panu-isä kertoi.

– Lumilla on vähän samanikäisiä pistoolikavereita, mutta nyt hän on menossa tutustumaan Ampumaurheiluliiton teho ryhmän toimintaan Tampereelle. Siellä on nuoria ampujia.

ELMERI NEVANSUU (Kuortaneen Kunto) osallistui Saikkosen tavoin 14VT-sarjan 25m pistooliin. Hän sijoittui toiseksi ennätystuloksellaan 235. Nevansuu, 13, on harrastanut ampumaurheilua kolmen vuoden ajan.

– Pistoolia, en ole kivääristä innostunut, hän sanoi.

Pistooliammunta on tullut Elmerin mukaan

jatkuu

25m pistoolin 14VT-sarja käynnissä.

”suvun kautta”, sillä hänen tätinsä on entinen huippupistooliampuja **Mira Suhonen** (o.s. Nevansuu), joka edusti Suomea Pekingin (2008) ja Lontoon (2012) olympialaisissa.

– Mira on käynyt katsomassa ammuntaani, ei kuitenkaan hirveän usein.

Kultahippufinaaleihin osallistui myös Elmerin pikkuveli **Iivari**, joka kilpaili 25m pistoolin 12T-sarjassa sijoittuen kolmanneksi (174).

KULTAHIPPUFINAALIEN johtajana toimi IMAS:n puheenjohtaja **Marjo Yli-Kiikka**. Hän oli erityisen iloinen siitä, että Kultahippufinaali pystyttiin jälleen järjestämään.

– Mikään ei ole ollut varmaa viimeksi kuluneen vuoden aikana, ja nämä kilpailut jouduttiin siirtämään kuukaudella eteenpäin koronan takia. Nyt sitten juhlietaan suurta juhlapäivää ja kilpailupäivää. Sää suosii, ja on oikein mukava ampumakeli, hän sanoi tervehdyspuheenvuorossaan.

Yli-Kiikka sanoi, että Kultahippufinaali on hyvä ponnahduslauta, kun vähitellen siirrytään kohti vanhempia ikäkausisarjoja ja aikuisten sarjoja.

– Odotan innolla näkeväni kymmenen vuoden kuluttua monia näistä junioreista testaamassa kisakuntoaan kilpakumppaneitaan vastaan.

Isonkyrön kunnanvaltuuston puheenjohtaja **Jaakko Pukkinen** onnitteli tänä vuonna 100-vuotisjuhliiaan viettävää ampumaurheiluseuraa:

– Olemme kunnassa ylpeitä IMAS:sta. Meillä on ollut ja tulee olemaan olympiaedustajia, Pukkinen viittasi vieressä seisoo-

Elmeri Nevansuu osallistui 14VT-sarjan 25m pistooliin.

Helmi Pietinalho on SaSA:n 12-vuotias kivääriampuja.

Ella Kari on KA:n nuoria ampumaurheilijoita.

neeseen Yli-Kiikkaan, joka on menestynyt kivääriampuja. Yli-Kiikka edusti Suomea kolme kertaa olympialaisissa (Ateena 2004, Peking 2008 ja Lontoo 2012).

AMPUMAUURHEILULIITON nuorisopäällikkö **Timo Rautio** onnitteli myös IMAS:ia, joka voitti viime vuonna Ampumaurheiluliiton nuorisoseurapalkinnon Vehasen maljan.

– IMAS täyttää tänä vuonna sata vuotta,

ja se oli viime vuoden paras nuorisoseura. Hieno juttu, Rautio sanoi.

Ruutiaseiden valtakunnallinen Kultahippufinaali järjestetään kahtena seuraavana vuonna (2022–2023) Nokiilla.

Ilma-aseiden vastaava tapahtuma pidetään ensi keväänä Kankaanpäässä, missä se jouduttiin perumaan niin viime kuin tänäkin vuonna koronavirusepidemian takia. 🚰

IMAS juhlii täyttä sataa

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura juhlii satavuotista taivaltaan perustamispäivänään 27. marraskuuta.

Teksti & kuva LASSI PALO

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura (IMAS) teki historiategoksen, kun se täytti 50 vuotta. **Arvo E. Aholan** vuonna 1971 laatimassa teoksessa kerrotaan, miten seuran toiminta alkoi: ”Isonkyröön tuli syyskesällä 1921 kunnanlääkäriksi **Väinö Airo**, joka oli opiskeluaikoinaan harrastanut urheiluammuntaa. Tohtori Airo käytti yleensä kaikkia tilaisuuksia hyväkseen, kokouksia, harjoituksia, kilpailuja, vieraskutsujakin tuodakseen esiin ampumista ja sen harrastamista edistäviä näkökohtia.”

Teoksen mukaan ”vieläpä omat lääkärintervastaanototkin usein kuuluivat näissä merkeissä, jopa niinkin tarkkaan, että tupasi unohtamaan odotushuoneessa istuvat potilaansakin, varsinkin silloin kun ’sisällä’ sattui olemaan potilas, joka myös vähänkin perillä ammunna oli.”

Kunnassa oli aikaisemminkin ollut ”hajanaisia ja järjestäytymätöntä” ammunta- ja metsästystoimintaa. Oman osansa ajatuksen seuran perustamisesta tekivät vuoden 1918 kansalliset tapahtumat. Lokakuussa 1921 pidettiin ensimmäinen tunnustelukokous, joka johti perustamiskokoukseen marraskuun 27. päivänä.

Historiikin mukaan näyttäisi siltä, että IMAS ry:n ehdotuksesta olisi syntynyt ajatus nykyäänkin käytössä olevasta aluejaosta ja aluemestaruuskisoista.

SEURAN NIMESSÄ oleva sana metsästys on herättänyt kysymyksiä. Sen on ajateltu olevan historiallinen jäännös. Historiikin mukaan metsästystä ei kuitenkaan ole seurassa harrastettu kovin järjestelmällisesti koskaan, vaikka se on ollut joskus 1920- ja 30-luvuilla kokousten puheenaiheena. Historiikin kirjoittaja tulee lopputulokseen: ”Ja kyllä kai niin on, että molemmat sekä varsinainen ammunta että metsästys vaativat seuralta siksi paljon, että samassa seurassa on ’vaikeata kahta herraa palvella.’”

IMAS:ssa tehtiin merkittävä päätös vuonna 1965, kun se päätti laajentaa ampumarataa ja saada se omalle maalle. Hehtaarin suuruinen tonttikauppa sinetöitiin seuraavana vuonna. Myöhemmin ostettiin vielä tontin viereinen pienempi 0,16 hehtaarin palsta.

Ilmakivääriammunta tuli mukaan toimintaan virallisesti vuoden 1970 helmikuussa. Ilma-aserata sijaitsi keskustan Pohjankyrön talossa, ja ampujien määrä sen kun kasvoi.

IMAS:n aktiiveja ryhmäkuvassa Kultahippufinaalien yhteydessä: edessä **Ella Hakala (vas.)**, entinen puheenjohtaja **Matti Nikula** ja **Marianne Palo** sekä takana **Tytti Vaismaa** ja puheenjohtaja **Marjo Yli-Kiikka**.

IMAS:n talousasioissa tapahtui ratkaiseva käänne vuonna 1968, kun jopa ensimmäisenä maakunnassa seuran käyttöönottama bingopeli tuli kuvioihin mukaan. Vuoden 1969 toimintakertomus kertoo seuran tienanneen bingolla lähes 20 000 markkaa ja olevan velaton.

HISTORIEOKSESSA on mielenkiintoinen kappale myös naistoiminnasta, joka päättyy lauseeseen: ”Olisikohan naiset saataa mukaan – myös ampumaan.” Muutamia naisia on mainittu ammunnan harrastajina, ja jotkut nimeltä mainitut saavuttivat sen aikaisia luokkamerkkejäkin ja heillä oli oma kiertopalkinto Akkaan touppi. Viimeisen kerran siitä kilpailtiin elokuussa 1939, ja siihen päättyikin hetkellisesti koko ampumaseuran toiminta. Miehet olivat jo valmistautumassa tositoimiin, ampumaan kyllä, mutta ei seuratoiminnan puitteissa. Seuran ampumamajakin oli muutaman vuoden ajan luovutettuna siirtoväen käyttöön.

IMAS:n puheenjohtajana vuodesta 2018 lähtien toiminut **Marjo Yli-Kiikka** toteaa, että kovin vahvasti ei ilmeisesti ole naistoimintaa ollut historiikin kirjoitusvuoteen 1971 mennessä, mutta sittemmin asiaan on tullut selkeä parannus. Yli-Kiikka on seuran historian toinen naispuheenjohtaja ja toistaiseksi ainoa olympiaedustaja. Hän edusti Suomea vuosien 2004, 2008 ja 2012 olympialaisissa.

Lisäksi IMAS:n ampujista kahdeksan on yltänyt maotteluedustukseen, viisi pohjoismaisiin ja viisi Euroopan mestaruuskilpailuihin ja yksi paralympialaisiin (**Katri Kempainen**). Parhaita saavutuksia ovat Yli-Kiikan olympiaedustusten lisäksi kolme EM-hopeaa (1997, 2005, 2011) ja **Marianne Palon** EM-pronssi (2017).

IMAS on tähän mennessä saavuttanut SM-kilpailuissa 318 henkilökohtaista mitalia ja 247 joukkuemitalia. Vuonna 2020 se sai 17 mitalia, joista seitsemän oli henkilökohtaisia ja kymmenen joukkuemitalia.

YLI-KIIKAN MUKAAN marraskuun juhlien ohjelma on suunnitteilla. Lauantain juhlien ympärille rakennetaan juhlakisat siten, että perjantaina kilpailevat kultahippukisat ja sunnuntaina aikuiset.

– Juhlavuosi on ollut koronasta huolimatta toimelias. Saimme ensimmäisenä seurana Vehasen nuorisopalkinnon ja järjestimme elokuussa ruutiaseiden Kultahippufinaalit. Olen puheenjohtajana ilahunut, kun radalla on ollut väkeä taas harjoittelemassa.

IMAS:ssa on tällä hetkellä noin 130 jäsentä, joista muutama kymmenen kultahippukisäisiä.

– Seuramme porskuttaa hyvin eteenpäin. Meillä on paljon toimintaa, tapahtumia ja osallistujia. Lisäksi meillä on hyviä nuoria ampujia, kuten kiväärissä **Marianne Palo** ja **Alexi Kasi** sekä pistoolissa **Ella Hakala**. He ovat suuntautuneet vahvasti huippu-urheilujanuralle.

Yli-Kiikka on tyytyväinen myös siksi, että yhteistyö kunnan kanssa sujuu hyvin.

– Kunnanvaltuuston uusi puheenjohtaja **Jaakko Pulkkinen** sanoi Kultahippufinaaleissa, että IMAS näyttyy kunnan suuntaan melko hiljaisena seurana. Suhtauduin kommenttiin positiivisesti, koska emme ole jatkuvasti vaatimassa kunnalta eri asioita. Toimintamme on pyörinyt omissa tiloissamme vuosikymmenien ajan ja ainakin toistaiseksi se on riittänyt meille. Mutta kun apua on tarvittu, olemme sitä kunnalta aina saaneet, Yli-Kiikka kiittää. 🌸

Hyvien suoritus- ja uutisten vuosi

Trap-ampuja Juho Mäkelä on ”tosi” tyytyväinen, koska hänen tulostonsa vakiintui kauden aikana.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Hyvät uutiset ovat seuranneet toistaan, kun puhutaan Orimattilan Seudun Urheiluampujia (OSU) edustavasta **Juho Mäkelästä**. Hän kuului Suomen EM-pronssia voittaneeseen poikien joukkueeseen Kroatian Osijekissa touko-kesäkuussa järjestetyissä kilpailuissa. Suomen muut ampujat olivat **Juho Montonen** ja **Kaarlo Hoppu**.

Suomi sai pronssimitaliottelussa vastaan Iso-Britannian, jonka se voitti upeasti pistein 7–1.

Mäkelä kommentoi kilpailuaan näin: ”Ammunta oli rentoa ja mukavaa. - - Oli hienoa ampua päivän ensimmäisestä kiekosta viimeiseen. Hyvä päivä kokonaisuudessaan ja joukkuekilpailun pronssimitali kruunasi päivän.”

Mäkelä sijoittui poikien henkilökohtaisessa EM-trapissa parhaana suomalaisena 13:nneksi, kun hän teki tuloksen 110.

– Sain toisena päivänä vähän juonenpästä kiinni, mutta se ei enää riittänyt. Tuloksessa ei ole kehumista, mutta oli se yllättävän hyvä ekaan päivään nähden.

Mäkelä ja **Sara Nummela** putosivat harmittavasti uusinnan jälkeen junioreiden EM-trapin parikilpailun pronssiottelusta.

MUUTAMAN VIIKON kuluttua Mäkelä siirtyi uudelle kymmenluvulle, kun hän teki kotiradallaan Orimattilassa uuden ennätysensä rikkomalla 120 kiekkoa. Kilpailussa ammuttiin kaikki 125 kiekkoa yhden päivän aikana. Vuoden vanha ennätys koheni yhdellä kiekolla.

Mäkelä sivusi paitsi peruskilpailun ennätystään myös finaalin Suomen ennätystä (46), kun hän voitti M20-sarjan trapin Suomen mestaruuden elokuussa. Mäkelä voitti SM-kultaa myös miesten kaksoistrapissa kolme viikkoa myöhemmin.

Mäkelä on menestynyt myös aiemminkin, sillä hänellä on poikien EM-joukkuekultaa ja -hopeaa vuosilta 2019 ja 2018.

ELETÄÄN SYYSKUUN alkua, kun Mäkelä valmistautuu harjoituksiinsa Hollolassa Hälvälän haulikkoradalla. Kahden päivän kuluttua alkaa Superfinaali.

– Kausi on ollut tasainen eikä notkahduksia ole tullut. Olen tosi tyytyväinen, koska edellisten neljän kilpailuni tulokset olivat välillä 118–120. EM-Osijek oli hyvä startti kaudelle, hän sanoi.

Miten tähän tilanteeseen on tultu? Ehkä tärkein asia on ollut se, että Mäkelä on voinut harjoitella hyvin, paljon ja monipuolisesti suorittaessaan varusmiespalvelustaan Puolustusvoimien Urheilukoulussa. Palvelus päättyy syyskuun 23. päivänä.

– Olen ampunut varmasti kymmenentuhatta kiekkoa enemmän kuin viime vuonna eli karkeasti ottaen 20 000 kiekkoa tulee täyteen tämän vuoden aikana. Se on tuplasti enemmän kuin vuosi sitten.

Mäkelä vakuuttaa jaksaneensa koventuneen harjoittelun hyvin.

– Oikeastaan tosi hyvin! Vuosi Urheilukoulussa on ollut hyvä, koska olen voinut keskittyä ampumaurheiluun. Olen pystynyt yhdistämään monipuolisen harjoittelun ja varusmiespalveluksen sekä saanut hyödyllistä tietoa niin lihashuollosta kuin ravitsemuksestakin. Lisäksi tulevat arvokkaat keskustelut muiden lajien urheilijoiden kanssa, Mäkelä kertoo.

– Harmillista on se, että koronaepidemia on sotkenut suunnitelmia. Kun olen käynyt ulkomailla, en ole matkan jälkeen voinut osallistua millään tavalla Puolustusvoimien toimintaan kahden viikon karanteenin takia.

ENTÄ MITÄ tapahtuu, kun varusmiespalvelus päättyy? Opiskelut eivät kuulu nuoren miehen suunnitelmiin, sillä Mäkelä alkaa tehdä töitä kotitilalla, missä töitä riittää muun muassa kaivinkoneen ohjaimissa.

Et halunnut jäädä Puolustusvoimien palvelukseen?

– Ei nyt... ei huvita... kumminkaan. Vuosi siellä riitti, Mäkelä pyöritteli vastaustaan.

Juho Mäkelän tavoitteena ovat seuraavat kesäolympialaiset, jotka järjestetään Pariisissa kolmen vuoden kuluttua.

”Olen pystynyt yhdistämään monipuolisen harjoittelun ja varusmiespalveluksen sekä saanut hyödyllistä tietoa niin lihashuollosta kuin ravitsemuksestakin.”

– Pystyin jo ennen Urheilukoulua yhdistämään hyvin työn ja ampumisen. Sama meininki jatkuu nyt armeijan jälkeen.

Et myöskään aio hakeutua Maajussille morsian -ohjelmaan mukaan?

– En todellakaan! Minulle riitti mukanaolo ohjelman esittelyjakossa, Mäkelä purskahti nauruun.

– Suvusta yksi siinä ohjelmassa riittää, hän viittasi parhaillaan esitettävässä ohjelmassa mukana olevaan serkkuunsa

Juho Mäkelä on kohentanut ennätöksensä tällä kaudella 120:een.

Patrik Nummelaan, joka tunnetaan myös trap-ampujana.

MÄKELÄ SIIRTYY ensi vuonna miesten sarjaan. Tavoitteikseen hän on asettanut pääsyn maailmancupiin ja kansainvälisiin arvokisoihin.

– Pitkän tähtäimen tavoite on Pariisin olympialaisissa vuonna 2024. Olen tuolloin 23-vuotias. Olen erittäin motivoitunut enkä ole missään nimessä jättämässä

ammuntaa tähän.

Mäkelän valmentajana toimii hänen **Anssi**-isänsä. Mäkelä myöntää, että henkilökohtainen valmentaja olisi ”hyvä”, jos joku innostuisi.

– Saan teknisiä vinkkejä iskältä, maa-joukkuevalmentajilta ja **Sadulta**, Mäkelä sanoi ja tarkoitti **Mäkelä-Nummela** eli hänen tätiään, jonka kanssa hän kilpaili trapin SM-parikilpailussa.

– Ammunnan lisäksi pelaan lätkää, sulkapalloa ja tennistä sekä hiihdän. Käyn myös lenkkeilemässä, 185-senttinen ja 65-kiloinen nuorukainen kertoi.

MÄKELÄN KAUDEN ainoa miinus tulee siitä, ettei hän päässyt viimeisenä juniorivuotenaan osallistumaan nuorten MM-kilpailuihin, jotka järjestetään Perun pääkaupungissa Limassa.

Ampumaurheiluliiton hallitus päätti heinäkuun 1. päivänä, ettei MM-kilpailuihin lähetetä yhtään urheilijaa Perun vaikean koronatilanteen takia. Päätös vastasi valmennuksen johtoryhmän esitystä. Kisat järjestetään 27.9.–10.10.

Mäkelä oli ja on edelleen erittäin pettynyt päätökseen, josta hän valitti kolmen muun urheilijan kanssa Urheilun oikeusvalautakuntaan. Lautakunta hylkäsi urheilijoiden valituksen.

– Asialle ei olisi voinut mitään, jos kisat olisi peruttu. Se, ettei Ampumaurheiluliitto lähetä kisoihin urheilijoita, syö miestä ja ottaa päähän, mutta asia on nyt kuopattu.

Mäkelä uskoo, että olisi nykykunnollaan ja -tuloksillaan päässyt melko varmasti finaaliin, mikä olisi huipentanut hänen juni-orivuotensa.

– Se lohduttaa vähän, jos loppuvuodesta syntyneet eli kisojen aikaan alle 21-vuotiaat pääsevät vielä ensi vuonna nuorten arvokisoihin. Varmaa se ei kuitenkaan kai vielä ole, hän mietti. Mäkelä viettää syntymäpäiväänsä 8. joulukuuta.

VARMAA KUITENKIN on se, että kovalla motivaatiolla varustettu nuori mies ehtii vielä kokea useat arvokilpailut tulevien vuosien – tai peräti vuosikymmenien – aikana. Toivottavasti tämä fakta lohduttaa edes hivenen, kun Peru peruuntui. 🚩

MATTI VILJAKAINEN:

"Sellaista päivää ei ole vielä tullut, että kyllästyttäisi!"

Teksti & kuva LASSI PALO

Matti Viljakainen, 62, on ollut aktiivisesti ampu-
maurheilun parissa vuosikymmenien ajan. Harras-
tus alkoi 15-vuotiaana paikallisen metsästysseuran
mukana TOZ-merkkisellä pienoiskiväärillä.

Nykyään hän on seuransa Säkylän Seudun Am-
pujien puheenjohtaja, Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston vara-
puheenjohtaja ja Lounais-Suomen aluejaoston varapuheenjohtaja,
Sotilasampujat ry:n varapuheenjohtaja sekä Upseerien ampumayh-
distyksen Lounais-Suomen alaosaston puheenjohtaja.

– Olin Puolustusvoimien kiväärilajien valmentaja yli 30 vuoden
ajan, ja nykyisin seuratasolla valmennettavia on noin 50 nuorta tai
vähän vanhempaa kivääri- ja pistoolilajien harrastajaa.

Viljakainen on alun perin kotoisin ”Savon Pariisista” eli kartanois-
taan tunnetusta Joroisista. Hän muutti upseeriksi valmistumisen
jälkeen Säkylään vuonna 1984. Hän työskenteli Puolustusvoimien
palveluksessa ja työllistää nykyisin itsensä yksityisyrittäjänä.

Viljakainen on naimisissa, ja perheessä on kolme lasta, joista nuorin kotiutui kesällä varusmiespalveluksesta.

**1 Olet erittäin aktiivinen ampu-
maurheilussa. Otat asioihin kan-
taa ja käytät tiukkojakin puheenvuoroja kokouksissa. Mikä
sinua motivoi?**

Koko elämäni ajan on sydän sykkinyt ampu-
maurheilulle, ja ha-
luan edelleen olla kehittämässä ampu-
maurheilua eteenpäin, vastaa-
maan nykyajan vaatimuksia. Tämä edellyttää välillä perusteellista ja
tarkkaakin asioihin suhtautumista.

2 Kuinka usein sanot ei?

Todella harvoin, mutta talvella viimeksi sanoin ei, kun mi-
nua pyydettiin ehdokkaaksi kunnallisvaaleihin. En halua sitoutua
tai leimautua minkään puolueen kannattajaksi ampu-
maharrastus-
toiminnassa, vaan haluan edustaa koko kansaa.

**3 Mitä teet, jos ampu-
maurheilu kyllästyttää?**

Sellaista päivää ei ole vielä tullut!

**4 Kuinka koronan kanssa on sujunut nyt puolentoista vuoden
ajan ja miltä loppuvuosi näyttää?**

Kalenteri tyhjäntyi lähes kaikista tapahtumista ja oli kerrankin
aikaa olla perheen kanssa kotona sekä mökillä.

**5 Mainitse joitakin kohokohtia korona-ajan ampu-
maurheilussa.**

Yhdistystoiminnassa otettiin hieno digiloikka, kun kokouk-
sia alettiin pitää etäyhteyksin Teams-sovelluksen avulla.

**6 Millaisia suunnitelmia sinulla tai seurallasi oli tälle vuodelle
ja miten ne ovat mahdollisesti muuttuneet koronan takia?**

Pääosa suunnitelluista kilpailuista jouduttiin perumaan. Syyskuus-
sa yritämme kuitenkin vielä järjestää 300 kiväärilajien AM-kilpailut.

**7 Millaista on ollut ja on toimia ampu-
maurheilun parissa?**

Ampumaurheilun parissa toimivat ovat kuin yhtä suurta
perhettä, jossa puhalletaan ”yhteen hiileen”, toki joukkoon mahtuu
yksittäisiä vastaanhankajia tai epäkunnioittavasti käyttäviä.

**Matti Viljakainen
Säkylän kotira-
dallaan, missä
on käynnissä
saastuneiden
maa-ainesten
poisto ja uusien
suojausrakentei-
den teko, ympä-
ristömääräysten
mukaisesti.**

8 Mikä on ollut antoisinta ja mikä taas vaikeinta?

Valmennustoiminnassa hienointa on nähdä kuinka varsinkin
nuoret valmennettavat ovat innoissaan ja kehittyvät taidollisesti.
Järjestötoiminnassa palkitsevaa on nähdä asioiden eteneminen oi-
keaan suuntaan. Harrastustoiminnassa ei varsinaisesti ole vaikeita
asioita, on vain haasteita, ja ne on voitettava.

**9 Mitkä ovat ohjenuoriasi ampu-
maharrastuksessa?**

Luota itseesi ja menestyksen eteen on tehtävä kovasti töitä
sekä oltava oikeudenmukainen ja rehellinen.

**10 Kuinka saat kalenteri-
si sovitettua kaikkeen?**

Sovittelua ja neuvottelua se on aina.

**11 Ajatuksesi seurasi Säkylän Seudun Ampujien (SäSA) tule-
vaisuudesta viiden ja kymmenen vuoden kuluttua?**

Meillä on seurassa selkeä tulevaisuusvisio. Painopisteenä on nuoriso-
toiminta. Toimintoja ja rataolosuhteita elektronisine taululait-
teineen kehitetään edelleen, ja tavoitteena on tarjota huipputason
olosuhteet sekä toimintaympäristö.

12 Kerro jokin erityisen hyvin mieleesi jäänyt tapahtuma.

Upeimmat hetket olen kokenut valmentajana **Henri Häkkisen** ja **Jussi Puustisen** sekä muiden sotilasampujien kanssa
heidän voittaessaan sotilaiden PM- ja MM-tasolla. Sykähdyttävien
päivä on ollut Pekingin olympialaisissa 2008, kun sain olla paikan
päällä todistamassa ja heiluttamassa Suomen lippua ensin Henri
Häkkiselle ilmakiväärin pronsista ja heti perään naapuriradalla

Satu Mäkelä-Nummelalle olympiakullasta.

13 Luonnehdi seuraasi muutamalla sanalla.

Jäsenistä pidetään hyvää huolta ja tuetaan sekä autetaan heitä kaikissa mahdollisissa ampumaharrastukseen liittyvissä toiminnoissa. Ampumaurheilukoulussa on imua ja ilma-aseilla on jo saatu kilpailumenestystä. Ruutiaseilla saatiin myös juuri ensimmäinen kultahippumitali Säskylään. Aikuiset kivääri- ja practical-ampujat ovat vuosia olleet loistavassa iskussa ja kahmineet SM-mitaleja, kuten Pohjola malja -sijoituksistakin näkee. Pistooliampujat ovat aloittelemassa uutta nousua.

14 Millaisia ajatuksia herättää se, että kaksissa perättäisissä olympialaisissa on ollut Suomesta vain haulikkoampujia?

Tulokset puhuvat puolestaan. Kiväärivalmennukseen ja toimintatapoihin tulee tehdä parannuksia sekä uusilta nuorilta toivotaan nousua vastuunottajiksi.

15 Millaisena näet ampumaurheilun kehityksen Suomessa ja kansainvälisesti?

Liitto on tehnyt hyvää työtä ampumaurheilun imagon nostamisessa ja taistelussa rata- sekä lupa-asioiden puolesta. Puitteet ovat näin ollen pääosin kunnossa ja suunta sekä tavoitteet ovat selvillä, mutta tekijöiden vähyys huolestuttaa. Toiminnan tärkein tukijalka on kuitenkin meidän vajaan 30 000 harrastajan jäsenkunta, jotka jäsenmaksunsa maksamalla rahoittavat tätä toimintaa. Näistä meidän täytyy pitää jatkossa parempaa huolta ja saada heidät pysymään

ampumaurheilun parissa. Kansainvälisesti suurin uhka lienee mahdollinen lyijyn käyttökielto patruunoissa.

16 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitystä vaativaa asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

Vahvimpia asioita ovat seuratasoilla tehtävät neuvonta-, ohjaus- ja valmennustyöt. Ilman seuroja ei olisi koko liittoa. Jäsenkuntaa on myös tuettu hyvin eri ampumarata- ja lupa-asioissa. Kehitettäviä asioita ovat huippurheilussa tehtävät eri valinnat ja niihin liittyvät rahoituskuviot. Näiden osalta ei näytä riittävän, että informoidaan vain urheilijoita, vaan kaikki pitää julkistaa koko jäsenkunnalle, jotta turha liiton mollaaminen vähenee, tiedon karttuessa.

17 Millaisia ohjeita haluat antaa uraansa aloittelevalle ampumaurheilijalle?

Kokeile rohkeasti kaikkia mahdollisia lajeja ja valitse niistä itsellesi mieluisimmat.

18 Miten luonnehdit suomalaista "ampumaurheiluperhettä"?

Kyseessä on eräänlainen "elämän suola", missä tavataan ja vaihdetaan kuulumisia kisoissa ja tapahtumissa.

19 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Kympin ampuminen.

20 Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten urheilu- ja liikuntaharrastuksessa?

Tasapuolinen ja oikeudenmukainen kohtelu sekä ystävällinen ja ryhmäytävä ilmapiiri. 🌟

Norjalainen Leif Steinar Rolland uusi kiväärilajien päävalmentaja

Ampumaurheiluliiton uuden olympiadin valmennustiimi on yhtä lajia vaille valmis.

Teksti LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton hallitus nimesi viime vuoden loka-kuussa kymmenen valmentajaa. Valmentajien tehtävät ovat määräaikaisia ja alkoivat 1.1.2021. Sopimukset ovat pääsääntöisesti 2+2-vuotisia. Osa tehtävistä on päätoimisia ja osa erilaajuisia osa-aikaisia tai ota-tehtäviä.

Ampumaurheiluliitto joutui viime keväänä käynnistämään kiväärin päävalmentajahaun, kun erään valmentajan piti tulla Suomeen maaliskuun puolivälin jälkeen ja aloittaa työt kiväärin päävalmentajana. Hän perui tulonsa viime hetkellä vedoten perhesyihin.

Ampumaurheiluliitto jatkoi tilapäisjärjestelyin Tokion olympialaisten yli niin, että **Pirjo Peltola** toimi päävalmentajana ja **Mikko Mattila** otti juniorit haltuunsa eli liitto palasi viime vuoden kokoonpanoon. Tavoitteena oli, että uusi henkilö aloittaa valmennustiimissä syksyllä Tokion olympialaisten jälkeen.

NYT UUSI PÄÄVALMENTAJA on löytynyt, kun norjalainen **Leif Steinar Rolland** on valittu uudeksi kiväärilajien päävalmentajaksi. Suunnitelman mukaan Rolland, 50, aloittaa uudessa tehtävässään ennen vuodenvaihdetta. Hän muuttaa asumaan Turkuun, jonne Ampumaurheiluliiton kiväärivalmennus on keskitetty.

– Odotan innolla uuden työni alkamista ja urheilijoiden tapaamista. Toivottavasti pystyn tiedoillani kehittämään Suomen joukkuetta entistä paremmaksi, hän sanoi elokuun lopussa.

– Suomen kiväärijoukkueessa on paljon käyttämätöntä lahjakkuutta. Urheilijat ovat erittäin hyviä, meidän täytyy vain löytää oikea polku mitaleille – uudestaan ja uudestaan.

ROLLAND ON kokenut kivääriampuja ja -valmentaja, joka on suorittanut Norjan ja Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) valmennuskursseja. Hän on toiminut muun muassa Norjan juniorimaajoukkueen valmentajana, Tanskan maajoukkueen valmentajana ja Norjan para-ampujien valmentajana. Norjalla oli Rio de Janeiron

Kiväärilajien päävalmentaja Leif Steinar Rolland itse ottamassaan kuvassa ampumaradalla.

paralympialaisissa (2016) viisi ampujaa.

Rollandilla on ollut myös henkilökohtaisia valmentajia, kuten esimerkiksi menestynyt kivääriampuja **Are Hansen**. Rolland asuu nykyään Ruotsissa, missä hän toimii Sävsjössä sijaitsevan Aleholmin lukion kiväärivalmentajana.

Rolland kilpaili kesäolympialaisissa vuosina 1996, 2000 ja 2004 parhaana saavutuksenaan 5. sija Atlantassa. Rolland teki maailmanennätyksen 10m ilmakiväärissä ensin vuoden 1997 Münchenin maailmancupissa ja sitten Soulin vuoden 2001 maailmanmestaruuskilpailuissa. Uransa aikana hän nappasi neljä maailmancupin voittoa, neljä kakkossijaa ja kaksi pronssia.

AMPUMAUURHEILULIITON valmennuksen johtaja **Henna Torpo** on erittäin tyytyväinen, että pitkän hakuprosessin lopputuloksena liitto pääsi neuvotteluissa maaliin Rollandin kanssa.

– Uskon vahvasti hänen tuovan uutta virtaa maajoukkueemme tekemiseen, uusia tuulia ja positiivista asennetta. Rollandin

LASSI PALO

Kari Kopra.

oma henkilökohtainen huippu-urheilija-tausta ja nykyinen valmennuskokemus on erinomainen yhdistelmä, jonka uskonnollisen kehittävän suomalaisia kivääriampuja sekä valmennusosaamistamme, Torpo sanoo.

– Erinomainen lisä on myös Rollandin aikaisempi työkokemus parakivääriammun parissa. Hakuvaiheessa korostimme myös valmiutta olla läsnä Turun urheiluakatemian päivittäisessä toiminnassa, koska strateginen valintamme on ollut keskittää kivää-

Rolland mentaja

rin maajoukkuetoimintaa Turkuun.

– Joukkueemme on sekoitus kokemusta ja nuoruutta, mutta keski-ikältään joukkueemme on vielä hyvin nuori, ja näen, että joukkueemme huippuvuodet ovat vielä edessäpäin. Ahkera työnteko yhdistettynä laadukkaaseen ammattivalmennukseen ja tiiviiseen maajoukkuetoimintaan ovat avainasemassa, kun katseita käännetään tiukasti kohti tulevaisuuden arvokisoja ja Pariisin olympialaisia, Torpo jatkaa.

TRAPIN VALMENTAJIEN haku päättyi syyskuun 5. päivänä. Tavoitteena on, että uudet valmentajat aloittavat työnsä vuodenvaihteessa.

Trapin nykyinen päävalmentaja **Kari Kopra** ilmoitti vajaa vuosi sitten, ettei ole käytettävissä enää tämän vuoden jälkeen. Haussa ovat myös trapin nuorten valmentaja ja paravalmentaja.

Ampumaurheiluliiton uuden olympiadin valmennustiimi on siis enää yhtä lajia vaille valmis. Maali hämmöittää Pariisissa 2024. 🌀

Onko puristusvoimaharjoittelusta pistooliampujalle hyötyä?

Satu Luoto on ammuntaa harrastava fysiatrian erikoislääkäri ja lääketieteen tohtori, joka on perehtynyt ihmiskehon liikkeiden säätelyyn liittyvään tutkimukseen 1990-luvun alkupuolelta lähtien. Satunurkassa esitellään, Satun kommenteilla höystettynä, pohdittavaksi ja keskusteltavaksi poimintoja tieteen maailmasta.

Teksti SATU LUOTO
Kuva LASSI PALO

1 980-luvulta lähtien on toistuvasti osoitettu, että hyvillä pistooliampujilla on parempi (kehonpainoon suhteutettu) puristusvoima kuin heikompiatasoisilla ampujilla. On myös todettu, että ampumatuloksen parantuessa puristusvoimassakin tapahtuu usein vahvistumista.

Puristusvoima oli yksi keskeisistä tulosmuuttajista espanjalaisen **Daniel Mon-Lópezin** väitöskirjassa, johon liittyvät viimeisimmät tutkimustulokset on julkaistu 2019¹ Johtopäätöksissään tutkimusryhmä suosittelee pistooliampujia panostamaan puristusvoimaa kehittäväan oheisharjoitteluun ampumatuloksensa parantamiseksi.

MITÄ TÄLLAINEN harjoittelu on käytännössä? Puristusvoiman täsmäharjoittelu vaikutuksesta pistooliammuntaan on tehty hämmästyttävän vähän tutkimusta ottaen huomioon, miten intohimoisesti sitä erilaisilla ammuntaan liittyvillä keskustelupalstoilla ja ampumaratojen takahuoneissa suositellaan.

Löysin vain kaksi tutkimusta aiheesta^{2,3}, ja molemmissa todettiin, ettei varsinaisella puristusvoimaharjoittelulla ollut minkäänlaisia vaikutuksia ampumatulokseen.

Tämä ei minua yllätä. Puristusvoima on erikoinen mittari. Se korreloi, eli on yhteydessä, yleisen lihaskunnan lisäksi muiden kehon suorituskyvyn mittareiden kuten esimerkiksi tasapainon, kävelynopeuden ja hapenotto-kyvyn kanssa.

Puristusvoima on yhteydessä koettuun elämänlaatuun, ja sen on todettu iäkäämmillä ennustavan kaatumisia ja jopa kuoleman riskiä. Lähes kaikki, mitä kehonsa hyvinvoinnin eteen tekee, parantaa puristusvoimaa – jopa joogaaminen!

Pidänkin todennäköisenä, että puristusvoiman ja ampumatuloksen välinen yhteys on epäsuora. Jokin sellainen tekijä, joka kehittää ampumasuoritusta, parantaa samalla puristusvoimaa. Vastauksena alkuperäiseen kysymykseen: erityisestä puristusvoimaharjoittelusta ei ole todennäköisesti pistooliampuemasuorituksen näkökulmasta hyötyä.

Fysiatrian erikoislääkäri Satu Luoto.

MARKKINOILTA ON nykyään saatavissa välineitä, joilla voi harjoittaa sormien koukistusvoimaa eriytyneesti. Tämä mahdollistaa esimerkiksi dynaamisen etusormiharjoitteluun samaan aikaan, kun tekee muilla sormilla staattisempaa pitoa. Joihinkin välineisiin on mahdollista kiinnittää laser, jolloin harjoitteluun voi yhdistää silmä-käsi-yhteistyön.

Tällöin ei kuitenkaan puhuta enää pelkästä puristusvoimaharjoittelusta, vaan laajemmasta koordinaation ja proprioseptiikan harjoittamisesta. Tästä voi jopa olla hyötyä. En ole kylläkään löytänyt yhtään aihetta käsittelevää tieteellistä julkaisua, vaikka markkinoijat väittävät vimpaimen ”todistetusti” parantavan ampumasuoritusta. Todistelu nojaa toistaiseksi yksittäisten henkilöiden käyttäjäkokemuksiin. 🌀

VIITTEET:

1. MON LÓPEZ D., ZAKYNTHINAKI M., CORDENTE MARTINEZ C.A., GARCÍA GONZÁLEZ J. THE RELATIONSHIP BETWEEN PISTOL OLYMPIC SHOOTING PERFORMANCE, HANDGRIP AND SHOULDER ABDUCTION STRENGTH. J HUM KINET, 69:39-46, 2019.
2. VERCROYSEN M., CHRISTINA R.W., MULLER E. RELATIONSHIP OF STRENGTH AND PRECISION IN SHOOTING ACTIVITIES. J HUMAN ERGOL, 18:153-168, 1989.
3. COPAY A.G., CHARLES M.T. THE INFLUENCE OF GRIP STRENGTH ON HANDGUN MARKSMANSHIP IN BASIC LAW ENFORCEMENT TRAINING. POLICING, 24:32-39, 2001.

Haulikkokouluista ollut OMAS kaipaava uutta sisää

Mitä kuuluu Tornionseudun Ampujille ja Oulun Metsästys- ja Ampumaseuralle, siitä otetaan selvää Urheiluampujan seurajuttusarjassa.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Tornionseudun Ampujissa (TorSA) junioritoiminta on ollut vireää, mistä kertoo osaltaan myös seuran kuuluminen Tähtiseura-laatuohjelmaan. Seura sai äskettäin myös 10 000 euroa OKM:n seuratuken toimintansa kehittämiseen edelleen.

– Junioritoiminta on mennyt varsinkin haulikkopuolella paljon eteenpäin, vaikka korona teki kaksi vuotta aika pahaa hallaa. Naisia olemme myös yrittäneet saada lisää harrastajiksi. Nyt lähdemme taas yrittämään täysillä. OKM:n tuella pystymme hommaamaan seuran käyttöön kolme haulikkoa. Niillä on tarkoitus mataloittaa kynnystä harrastuksen aloittamiseen, **Reijo Alkku** TorSA:sta kertoo.

HAULIKKOPUOLELLA toiminta on hyvällä tolalla, mutta vastaavaa projektia on toki myös ilma-asepuolella. Siellä korona-aika toi harrastajille haastetta, sillä seuran käyttämä halli sijaitsee Ruotsin puolella. Siksi toiminta oli pari vuotta Alkun sanoin ”vähän unten mailla”, mutta nyt sitäkin on tarkoitus kehittää.

Haulikkopuolella junioreiden houkuttelussa onnistumiseen Alkulla on selkeä näkemys:

– Meillä on pyörinyt simulaattori-haulikkokoulu kolmelta vuodelta. Se on tänä päivänä melkein ainoa keino saada junioreita enemmän mukaan. Siihen on helppo lähteä hyvinkin matalalla kynnyksellä. Siinä koukutusvaikutuksen saa aika hyvin, kun pikkuhiljaa vaikeutetaan. Radalla kun menee kiekkoa ampumaan, se on heti haastava. Simulaattorilla pystyy vauhtia hidastamaan, joten kaikki nostotekniikat ja muut voidaan opetella rauhassa. Onnistumisten kautta tulee koukuttuminen lajiin, Alkku sanoo.

TÄLLÄ HETKELLÄ junioreita on puolekkymmentä. Nyt koronatilanteen hieman

SEURAESITTELY

TorSA tekee historiaa ensi kesänä

Tornionseudun Ampujat järjestää yhdessä paikassa samanaikaisesti kahden maan mestaruuskilpailut.

Tekstit & kuvat LASSI PALO

Tornionseudun Ampujat (TorSA) on ensi vuoden heinäkuussa mielenkiintoisen ja uuden haasteen edessä, kun se järjestää historiallisesti kahden maan mestaruuskilpailut yhdessä paikassa. TorSA isännöi kesä-heinäkuun vaihteessa Sportingin SM-kilpailuja ja Ruotsin mestaruuskilpailuja.

– Jatkamme niiden jälkeen vielä Midnight Openilla, joten saamme kokonaisuuteen ampumaurheiluvuikon makua, kun kisarupeama kestää neljä päivää, sanoo TorSA:n hallituksen varajäsen ja haulikkolajien valmentaja **Reijo Alkku**.

Reijo Alkku neuvoa Julia Yilmästä, kun tämä harjoittelee haulikka

helpotettua on tarkoitus saada kymmenen uutta harrastajaa mukaan. Uusia harrastajia on tullut myös pistooliin. Junioreissa toivotaan luotilajeissa, että ilma-asekoulun kautta harrastajia tulisi lisää.

– Kiinnostujia ja kyselijöitä on paljon. Ajatus on, että kahdessa vuodessa lisätään harrastajamäärää. Jos kymmenen saadaan vuodessa uusia harrastajia, 50–60 prosenttia pysyy lajissa.

Kysymykseen vetäjätilanteesta Alkku nauhahtaa, että eihän niitä koskaan liikaa ole.

– Haulikossa meitä on sopivasti kolmen tiimi. Jos saamme uudet heittimet skeet-radalle, ensi vuonna pyöritämme harjoitukset kolmessa ryhmässä eli joka radalla yksi ryhmä.

YLEISESTI AMPUMAUHAILUN tilannetta mieltiessään Alkku tietää, että nykyaikainen teknologia innostaa junioreita. Siksi ilma-aselajeissa elektroniset taulut ovat tärkeitä:

– Junnuille on tosi mielenkiintoista ampua, kun osuman näkee heti. Haulikkolajeissa simulaattorin käyttö, haulikkokouluja pitäisi lisätä ja niihin pitäisi olla vetäjät. Se

varmasti lisääsi haulikkolajeissa harrastajia. Tuskin meillä olisi yhtään junnuja haulikossa kilpailemassa, jos haulikkokouluja ei olisi ollut. Se on hyvä tie.

Haulikkokoulu on auttanut myös uusien toimitsijoiden osalta, kun lastensa harrastuksen myötä seuraan tutustuneet vanhemmat ovat jääneet toimitsijoiksi. Se on ollut seuralle iso ilo, sillä TorSA on ollut aktiivinen kilpailujen järjestäjä erityisesti skeetissä.

– Seuralle kisojen järjestämisestä on pieni taloudellinen hyöty, ja omille junnuille on mahtavaa, kun saadaan ranking-kisoja tänne. Se tukee myös meidän junioritoimintaamme, Alkku sanoo.

MONI ASIA ON hyvin myös Oulun Metsästys- ja Ampumaseuralle, mutta huolenaihetta riittää enemmän kuin Torniossa. OMAS:n puheenjohtaja **Mika Koivuluoma** muotoileekin seuran tilanteen olevan ”vaihtelevalla tolalla”.

– On hyviä asioita, kuten se, että kilpaken- tällä on tullut hyvin menestystä. Mukavasti olemme SM-kilpailuissa pärjänneet, Koivuluoma sanoo.

TorSA:lle iloa, ampumarataa

SEURAESITTELY

teksti ja kuvat: Heidi Lehtinen

Oulun vahvoilla seuroilla yhteiset tavoitteet ja toiveet

LUPASAVOTASTA SEURAN TOIMINNAN KEHITTÄMISEEN

Oulun Seudun Haukkoampujat ja Oulun Metsästäys- ja Ampumaurheiluseura leikivät tiivistä yhteistyötä alueellaan. Molempien seurojen keulahahmot toivoivat, että puuttelusta ja ympäristöluvista huolehtimisen sijaan voitaisiin keskittyä enemmän toiminnan kehittämiseen ja uusien harrastajien rekrytointiin.

– Oulussa on lähes 10 vuotta perustettu saman nimisen kansa. Kaikki panostus menee siihen, että nykyinen rata säilyisi, emmekä tällä hetkellä voi tehdä suunnitelmia pitemmällä OSH:lle oli melkein toivotto, kun sävel pitkin lauan steno. Samanlaisista töistä meidän, että sääntöjen 5 vuoden suunnitelma tehtyä ja hankittua uusia harrastajia. Koko ajan on nyt pelko, että vuoden päästä rata menettäisiin. OMAS:n puheenjohtaja Tero Rantosen sanoo. Nuoriseseuran esimerkki on kannattava lop-

putuloon kannalta, vaikka savotta etkin meidän. OSH:n heiloga Timo Haataja on pyytänyt huolehtimaa, kun vuodesta 2006 asti virtillä oli ympäristöluista-asta on nyt saatu kuntoon. Prosessin varrella mahtui sellastakin käännettä, että kesä 2013 oli välihuuto.

– Korkein hallinto-oikeus teki päätöksen 2013, että ympäristöluista-asta on ammuntatäyry lopettaa väittämällä. Lopulta sääntöuuden hakemisen jälkeen lauan selttemmekä vuodet, mutta ohjota tuli paljon. Suurimpana ehtona oli teräksellä ampuminen, mikä oikeastaan paransi tilannetta.

Hän on ollut seurain puheenjohtajana nelisen vuotta. Valtavaan ajasta vietyt lupa-asta on ollut käännettöinen ”tost raskasta”. Skeet-ammunnan 6-7 vuotta sitten aloittamaan Haataja kasvatit harrastuskeskustaan ihan muuta.

– Tavoitettiin oli, että käyn radalla ampumassa kaksi kertaa viikossa ja se riittää. Nyt teen melkein täysipainoisesti näitä ampumarata-astoita. Toivottavasti se siitä helpottuu. Viime atokoina on viranomaisistakin kanssa oikeasti vettu neuvottelua, että mitä me voimme tehdä, että

he voivat hyväksyä lupahakemuksimme. Se on minusta täysin oikea laji, eikä niin että toinen esittää jotain ja toinen lyymää. Haataja sanoo kehitykseen tyytyväisenä.

OSH:n lajista on valikoitunut skeet, vaikka täydellisen harrastetaan jatkuen verrat. Lausamäärät ovat kunnatolueittain peikkä haitko-ammuntaseuraksi, yli 300 000 vuodessa. Skeetin panostamisen juuret juontavat vuoteen 1967.

– Silloin ei totesia Oulun seurasen ei keskittyy tarpeeksi skeet-ammuntaan, vaan muuhun ammuntaan. Oli kuitenkin harrastajapörssiä, joka halusi ampua skeettiä. He strivivät erillisen. Nykyinen jäsenmäärämme on noin sata, ja se on todella paljon lajivälittömään nähden. Käytännössä on valitettavasti väkärpöinti, näkisin mielikäs toiminnassamme enemmänkin juteotteita ja maata, Haataja sanoo.

Nuoria on mukana alle kymmeniä, näitä 10-15. Nuoria tulee toimintaan metsästäysseurojen tai koulujen urheilutapahtumien kautta. Oulunsalon ja Kempeleen lakotien urheilupuistossa on joku innostus ampumarahelusta niin, että jätäkään toimintaan. Haataja pitää skeetin haasteellisena lajina tulla mukaan.

– Kilpailuhenkiselle skeet on hyvä, siitä pitää keskentyä, vaatii tost rakkia työskentelyä. Valtavaa siitä ei osannut ampua.

PISTOOLIAMMUNTA HURKITTAVIIN OULUN KANSAKUNNAN NUORISSEURAIN

Haukkoampujat ovat tarveista lähtien olleet lähellä sydäntä myös OMAS:n Tero Rantoselle. Oman harrastuksen kautta tie vei ensin haukkoampumukseen, myöhemmin seurain puheenjohtajaksi.

– Haukkoampujissa on mielenkiintoista, kun näkee viittomien palautteen suorituksista. Keskittymisen pitää pysyä koko ajan. Harrastuksen parissa on tullut reissuttua ympäri maailmaa, käytyä kisoissa ja tapahtumissa. Kaikki vapaa-ajan haittuisia syyskuun aikana menee tähän hommaan, Rantosen sanoo nauruillaan.

OMAS:n perinteet ovat luottosapuolella, jossa seuralla on historiansa aikana ollut kovia ampumia. Nykyisin on, mutta yhtenä haasteena. Myös

– Tom Vuolana lausoo, että ampumaurheilun mahdollisuudesta korostuu enimmäin päätösten kuloissaan

– Valtteri Ahara on täysivertoinen haastavaa skeetin.

aselaivat ja ovat nyt aktiivisesti pistoolipuolella toiminnassa mukana. Haukkoampujille, erityisesti sporting-lajeihin on helppoa houkuttaa aikuista metsästäystaustaisia ihmisiä, mutta nuoria on vaikea nykyään saada, Rantosen mielti seurassa lajijoja.

Hän on tyytyväinen siitä, että haukkoampumaton toiminta pyöri hyvin. Sen sijaan muiden lajijoukkojen toiminnan paikallaan poikeminen hämmästytti.

TOIVESSE KANSAINVÄLISET KILPAILUT MAAILLISUUS RATA

OMAS:n rata on Hluksavaarassa, jossa ympäristöluista-aste on tänä vuonna. Sisä-ammuntaruus on ollut aivan kaupungin ytimessä Raksilassa paloaseman alakerrassa. Se on tarkoi-

– Kan ei tiedä, miten pitkään Hluksavaara saa jatkoo, ei epävarmuuden takia uskalla jotta hankintoja tehdä. Muu seuratoiminta kärsii tästä huolesta.

OSH:lle kävi hyvin ja toivottavasti OMAS:inikin, mutta Oulun alueen ratatilanteessa on yhteisesti jotta haastetta. Oulunsalon rata saatiin käyttöön takaisin, mutta kuusi muuta ampumarataa on suljettu. Haukkoampumaton paikka on Oulunsalon ja Hluksavaaran heikot Yli-Kitimäki. Oulun talousalueella kahdeksan skeet-rataa, josta neljä on Oulunsalossa.

– Se on todella vähän Oulun talousalueella, jossa on 200 000 asukasta.

Yhteinen toive on saada ampumarata Linninkä-Luumpeki-alueelle, 35 kilometrin päähän Oulusta. Sinne suunnitellaan 100 hehtaarin alueella Suomen suurin sisäilampumarata.

– Tarjottu on saada katkista ampumarataa, ainakin ruutuasetta sellaiset radat, että pystytään järjestämään kansainvälisiä kilpailuja. Se on tällä hetkellä tavoitteena. Maahanrakinta on kynnystä, Haataja kertoo. ☘

Kokeilusta mukavaksi harrastukseksi

Sekä OMAS:lla että OSH:lla on ennakokulujen jälkeen ollut saaneita haittuisia mielen harrastajia. Vuonna 14-vuotias Valtteri Ahara on ampumista voinut lähtyä Tero Rantosen ohjeita.

– Se oli vain harrastamista. Hän ampumisen kautta ihosi aluksi ampumista, mutta sitten Tero Rantosen ohjeita.

– Hän myöskin ampumista, sillä kokeilu on osaa lajia.

– Tavoitettiin on käydä muutaman kerran koulussa. Siellä käymällä kokeilun ja saa parempia tunteita, myös sisäilampumaratoinnista.

Pistooliammuntaa harrastava Tom Väikämä ampumassa eri asella ”keko koiran”. Kun hän kuuli Raksilassa olevasta sisäilampumaradasta, hän lähti läänin houkuttelevana kokeilomaan kaksi vuotta sitten. Lajista tuli nopeasti yksikoharustus, vaikka hän kerääntä jaksikin kokeiluun.

– Et lämmä kulttuurin mieluisalla heit, kun ilma-aseella kokeilin. Aloin kuitenkin viittätoista tykää löydä koko ajan enemmän. Valokuvia simppeillä, mutta pistooliammunta on oikeastaan Tom sanoo.

Suaraa laulun on kukaan ei ole kukaan.

– Kesä on ollut seuralle erittäin onnistunut muun muassa haulikon kilpailujen osallistujamäärien ja haulikkoradan käyttöasteen osalta, ja muutenkin jaostojen toimintaan olemme saaneet uusia aktiiveja mukaan.

MYÖS OULUSSA koronatilanne on koetellut

seuraa pahasti. Tilanne on ollut hankala sekä harrastusmahdollisuuksien näkökulmasta että taloudellisesti. Sisäilampumaradalla toteutetut koululaisryhmien ja opiskelijoiden ampumaurheiluun tutustuttamiset ja muut tapahtumat ovat jääneet koronatilanteen vuoksi pois.

– Lovi seurain talouteen on aika iso.

Harrastusmahdollisuuksien osalta tilannetta on hankaloittanut se, että seura menetti erinomaisen sisäilampumaratansa Raksilan paloaseman alakerrassa. Tila oli ollut seurain käytössä vuodesta 1984. Uusia tiloja kaupunki ei toistaiseksi ole pystynyt osoittamaan, ei edes varastotilaa.

– Onneksi naapurikunta Kempele tuli hätiin ja saimme varastotilaa. Olemme suunnitelleet, että saisimme sinne pari rataa, jolloin

aktiiviharrastajat pääsisivät harjoittelemaan. Ei voi kuitenkaan kuvitellaakaan, että sellä voisi pitää kaikille avoimia iltoja samalla tavalla kuin aiemmin. Raksila oli todella hyvä rata, ja tämä on iso takaisku meille, Koivuluoma sanoo.

TILANNE ON tällä hetkellä haastava, joten

seurassa toivotaan pikaista ratkaisua sisäradan osalta.

– Olen ollut aktiivisemmin seurain toiminnassa mukana 2018 alkaen ja puheenjohtajana vuodesta 2020, ja jäsenmäärä on toistaiseksi ollut kasvava. Nyt tuntunaa kuitenkin on, että sisäradatilanteen vuoksi aktiivisiakin jäseniä eroaa seurasta. Tarvitsisimmekin pikaista ratkaisua sisäradan osalta, jos meinaamme harrastajamäärän pitää saati että voisimme sitä kasvattaa.

Seurajohdolle tilanne on ollut hankala.

– Kulunut vuosi on ollut aika stressaavaa aikaa ja kysynyt aika paljon epävarmuuden sietokykyä kaikilta seurain toiminnassa aktiivisesti mukana olevilta. Tilanne sisäradan suhteen on teettänyt todella paljon työtä ja

vienyt aikaa, joka käytetty aika on pois jostain muusta ja jonka olisi voinut käyttää oikeaan seurain toiminnan kehittämiseen eikä tällaiseen tulipalon sammuttamiseen. Seuran eteen koitetaan kuitenkin asioita tehdä, oli tilanne mikä hyvänsä.

YLEISESTI ampumaurheilussa OMAS:ssakin

mietittyttä mahdolliseen tulevaan lyijykieltoon liittyvät asiat. Koivuluoma toivoo myös yhtenäistä koko Suomen kattavaa mallia vaikkapa Puolustusvoimien hallinnoimien ratojen käytöstä käytäviin keskusteluihin ja sopimisiin.

Lisäksi hän toivoo, että erilaisten tukien hakemiseen jaettaisiin parhaita käytäntöjä ja onnistuneita kehityshankkeita.

– Jos käytäisiin keissinä läpi, millaisella hakemuksella tukea on saanut, saisi osiittaa siitä, kuinka vaikka OKM:n puolella asioita katsotaan ja arvotetaan. Tällä tavalla saisimme ampumaurheilun kenttää nostettua ylöspäin, Koivuluoma miettii lajin koittamista tulevaisuutta ja toiveita liitonkin suuntaan. 🛠️

Tommi Kaipia osallistui syyskuun alussa järjestettyyn skeetin Superfinaaliin.

Muukon radalta maailmalle

Teksti & kuva LASSI PALO

Oli syyskuinen arki-iltapäivä, kun **Tommi Kaipia** vastasi puhelimeensa. Taustalta kuului monenlaisia ääniä.

– Olen peltohommissa, äestämässä, hän kertoi.

Kaksi päivää aikaisemmin Kaipia kilpaili miesten skeetissä haulikkolajien Superfinaalissa Hollolan Hälvälässä, ja nyt oli tehtävä töitä sukutilalla, joka sijaitsee Lappeenrannan eteläpuolella. Syystyöt olivat alkaneet.

– Olen täällä päätoimisesti töissä, maatala-apulaisena. En ole pääviljelijä, vaan autan tilan töissä. Töitä riittää.

KAIPIA ON kuulunut Ampumaurheiluliiton skeetin tehoryhmään vuoden 2019 alusta lähtien. Hän teki ennätyksensä 111/125 viime heinäkuussa Ilomantsissa. Ennätys koeheni yhdellä kiekolla.

– Se on nyt parantunut monta kertaa yhdellä kiekolla. En ota isoja harppauksia, vaan etenen rauhallisesti, hän nauroi.

Kaipia kävi **Juha**-isänsä kanssa ampumaradalla ensimmäisen kerran ala-asteikäisenä. Pian skeet tuli kuvioihin mukaan totisemmin:

– Aloin ampua isäni jalanjäljissä. Se oli kivaa, ja jäin koukkuun. Skeetissä viehättää se, että se ei ole ”liian helppoa”. Se tekee sen niin kiehtovaksi. Hienoa on myös se, että

vanhempanakin voi vielä kehittyä huippuampujaksi ja pysyä huipulla, Kaipia viittaa Tokion olympialaisten miesten skeetin pronssimitalistiin, Kuwaitin 57-vuotiaaseen Abdullah Alrashidiin.

KAIPIA ON nyt 21-vuotias ampumaurheilija, joka on edustanut koko urheilu-uransa ajan Kaakkois-Suomen Haulikkoampujia (K-SHa). Hän on nyt tyytyväinen siksi, että Muukon rata on kunnostettu ja on erinomaisessa kunnossa.

– Se on todella näkemisen arvoinen rata, se on siisti ja asiallinen, Kaipia kehuu kotirataansa.

Kunnostettu kotirata motivoikin Kaipiaa harjoittelemaan tunnollisesti ja koko ajan määrällisesti enemmän. Rata ei kuitenkaan ole ainoa syy, miksi hän lähtee niin mielellään ampumaan. Suurin syy on se, että – kuten jo edellä on todettu – se on edelleen niin kivaa!

– Tavoitteeni on tulla niin hyväksi ampumaurheilijaksi kuin rahkeet riittävät. En näe mitään syytä, miksi ne eivät riittäisi. Aika näyttää kuinka pitkälle pääsen hyvällä harjoittelulla, hän sanoo.

Kaipia pitää kunnostaan huolta kuntosaliharjoittelulla ja lenkkeilemällä. Nuorempana hän harrasti urheilua erittäin monipuolisesti – hiihtoa, suunnistusta, kaukapolloa ja jääkiekkoa.

– On niistä lajeista varmasti ollut hyötyä.

Kun kroppa on kunnossa, mielikin jaksaa paremmin, hän sanoo.

KAIPIAN VALMENTAJANA on alusta lähtien toiminut hänen isänsä. Kaksikolla on käynnissä hyvähenkinen perheen sisäinen kilpailu, sillä isällä ja pojalla on nyt sama ennätys.

– Pieni kuittailu kuuluu asiaan, Kaipia naurahtaa.

– Tehoryhmän toiminnasta on ollut hyötyä, koska olen saanut sieltä uskoa tähän hommaan ja neuvoja, jos olen niitä tarvinnut.

Kaipia ampui viime vuonna noin 7000 kiekkoa. Tänä vuonna määrä nousee noin 9000:een, ehkä 10 000:een, jos Muukon radalla voi ampua säiden puolesta pitkälle syksyyn.

– Kilpailu kotimaassa on niin kovaa, että lähdän huonossakin säässä harjoittelemaan. Se kannattaa tehdä, sillä en viitsi antaa sitä kukaan pientä etua kaverille. Kova keskinäinen kilpailu kotimaassakin kehittää, Kaipia sanoo.

Eetu Kallioisen menestys Tokion olympialaisten miesten skeetissä antoi monille laji-ihmisille uskoa – niin Kaipiallekin:

– Suomi on hyvä ja kilpailukykyinen maailman miesten skeetissä. Saamme hyviä kotimaisia kisoja, joista on hyvä jatkaa kansainvälisiin arvokisoihin.

Se on Kaipiankin tavoite: Muukon kotiradalta maailmalle. 🛠️

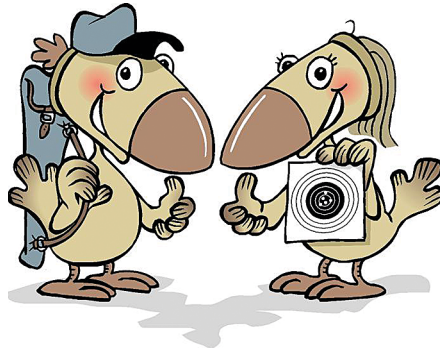
SAL:n nuorisovaliokunta valitsee vuosittain vuoden Kultahippuampujan, -ohjaajan ja -seuran

Kultahippuuhuomionsoituksia ei jaeta vain menestyksen perusteella, vaan huomionsoituksensaajat ovat aktiivisia ja reiluja Kultahipputoiminnassa.

Toivomme, että ehdotettu nuori/ohjaaja/seura on aktiivisesti toiminnassa mukana oleva on osoittanut reilua kilpailu- ja urheiluhenkä ja omaa hyvät sosiaaliset taidot.

Nuorisovaliokunta kiinnittää palkittavia valitessaan huomiota kilpailumenestyksen ohessa suuresti muihinkin osa-alueisiin. Palkittavaksi voi siis hyvinkin ehdottaa myös henkilöä/seuraa, jonka mitalisaalis ei ole kummoinen, mutta joka muuten loistaa lajin muissa osa-alueissa kirkkaimmin.

Toivomme myös, että seuraväki uskaltaa ehdottaa palkittavaksi vaikkapa naapuriseuran jäsentä tai naapuriseuraa, tai kauempa-

nakin asuvaa henkilöä tai seuraa, kun kokee palkinnon ansaituksi.

Aikaisemmin palkitut löytyvät osoitteesta www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/nuoriso/kultahipputoiminta/palkinnot/

Lunasta kulta-hippupassit

Nyt voi lunastaa ampumakoulu-
laisille uudet Kultahippupassit
tulevalle kaudelle alkaen 1.
lokakuuta 2021.

Näppärimmin ja edullisimmin ne on hankia suomisportin kautta.

Toki ne voi lunastaa myös SAL:n toimistolta **Olli Törniltä**.

Tarkemmat ohjeet löytyy SAL:n netistä osoitteesta:

www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/lisenssit-ja-vakuutukset/kultahippu-ja-ai-kuisten-ampumakouluvakuutus/

Ehdotukset uusista palkittavista perusteluineen tulee lähettää 30.9.2021 mennessä "Ehdota Kultahippupalkittavia" lomakkeella: www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/lomakkeet/ehdota-kultahippupalkittavia/

PUHTAASTI PARAS

Nyt on hyvä hetki suorittaa Puhtaasti paras -verkkokoulutus

Puhtaasti paras on verkkokoulutus, jonka avulla niin urheilijat, urheilijan tukihenkilöt kuin kaikki muutkin urheilutoimijat voivat oppia ja varmistaa tietonsa antidoping-asioista.

Koulutuksen sisältö perustuu Maailman antidopingsääntöön, joka tuli voimaan 1.1.2021.

Lue lisää ja suorita koulutus: suek.fi/koulutus-2/koulutusmateriaalit/puhtaasti-paras-verkkokoulutus/

Lue lisää ampumaurheilun uutisia:

www.ampumaurheiluliitto.fi

Puhdas ase, puhdas osuma.

Forrest on Suomessa valmistettu ja kehitetty huipputuoteaseiden puhdistukseen. Tuote on tehokkuutensa lisäksi erittäin helppokäyttöinen.

Forrest-puhdistusvaahto

- poistaa kuparijäämät aseiden piipusta
- irrottaa ruudin palamisjätteet
- on myrkytön
- on riittoisa

täyssynteettinen Forrest-aseöljy

- Nato-hyväksytty (S-758/S-761)
- suojaa, voitelee ja puhdistaa
- jäähmetympiste -57 °C
- valmistettu EU:ssa

Forrest tuotteet hyvin-
varustetuista aseliikkeistä
kautta maan!

HJORTH 140
URHEILUTUKKU · 1881 vuotta

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

Perazzi High Tech Trap

– kiekkohaulikoiden Ferrari –

Teksti
PEKKA SUURONEN

Kuvat
PEKKA SUURONEN, PERAZZI

Perazzin haulikot ovat legendaarisessa maineessa kiekkopiiireissä ja eritoten Yhdysvalloissa. Urheiluampuja sai harvinaisen tilaisuuden perehtyä uuteen Perazzi

Perazzin oman historiikin mukaan **Daniele Perazzi** (1932–2012) aloitti asealalla 14-vuotiaana. Hän patentoi ensimmäisen aseensa jo 16 vuoden iässä. Daniele perusti Armi Perazzin 25-vuotiaana vuonna 1957. Hänen poikansa **Mauro** ja tyttärensä **Roberta** tulivat mukaan toimintaan, kun ikää oli riittävästi. Vuodesta 2015 Mauron poika, **Nicola**, 26, on nähty asenäyttelyissä.

Daniele teki italialaiselle ampujalle **Ennio Mattarellille** trap-haulikon. Mattarelli ampui sillä Tokion olympialaisissa 1964 trapin kultamitalin ja maailmanennätyksen 198/200. Tästä saatiin mainetta ja meriittiä molemmille. Ennio Mattarellin (s. 1928) yritys valmistaa nyt kiekonheittäjiä.

ALUSTA LÄHTIEN Daniele sanoi että hän tulee valmistamaan haulikoita sekä radalle että metsästykseseen. Selvää oli kuitenkin, että hänen sydämensä sykkii rata-aseille. Daniele Perazzia on luonnehdittu työnarkomaaniksi.

Eräs Danielen tavaramerkkejä oli linja-auton mittainen (~12 m) näyttelyauto, jota hän roudasi moniin eurooppalaisiin ampumakilpailuihin. Käytännöllistä, kun aseet olivat valmiina vitriineissä. Muistini mukaan hän joskus toi bussin IWA-messujenkin osastolleen sisätiloihin oman osastonsa jatkoksi ja neuvottelutilaksi.

Eräs Perazzi-yhtiön kohokohdista on varmasti ollut Lontoon olympialaiset 2012. Perazzilla ammuttiin kaksitoista haulikkomitalia 15:stä. Tätä on vaikea ylittää, kun haulikkolajeja on sittemmin vähennetty olympialaisissa.

NYT TUTKIMME Perazzin uutta mallia High Tech Trap Flag Edition -mallia (tästä eteenpäin lyhenteenä PHT). Tämä ase on uniikkikappale, ainoa laatuaan maailmassa (Suomen lippu).

Negrinin laukku on jämerää tekoa. Laukku on osastoitu ja pehmustettu. Se on todennäköisesti lentokelpoinenkin erillisellä lukolla.

PHT toimitetaan punaisessa kovassa Negrinin laukussa, jonka mitat ovat 860x270x90 mm. Laukussa on kolme kolmedigittistä numerolukkoa. Se on osastoitu, ja haulikon puolikkaille on velouripussit.

Laukusta löytyy 250 mm pitkä AV 5,0 mm kuusiokoloavain perän irrotukseen, 85 mm pitkä AV 4,0 mm kuusiokoloavain perän harjan säätöön, joukko välilevyjä (1, 2, 4 ja 8 mm paksuja) perän harjan säätöön, kaksi iskuripiikkiä jousineen, supistinavain, neljä supistinta, merkitty 9, 8, 5 ja 4, piipuis-

sa oli kiinni numerot 10 ja 6. Tällainen supistinten merkintä ei ole tavanomaista, joten piti kurkata ohjekirjaa.

Numerot ovat kymmenyksen osia. Siis 10/10 = täyssuppea = 1/1. 0/10 on sylinteri = ei supistusta. 2/10 on 1/4, 4/10 ja 6/10 ovat 1/2, 8/10 = 3/4. Supistimissa ei ole mitään kolomerkintöjä, vain tuo numero etsattuna. Se ei näy kun supistin on kiinnitetty.

SUPISTINTEN KIINNITYS ja irrotus vaatii 15+ kierrosta. Ohjekirjan mukaan supis-

Mattakirkaat posket ovat maltillisesti kruusautut.

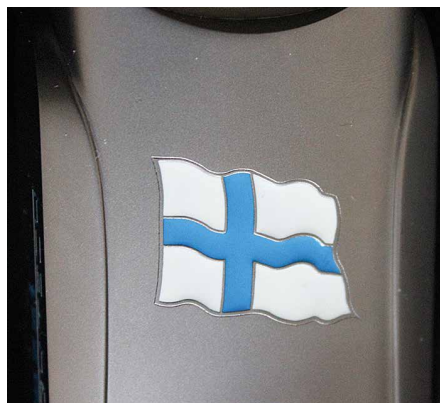
Supistimet istuvat tässä mallissa piipunsuun tasalla. Oranssi loistejyvä on kiskon nokalla.

Perätukki on kaunissyistä juuripähkinäpuuta.

Laukaisulaite on pikairrotettava ilman työkaluja. Liipaisimen etäisyys on säädettävissä.

Suomen lippu liehuu kauniisti italialaisen haulikon baskyylin pohjassa.

timet on irrotettava ja voideltava jokaisen ampumisen jälkeen! "Sääntö", jota useimmat haulikon omistajat rikkovat.

Vielä löytyy laukusta kaksi klikkipatruunaa (tehdas suosittelee "voimakkaasti" niiden käyttöä), kaksi piipputarraa "Perazzi HIGH TECH", kangasmerkki "Perazzi" lakkiin tai ampumaliiviin ja käyttöohjeet 115 x 200 mm, 33 sivua, EN/ES/FR/IT. Suomenosta ei ole.

Käyttöohjeeseen asean kokoaja on merkinnyt kynällä tietoja: Kaliiperi 12, versio

PT (???), kokonaispaino 3973 g, piippuparin paino 1592 g, piipunpituus 750 mm (~29,5"), tähtäinkisko P 7x10 (mm), piippujen halkaisija 18,6 (mm), kierrejouset. Kaulan paksuus on 42x42 (mm), etäisyys liipaisimesta puolipistooliperän etureunaan 82 (mm), vetopituus 370 (mm), perän pudotus 40/40 (mm), perän sivuvääryys 6 mm ylhäällä, 12 mm alhaalla.

Sitten ruksattuja Puolipistooliperä on, kämmenpahka on, majavanhätäinen etutukki on.

KÄYTTÖOHJE ON sekava siksi, että Perazzilla on niin valtava määrä haulikon speksi- ja varusteluvaihtoehtoja. Kun yhdellä ohjeella yritetään kattaa koko paletti, niin seuraus on tätä.

Kirjoitusaseen kaliiperi on 12/76. Siinä on Ranskan lilja ja CIP-leiman yhteydessä kirjain "S". Teräshaulit ovat siis OK joskaan käyttöohje ei neuvo mitään esimerkiksi supistinten käytöstä.

PHT on custom-ase. Kaikki tässä luettelut ominaisuudet ja piirteet koskevat kirjoitusasetta. Jos haluat jotain toista, se on täysin mahdollista. Toki toivomuksilla on hintansa ja ennen kaikkea toimitusaikansa.

Piiput ovat mustatut, ventiloitulla väliskiskolla ja matalahkolla (korkeus ~5 mm) ventiloitulla tähtäinkiskolla. Kiskon päässä on punainen loistejyvä. Piippuihin on merkitty piipun kaliiperi 18,6. Tilauksesta saa myös backbored piiput joiden kaliiperi on 18,7 tai suurempikin. Tällöin supistimetkin ovat erilaiset.

Tilauksesta saa myös ulkonevat supistimet, jotka voi loppuirrottaa ja alkukiinnittää sormin. Se vähän jouduttaa vaihtoja.

ALAPIIPUSSA ON melko huomaamattomasti kaliiperimerkintä 12-76 eli "magnum-pesät". Tästä voi olla hyötyä, kun ja jos mennään teräshauleihin. Teräshaulit tarvitsevat enemmän tilaa

jatkuu

kuin lyijyhautit. Tosin sääntömääräiset 24 g teräshauleja mahtuvat kyllä 12-70-hylsyynkin.

PHT:ssa on valikoivat ejektorit. Ulosvetäjä nykäisee ampumatonta patruunaa ulos 9 mm ja ammuttu hylsy lentää kauemmaksi.

Etutukki on beavertail-mallinen, 280 mm pituinen, paksuimmillaan 48 mm. Lukitus tapahtuu Deeley-salvalla. Etutukissa on sekä puu- että metalliosassa asean sarjanumero.

Baskyylin pohjassa kiinnittyvä huomio heti Suomen lippuun. Tämä on maahantuoja Urheiluseen tilaama juttu. Mutta PHT-haulikon "Flag Editionin" saa todella minkälaisella lipulla haluaa.

KIRJOITUSASESSA baskyylin posket ovat mattakirkkaat ja hyvin maltillisesti koristellut. Tekstit ovat "Perazzi HIGH TECH" sinisellä värillä, molemmin puolin. Jälleen kerran, ostajalla on lukuisia vaihtoehtoja poskien koristeluun kunhan malttaa varautua toimitusaikaan.

Pistooliperän kulma on melko jyrkkä ja kämmenpahka on hyvin pullea. Kirjoitusase sopii suurikätiselle. Öljytyssä pähkinäpuutukissa on kaunista kuviota. Pistooliperän karhennukset ovat kattavat ja hienojakoiset. Kuminen perälevy on melko solidi ja ohut, vain n. 8 mm. Se on sileä vailla karhennuksia.

Perätukin harja on 3D. Sitä voi säätää korkeuden, harjan kallistuksen, harjan sivusuunnan ja sivukallistuksen suhteen. Siinä on asteikot molemmissa päissä, joka helpottaa oman säädön löytämistä, jos se sattuu häviämään. Paljon säätömahdollisuuksia tarkoittaa myös, että "sen oikean" eteen joutuu tekemään oikeasti töitä.

LIIPAINRYHMÄ eli laukaisulaite voi olla joko kiinteä tai pikairrotettava. Jälkimmäisessä tapauksessa se irtoaa työntämällä varmistinta voimakkaasti eteenpäin. Kirjoitusaseen laukaisulaite oli irrotettavaa mallia.

Varmistin/valitsin-järjestelyjä on valittavana useita erilaisia. Kirjoitusase oli trap-malli, jossa alapiippu laukeaa aina ensin. Rekyylivaihdin siirtää yläpiipulle ensimmäisen laukauksen jälkeen.

Maahantuojan kanssa tehdyn sopimuksen mukaan aseella ei ammuttu. Laukaisua oli pakko kokeilla, kun ase oli koottava kuvauksia varten. Ja sitten purettava vireet käyttäen ammuttuja hylsyjä, jotta klikkipatruunat säilyisivät neitseellisinä. Laukaisu oli haulikko siirtäen herkullinen!

Perazziilla ampuvat tai ovat ampuneet suomalaisista mm. **Satu Mäkelä-Nummela** (kultaa Peking 2008 trap) ja **Marko Kempainen** (hopeaa Ateena 2004 skeet). Tokion olympialaisissa 2021 slovakialainen Perazzi-ampuja **Zuzana Rehák-Štefěčková**, 37, teki uuden ME:n 125 peruskilpailussa ottaen ME:n Mäkelä-Nummelalta. Slovakialainen myös otti kultamitalin ja teki uuden olympiaennätyksen 125-43.

KUN PHT ON tilausase, sillä on toimitusai-
kaa. "Hetimitään" voit saada maahantuoja

Valikoiva ulosvetäjä nykäisee ampumatonta patruunaa 9 mm (alapiippu).

Haulikko on varustettu 3D-säädettävällä tukin harjalla. Mukana tulee joukko aluslevyjä korkeuden säätöä varten.

Mauro Perazzi (oik.) ja poika Nicola (vas). tehtaankuvastossa. Tukki-aihoita kuivatetaan lämmössä useita kuukausia.

Perazzin johtaja Mauro Perazzi (vas.) ja maahantuojan edustaja Tuomas Tähtinen IWA:ssa 2014.

Urheiluseelta kirjoitusaseen (jos ei ole tällä välin myyty). Sen hinnaksi ilmoitetaan 13500 euroa.

Sitten jos lähdetään tilaamaan haulikkoa ihan oman maun mukaan ja omilla spekseillä, on varattava enemmän aikaa ja mahdollisesti rahaakin. Tällaisen aseensa mittatukilla. Jos ampuja tietää omat tukin mittansa, numeroillakin voi tukin tilata. Toinen mahdollisuus on tilata ase raakatukilla, jos ampujalla on oma luottotukiseppä tai on itse puutyökätevä.

Eräs mahdollisuus on käyttää italialaista TSK:n täysin säädettävää tukkia. Kauneuskilpailuja sillä ei voiteta, mutta se toimii ja on kevyt.

On myös mahdollista mennä Botticino Mattinaan Pohjois-Italiaan Perazzin tehtaalle mittatilaustukkia varten. Matka Milanon Malpensas (MXP) lentokentältä Botticino Mattinaan on noin 150 km. Tehtaalle pääsy on koordinoitava maahantuoja Urheiluseen kautta.

ENNEN ASEEN tilaamista olisi tehtävä paljon päätöksiä.

Piipun kaliiperi. On mahdollista valita 18,3-18,9 mm välillä (12 kal.) Tietysti on mahdollista valita myös 16, 28 tai 410", mutta näitä ei Suomessa juurikaan kiekkoihin käytetä. Yleensä suosittelaa standardia eli 18,6 mm (12 kal.)

Patruunapenesän pituus. 12-kaliiperissa tämä merkitsee 12/70 tai 12/76. Jälkimmäinen voi olla hyvä yleisveto.

Urheilulaji. Trap, Skeet, Sporting vai metsästys.

Aseensa perusmalli. On muitakin kuin tämän kirjoituksen High Tech.

Piippujen pituus. Vakiopituuksia ovat 750 mm, 780 mm ja 815 mm. Muitakin toiveita voi esittää.

Piippujen paino (jolla säädellään etupainoisuutta).

Supistinten määrä ja arvot. Myös kiinteäsupisteisiä malleja tehdään.

Tähtäinkisko ja jyvät.

Sivulistat (monta vaihtoehtoa).

Laukaisulaite (monta vaihtoehtoa).

Baskyylin viimeistely (monta vaihtoehtoa).

Mahdolliset kaiverrukset (monta vaihtoehtoa).

Tukkipuun valinta. Tukin mitoitus (tehdään mittatyönä). Etutukin mitoitus. Perän säädöt (monta vaihtoehtoa). Tukkipuiden viimeistely (öljy, lakkaus vai raakatukki).

KUTEN ARVATA saattaa, toimitusaika ja hinta riippuvat kaikesta yllä olevasta. Hinnasta on pyydetty tarjous maahantuojalta. Toimitusaika on luokkaa plus miinus kuusi kuukautta.

Maahantuoja on Urheiluseen Helsingin Kruununhaassa, Maneeskatu 8. 🌸

www.urheiluseen.fi

TSK-tukinvalmistaja:
www.tsk-italy.com/en/products/stocks

Lappeenrannan Muukossa ammutaan teräshauleja

Haulit pitää kerätä pois radalta vähintään neljän vuoden välein. Teräshaulit voi kerätä talteen voimakkaalla magneetilla.

Teksti PEKKA SUURONEN
Kuvat ROBERT HUUHILO, ARTO PENTTI

Kaakkois-Suomen Haulikkoampujat (K-SHa) joutui pakkoraon eteen. Muukon ampumarata sijaitsee 1-luokan pohjavesialueella. Ympäristöviranomaisen ELY antoi kaksi vaihtoehtoa: ampumarata siirtyy teräshauli- tai olisi rakennettava kaikki lyijyhaulit pysäyttävä seinä.

Jälkimmäisessä vaihtoehdossa rahaa olisi ollut vain yhteen rataan, joten K-SHa:n hallitus päätti, että jatketaan ampumista pelkästään teräshaulein. Teräshaulien käyttö piti huomioida eritoten skeetratojen ratalaitteissa (teräksen kimmokevaara). Suojalasien käyttö Muukon haulikkoradoilla onkin määräys, ei suositus.

Toki on olemassa muitakin lyijyttömiä vaihtoehtoja kuin teräs. Mutta teräs on non-lead-hauleista yleisin ja edullisin. Teräksessä on vielä yksi bonus. Yhdistyksellä on velvoite kerätä ammutut haulit pois radalta vähintään neljän vuoden välein. Teräshaulit voi kerätä talteen voimakkaalla magneetilla.

JOS MUUKON radan ympäristöluvassa lukee teräshaulit, niin se on sitten siinä. Muuta haulimateriaalia ei saa käyttää tai ympäristölupa saatetaan peruuttaa. Ympäristöviranomaisen pitää tutkia vuosittain pohjaveden laatua havaintoputkista (7 kpl).

Aluetta, jonne haulit ja välitulpat putoavat, ei ole Muukossa nurmetettu. Se on kivituhkaa. Tämä helpottaa tulppien ja haulien keruuta. Nekin pitää ympäristöluvan mukaan kerätä pois "heti ammuntakertojen jälkeen ja viimeistään vuosittain lokakuun loppuun mennessä".

Uusittu Muukon rata on tuliterä. Ensimmäinen kilpailu, Saimaa skeet, ammuttiin elokuun 21.–22. päivinä.

TÄLLÄ KIRJOITAMALLA SAL:in haulikkopatruunasäännöt 9.4.3.1 sanovat:

- (a) Haulilataus 24,0 g ± 0,5 g
- (c) Haulien tulee olla lyijystä, lyijyseoksesta tai muusta ISSF:n hyväksymästä aineesta valmistettuja
- (d) Haulien halkaisija ei saa olla suurempi kuin 2,6 mm

Saimaa Skeet ammuttiin elokuussa Muukon uudistetulla haulikkoradalla. Tommi Takanen voitti miesten ja Heidi Hämäläinen naisten kilpailun.

Muukon ampumaradalla on kivituhkaasiellä minne haulit ja välitulpat putoavat.

Kun EU:lla on nyt voimakas ristiretki lyijyä vastaan, niin ISSF joutunee sallimaan poikkeuksia sääntöihin. Ja sen mukana SAL.

Muukon radalla on sääntö, että kaliiperimaksimi on 12, haulikuorma max 24 g ja haulimateriaali oltava teräs.

TÄTÄ ARTIKKELIA varten kävin läpi netistä viidentoista aseliikkeen hintatietoja. Hintaan vaikuttavat ostoerän suuruus, mahdollinen ennakkotilaus jne. Tein hintavertailun sillä oletuksella, että asiakas ostaa vain yhden rasian (25 kpl) suoraan tiskiltä.

Hintahaitari oli niin laaja, että lyijy- ja teräspatruunoiden hinnoissa tuskin on merkittävää eroa suuntaan tai toiseen.

Kannattaa katsella mm. netin tarjouksia ja tietyksi pyytää tarjous omalta luottokauppialta.

MUUKON RATA sijaitsee noin 16 km Lappeenrannan keskustasta koilliseen Valtatie 6:n varrella. Radan omistaa Lappeenrannan kaupunki, mutta operaattoreita on useita. Haulikkoratoja on: kaksi skeettiin ja yksi trapiin. Trap-radalla on viidentoista heittimen hauta, voi siis ampua olympiatrapia.

Haulikkoradat hoitaa Kaakkois-Suomen Haulikkoampujat (K-SHa). Hirvi-, luodikko ja siluettiampumaradat (hirvi 2 paikkaa, luodikko/siluetti 20 paikkaa) hoitaa Muukon Erämiehet.

Pienoiskivääri-, pistooli- ja liikkuvan maalin ratoja hoitaa Etelä-Saimaan Ampujat (ESA). Täällä on 20 ampumapaikkaa pienoiskiväärille ja vapaapistoolille (50 m), 40 paikkaa pistoolille (25 m) ja 2 paikkaa liikkuvalla maalilla (50 m). Kaikki luotiradat ovat katettuja.

Samassa yhteydessä on myös motocross- ja enduroradat. Näitä operoi Lappeenrannan Moottoripyöräilijät (LrMP).

Järjestelyä on käytetty monesti muualakin. "Pannaan kaikki melu yhteen pakettiin."

MUUKON AMPUMARATA vihittiin käyttöön 25.8.1989. Lappeenrannan kaupunki teki maansiirtotyöt ja kustansi osan materiaaleista. Vertaa esim. Helsingin kaupungin toimintaa ampumaratojen osalta. Seurat tekivät talkootöitä, esimerkiksi ESA, K-SHa ja LaSa.

Ei-jäsenien ampumamahdollisuuksista Muukossa pitää kysyä rataa operoivilta seuroilta. Osoite on Lappeenranta, Muukonkankaantie 330. 🗨️

RADOILTA KERÄTTYÄ

YHDEKSÄN VUOTTA SITTEEN...

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Urheiluampujan numerossa 4/2012 kerrottiin, kuinka Lontoon olympialaisten ampumaurheilu onnistui erinomaisesti paitsi järjestelyiltään myös urheilullisesti. Radat olivat hienot, katsomot olivat täynnä yleisöä ja urheilijat tekivät tai sivusivat yhteensä 29:ta maailman- tai olympiaennätystä.

Silloinen Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) pääsihteeri **Franz Schreiber** myhäili tyytyväisenä Lontoon ampumaradalla olympialaisten viimeisenä kilpailupäivänä, kun Urheiluampuja-lehti haastatteli häntä. Schreiberin mukaan yksi sana riitti kertomaan kaiken olympialaisten ammunnasta. Erinomainen, hän sanoi hetki ennen kisojen päättymistä.

SCHREIBER OLI Kuninkaallisen tykistön kasarmeille rakennettuihin väliaikaisiin ratoihin "erittäin tyytyväinen". Kehuja saivat

myös vapaaehtoiset työntekijät, jotka olivat – muidenkin kuin Schreiberin mielestä – ystävällisiä ja innostuneita sekä tekivät ahkerasti töitä.

Katsomot olivat runsaan viikon ajan kestäneen tapahtuman ajan täynnä, ja katsojat kannustivat välillä äänekkäästikin urheilijoita.

– Kaiken kaikkiaan tapahtuma oli upea ja hyvin organisoitu.

PÄÄSIHTEERI OLI tyytyväinen paitsi osallistuneiden maiden ennätykselliseen lukumäärään (108) myös mitaleja voittaneiden maiden lukumäärään, joka oli 23. Hän toivoikin lajin kansainvälistymisen jatkuvan.

Schreiber ei keksinyt mitään, mikä olisi voinut mennä Lontoossa paremmin. Hän perusteli näkemystään sillä, että hän ei ole kuullut yhtään valitusta esimerkiksi

Olympialaisten ampumaurheilu

KERÄSI KIITOKSIA

Lontoon olympialaisten ampumaurheilu onnistui erinomaisesti paitsi järjestelyiltään myös urheilullisesti. Radat olivat hienot, katsomot olivat täynnä yleisöä ja urheilijat tekivät tai sivusivat yhteensä 29:ta maailman- tai olympiaennätystä.

Lontoon ampumaurheilun järjestelyt onnistuivat erinomaisesti. Ampumaurheilun pääsihteeri Franz Schreiber kiitti järjestelyjä ja urheilijoita.

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) pääsihteeri Franz Schreiber myhäili tyytyväisenä Lontoon ampumaradalla olympialaisten viimeisenä kilpailupäivänä. Hänen mukaansa yksi sana riitti kertomaan kaiken olympialaisten ammunnasta. Erinomainen, hän sanoi hetki ennen kisojen päättymistä.

Schreiber kehui Kuninkaallisen tykistön kasarmeille rakennettuja väliaikaisia ratoja hienoksi ja oli erittäin tyytyväinen. Kehuja saivat myös katsojat, jotka olivat innostuneita ja ystävällisiä. Radat olivat hienot, katsomot olivat täynnä yleisöä ja urheilijat tekivät tai sivusivat yhteensä 29:ta maailman- tai olympiaennätystä.

– Kaiken kaikkiaan tapahtuma oli upea ja hyvin organisoitu.

Karinkanta: "Kokonaisuuteen voi olla tyytyväinen"

Lontoon olympialaisten ampumaurheilun järjestelyjä ja urheilijoita kiitti kansainvälinen ampumaurheiluliiton (ISSF) pääsihteeri Franz Schreiber. Hän sanoi, että hän ei ole kuullut yhtään valitusta esimerkiksi

kolme kulta ja kaksi hopeaa. Neljä vuotta sitten Pekingissä korealaiset voittivat yhden kulta- ja yhden hopeamitalin sijoittuen mitaleiden kaksiosaksi. Italia nousi Pekingin viidenneltä sijalta kolmanneksi voittaen kaksi kultaa ja kolme hopeaa.

Schreiber ei keksinyt mitään, mikä olisi voinut mennä Lontoossa paremmin. Hän perusteli näkemystään sillä, että hän ei ole kuullut yhtään valitusta esimerkiksi

ISSF:ssä oltiin tyytyväisiä myös tiedotusvälineiden edustajien määrään. Lehdistökeskuksessa oli keskimäärin noin 200 tiedotusvälineiden edustajaa päivässä.

– Puhuttiin kiitosta kisojen järjestäjille, urheilijoille ja katsojille. Olen saanut positiivista palautusta myös urheilijoilta, valmentajilta ja Kansainvälisen olympiakomitean (KOK) edustajilta, puhejohtaja sanoi ISSF:n nettisivuilla.

– Puhuttiin kiitosta kisojen järjestäjille, urheilijoille ja katsojille. Olen saanut positiivista palautusta myös urheilijoilta, valmentajilta ja Kansainvälisen olympiakomitean (KOK) edustajilta, puhejohtaja sanoi ISSF:n nettisivuilla.

kuljetuksista.

ISSF:ssä oltiin tyytyväisiä myös tiedotusvälineiden edustajien määrään. Lehdistökeskuksessa oli keskimäärin noin 200 tiedotusvälineiden edustajaa päivässä.

LASSI PALO

Varastossa olevat Corrosafe-asekaapit vanhoilla hinnoilla!

Teräksen hinta on noussut 2021 kymmeniä prosentteja. Myymme kuitenkin varastossa olevat Corrosafe-asekaapit vanhoilla hinnoilla.

Corrosafe-asekaapin turvallisuusluokka SSF3492 täyttää reilusti ase-lain vaatimukset turvakaapille, yli viiden ase ja/ tai ERVA-aseiden säilytykseen.

Corrosafe CS16R

Hinta alk. 2085,-

50,-/kk

Corrosafe-rahoitus kaikille malleille. Maksuaika määräytyy hinnan mukaan.

Corrosafe 16K

Hinta alk. 980,-

Corrosafe 6K

Hinta alk. 770,-

SAL:n jäsenille koodilukko ilman lisähintaa

Edun arvo **180,-** euroa

Tutustu uusittuun mallistoomme! www.corrosafe.fi

Corrotech Oy, PI131, 95401 Tornio

Erkki 0400 391 725, Tapio 0400 635 179

corrotech@corrotech.fi

PS. Tuemme Kultahippu-toimintaa 35,- eurolla jokaisesta SAL:n jäsenen ostamasta Corrosafe-asekaapista.

KULTAKESKUS

**KULTAKESKUS ON VAHVASTI
MUKANA TUKEMASSA
SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON
TOIMINTAA**

Kultakeskus Oy • Paroistentie 2 • 13600 Hämeenlinna • Puh (03) 65 711 • tilaukset@kultakeskus.fi

 @kultakeskus • Kultakeskus

**Tutustu toimintaamme:
www.kultakeskus.fi**

Pekka Heikkilän yli 30 vuoden projekti

Teksti & kuva MATTI ERKKILÄ

Metsästyksen ja ampumahailun vaikuttaja **Pekka Heikkilä** täytti elokuussa 90 vuotta. Hän oli keskeisin puuhämies kansainvälisen haulikkolajien ampumakeskuksen rakentamiseen Lempäälän Kokkovuoreen. Ansiokkaan työuransa hän päätti 40 vuoden palveluksen jälkeen Tampereen Valmetin tehtaan johtajana. Hänelle myönnettiin yli-insinööri arvonimi.

Mutta aloitetaan alusta.

PEKKA HEIKKILÄ on syntynyt ja asunut koko ikänsä Tampereella. Hän oli perheen ainoa lapsi. Lapsuusvuodet olivat turvaisia kunnes sodat vaikuttivat vuosien ajan hänen elämäänsä. Monenlainen urheilutoiminta piristi nuorukaiseksi varttuvan päivää.

Heikkilä haaveili olevansa joskus tulevaisuudessa koneasentajan ammatissa ja työpaikkana iso tehdas. Koneasentajan sijaan hänestä tuli koneenrakennusinsinööri ja työpaikaksi Tampereen Valmetin yli tuhannen työntekijän tehdas. Lähes koko työuransa ajan, 40 vuotta, hän työskenteli samassa tehtaassa. Tosin vuosina 1966–1969 hän oli ”lainassa” Suomen kaupallisessa edustustossa Itä-Berlinissä.

METSÄSTYKSESTÄ ja Metsästäjäliiton kilpailutoiminnasta tuli hänen aikuisikänsä ensimmäinen ja keskeisin harrastuksensa. Metsästys kotimaassa on ollut etusijalla, mutta useat ulkomaille vieneet työmatkat ovat tarjonneet mahdollisuuksia metsästyksen ulkomaillakin.

Ensimmäisen mitalinsa hän sai vuonna 1944 sotilaspoikien maastojuoksukilpailusta. Toisesta sijasta saatu mitali on tallella, ja sitä Heikkilä esittelee mielellään. Metsästäjäliiton kilpailuissa hän oli aikuisena usein palkintosisijoilla. SAL:n skeetin SM-kisoista hän haki voiton vuonna 1984. Kisapaikkana oli Porin Katinkuru ja sarjana Y50.

Kilpaileminen kiehtoi Heikkilää. Suomen silloisen Ampujainliiton sarjoissa ammuttiin pidempiä, jopa 200 kiekon kisoja. Metsästäjien kilpailut olivat lyhyempiä. Siksi SAL:n kisat vetivät hänet mukaan Pohjois-Hämeen Ampujien ja SAL:n toimintaan.

POHJOIS-HÄMEEN Ampujilla oli luotilajien lisäksi Aitovuorella skeet-ammuntaa kaksi rataa. Kun kilpailujen laukausmäärät olivat nousseet 200:een, ratakapasiteetti oli liian pieni viikonloppujen kilpailutoimintaan.

Pekka Heikkilä viettää kesät kotikaupungissaan Tampereella kesähuvilallaan vaimonsa kanssa.

Skeettarit alkoivat etsiä lähialueelta paikkaa uudelle radalle. Pitkäaikainen yhteistyö Puolustusvoimien kanssa toi tulosta. P-HA:n haulikkoampujat saivat oikeuden rakentaa Puolustusvoimille (!) haulikkoampumaradat Pirkkalan sotilastukikohdan alueelle. Seura sai käyttöoikeuden haulikkoradoille. Myönteistä päätöstä edelsi hurja määrä neuvotteluja, joissa seuraa edusti Pekka Heikkilä. Hänet tunnettiin ja häneen luotettiin. Tuskin muuten tuollainen sopimus olisi ollut mahdollinen.

Raivaustyöt alkoivat talvella 1978. Ensimmäiset laukaukset ammuttiin keuhkatalvella 1980. Silloin käytössä oli kolme skeet-rataa. Kilpailutoiminta käynnistyi samana kesänä. Vuonna 1989 Kokkovuorella järjestettiin MC-kilpailut ja ampumakeskuksessa oli silloin neljä skeetin, kolme olympiatrapin ja kaksi kansallisen trapin rataa.

Myöhemmin kansalliseen trappiin tehtiin yksi rata lisää, jotta kansallisessa trapissa voitaisiin järjestää SM-kilpailujakin.

SEURAAVA VOIMANPONNISTUS oli vuonna 1999, kun Kokkovuorella järjestettiin haulikon MM-kilpailut. Osanottajia oli yli 600 ja osallistuvia maita 60! Järjestelyistä saatiin kiitosta, **Pia Julin** voitti kaksostrapin henkilökohtaisen maailmanmestaruuden ja Puolustusvoimain komentaja kenraali **Gustav Hägglund** toimi kisojen suojelijana. (Järjestelytoimikunnalta hieno valinta kiitoksena yhteistyöstä!)

Säätiö perustettiin tukemaan taloudellisesti Puolustusvoimain omistuksessa olevaa Kokkovuoren haulikkoampumakeskusta. Se toimisi myös yhtenä valtakunnallisena harjoitus- ja kilpailukeskuksena. Säätiö on jakanut avustuksia sijoitustoimintansa tuotoista SAL:n kautta lupaavien nuorten harjoitus- ja kilpailutoimintaan. Säätiön hallituksessa on neljä jäsentä, jotka ovat haulikkoammunnan ja tai sijoitustoiminnan osaajia.

– Jos säätiön perustajat olisivat perustustavaiheessa vuonna 1990 tietäneet, että Puolustusvoimat menettäjä kymmenen vuoden

HEIMO KOHIJOKI

28.9.1927 – 17.4.2021

Porkkalan Ampujien perustajajäsen **Heimo Kohijoki** oli ampumaroilla piristävä henkilö. Jos jonkun kisa ei mennyt hänen toiveidensa mukaan, Kohijoki pystyi ilmeellään ja sanoillaan kohottamaan murheisen kilpailijan mielialaa. Tämä taito on tärkeä myös päivittäisessä elämässä.

Teknikkokapteeniluutnantti palveli työuransa Suomenlahden laivastossa Upinniemessä. Sekä työssään että työn ulkopuolella hänet tunnettiin aikaansaavana, auttavaisena ja sydämellisenä henkilönä.

Kohijoki oli kuollessaan 93-vuotias.

AMPUMAUURHEILUSTA TULI hänen keskeisin harrastuksensa. Kohijoki oli kahden lajin taitaja aloittaen pistoolilla. Uudet revolverit rasittivat lauetessaan käden niveliä, ja hän siirtyi kiväärilajeihin. Erityisesti pistoolilajeissa hän kuului maamme parhaimmiston. Olympiakisat olivat tavoitteena, mutta sinne saakka ei taito halusta huolimatta riittänyt.

Kilpailemisen lisäksi Kohijoki ehti valmentaa ja osallistua muuhunkin seuratyöhön. Porkkalan Ampujien varapuheenjohtajana hän oli vuosina 1962–1965 ja puheenjohtajana 1966–1972.

NELJÄN VUODEN välein järjestettävässä Pääkaupunki-ottelussa (Helsin-

ki, Kööpenhamina, Oslo, Tukholma) hän kilpaili kaksitoista kertaa! Siis 44 vuoden ajan! Suomen Veteraaniampujien ennätystilastossa miehen nimi komeilee kiväärilajeissa kaikki ikäluokat ja lajit huomioiden kahdeksantoista kertaa. Tilasto on laadittu viime vuonna.

Torsti Annalan kanssa ”Hemppa” teki monia kisamatkoja kiväärilajien kilpailuihin.

– Toimimme kilpailuissa toistemme ”vinkkareina” (osuman sijainnin näyttäminen taulussa), ja siksi ammuimme eri erissä. Aurinkoisella säällä kaukoputken käyttöön ei väreilyn vuoksi voi luottaa. Kinna oli vaikeata saada hänen kanssaan aikaiseksi. Tuskin siinä onnistuivat muutkaan.

– Heimo auttoi pulaan joutuneita jopa kilpailun aikana. Aseteknikolla oli monasti kysyntää, Annala muistelee.

Kohijoki sai ansioistaan mm. seuraavat huomionosoitukset: Suomen liikunta-kulttuurin ja urheilun suuri ansioristi 2007, Upseerien Ampumayhdistyksen kunniajäsen 1995 ja SAL:n hopeinen ansiomerkki. Ampumaurheilun lisäksi hän toimi aktiivisesti myös ampumahiihdossa, autourheilussa, suunnistuksessa ja painonnostossa. Viimeksi mainittu taisi olla ”osasyllisenä” Heimon uljaaseen ryhtiin.

Heimo Kohijoen perheeseen kuuluivat vaimo, kolme poikaa ja tytär, joka on jo isänsä tapaan liittänyt pois. Ampumaurheilun harrastajat muistavat kaipaavin ajatuksin Heimo Kohijokea ja ottavat osaa hänen läheistensä suruun.

MATTI ERKKILÄ

Puheenjohtajuuksia:

- ✘ Pekka Heikkilä on vaikuttanut monissa keskeisissä tehtävissä: Metsästysseura Lentokonetehtaan Erämiesten puheenjohtaja ja kunniapuheenjohtaja, Metsästäjäliiton Pohjois-Hämeen piirin puheenjohtaja ja kunniapuheenjohtaja, P-HA:n varapuheenjohtaja, P-HA:n kunniapuheenjohtaja, SAL:n liittovaltuuston puheenjohtaja, ja varapuheenjohtaja, SAL:n haulikkojaoston puheenjohtaja, ja Kokkovoorisäätiön puheenjohtaja.

Huomionosoituksia:

- ✘ Tasavallan Presidentti: Suomen Valkoisen ruusun 1. luokan ritari-merkki
- ✘ Opetusministeriö: Suomen urheilun ja liikuntakulttuurin kultainen ansioristi
- ✘ SML: Kultainen ansiomerkki laakerinlehväseppelin
- ✘ Metsästäjäin Keskusliitto: Kultainen ansiomerkki
- ✘ SAL: Kultainen ansiomerkki
- ✘ SAL: Kultainen viiri nro 14
- ✘ Urheiluampuja-lehti onnittelee Pekka Heikkilää merkkipäivän johdosta ja toivottaa edelleen pirteitä päiviä ja teräviä kannanottoja ampumaurheilun parhaaksi.

kuluttua maaomaisuutensa Metsähallitukselle ja kiinteistöt Senaattikiinteistölle, niin tuskin säätiötä olisi perustettu.

– Ei tiedetty, siksi perustettiin. Nyt säätiö on toiminut reilut 31 vuotta. Sen tulevaisuus näyttää valoisalta, joten se pystyy tulevaisuudessakin tukemaan suomalaista haulikkoammuntaa, Heikkilä iloitsee.

Hän oli yksi säätiön perustajista ja toimi ponnekkaasti Kokkovoorisäätiön parhaaksi vuosina 1990–2021.

PEKKA HEIKKILÄ käy edelleen ampumaradoilla ohjaten metsästäjiä. Siinä tulee joskus liipaistua itsekin! Kokkovooren haulikkokeskus on nyt kiinteistökaupan johdosta ja säätiön lahjoituksena P-HA:n omistuksessa. 🌸

Urheilun oikeusturvalautakunta hylkäsi urheilijoiden valituksen

Valitus koski Ampumaurheiluliiton valintoja haulikon nuorten MM-kilpailuihin Perussa syys-lokakuussa.

Ampumaurheiluliiton hallitus päätti heinäkuun 1. päivänä, ettei haulikon nuorten MM-kilpailuihin lähetetä yhtään urheilijaa Perun vaikean koronatilanteen takia. Päätös vastasi valmennuksen johtoryhmän esitystä. Kisat järjestetään Perun pääkaupungissa Limassa 27.9.–10.10.

Valituksen mukaan valintakriteerit täyttäneet urheilijat olisi tullut valita nuorten MM-kilpailuihin. Kolme urheilijaa on ampunut näyttökilpailuissa tulosvaatimusten mukaiset tulokset, ja neljäs urheilija olisi tullut valita MM-kilpailuihin sillä perusteella, että joukkueella on mitalimahdollisuus.

Valituksen mukaan hallituksen päätös ei ole vastannut Ampumaurheiluliiton itsensä asettamia tulosvaatimuksia ja valintakriteereitä.

reitä. Valintapäätös on perustunut muihin kuin urheilullisiin kriteereihin.

– Nuoria urheilijoita syrjitään perusteettomasti, jos juuri nuorten ampujien valinta jätetään koronatilanteen takia tekemättä. Para-ampujat olivat olleet kilpailemassa Perussa tällä kaudella, vaikka koronatilanne oli ollut silloin huonompi kuin nyt. Aikuisampujat olivat leireilleet ja kilpailleet ulkomailla ja maissa, joissa oli ollut huonompi koronatilanne kuin Perussa tällä hetkellä. Valittajat ovat saaneet kaksi koronarokotetta viimeistään silloin, kun MM-kilpailut järjestetään.

AMPUMAUrheiluliitto sanoi vastauksessaan, että valitus on hylättävä: "Liittohallituksen päätös olla lähettämättä lainkaan urheilijoita nuorten MM-kilpailuihin Peruun on perustunut Perun vaikeaan koronavirustilanteeseen ja siitä johtuneeseen tarpeeseen suojella nuorten urheilijoiden terveysturvallisuutta. Valittajat ovat siis oikeassa todettaessaan, että päätös on perustunut muihin syihin kuin urheilullisiin kriteereihin, sillä valintakriteereitä ei ole voitu terveysturvallisuuskysymysten vuoksi käyttää tässä päätöksessä."

– Liittohallitus ei tehnyt urheilijavalintoja, vaan päätti olla osallistumatta koko tapahtumaan, liitto sanoi ja totesi myös, ettei valittajia ole syrjitty iän eikä minkään muunkaan perusteella.

URHEILUN OIKEUSTURVALAUTAKUNNAN mukaan päätös siitä, lähetetäänkö urheilijoita kansainvälisiin kilpailuihin, kuuluu liiton yhdistysautonomian piiriin. Lisäksi lautakunta toteaa, että hallituksen kokouksen pöytäkirjasta ja liiton vastauksesta ilmenee myös, että liittohallitus on pitänyt erityisen tärkeänä turvata nuorten urheilijoiden terveysturvallisuutta.

Lautakunta katsoo, että näissä oloissa päätös olla lähettämättä urheilijoita nuorten MM-kilpailuihin Peruun ei ole perustunut epäasiallisiin syihin eikä päätöksellä ole pyritty estämään tietyn tai tiettyjen urheilijoiden valintaa arvokilpailuihin.

Se, että päätös on kohdistunut kaikkiin nuoriin urheilijoihin, ei tee päätöksestä syrjivää iän perusteella. "Päätöksenteossa on kohdeltu kaikkia samassa tilanteessa olleita samalla tavoin."

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampuva voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
 la sopimuksen mukaan
 Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRRAT
 Puh. 03-4755371
 Kotisivumme: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2021 viides
 Urheiluampuja ilmestyy 15.12.

URA:n opiskeluapuraha haettavissa syyskuussa

Urheilijoiden Ammattienedistämistäitiön opiskeluapurahaa lukuvuodelle 2021–2022 voi hakea syyskuun loppuun asti.

Urheilijoiden Ammattienedistämistäitiö (URA) myöntää vuosittain opiskeluapurahoja kansainvälistä menestystä tavoittelevien tai aktiiviuransa jo päättäneiden huippu-urheilijoiden opintoihin ammatillisessa oppilaitoksessa, ammattikorkeakoulussa tai yliopistossa. Apurahat lukuvuodelle 2021–2022 ovat haettavissa syyskuun ajan.

Opiskeluapurahalla halutaan edesauttaa tutkinnon suorittamista tukemalla urasiirtymävaiheessa olevien urheilijoiden kouluttautumista uuteen ammattiin sekä helpottamalla nuorten urheilijoiden siirtymistä jatko-opintoihin toisen asteen koulutuksen jälkeen. Opiskeluapurahan avulla voidaan myös ryhtymättä opintoja lukuvuoden aikana tai lukuvuosien välillä siten, että opiskelu tukee urheilutuloksen tekemistä.

TÄYDEN URA-APURAHAN määrä on 3000 euroa, ja se maksetaan kahdessa osassa, joulukuussa 2021 ja maaliskuussa 2022. Apuraha voidaan myöntää myös puolikkaana koko lukuvuodeksi tai vain syys- tai kevätlukukaudeksi.

Tarkempaa tietoa apurahan hakuun liittyen sekä linkki sähköiseen hakulomakkeeseen löytyy URA-säätiön nettisivulta: <http://olympiakomitea.fi/urasaatio>.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN ILMA-ASE AMMUNNAN KAATUVA TAULULAITE 10M Seppo-tuotteen valmistama ilma-ase ammunnan kaatuva taululaite 10m. Ilmakiiväriin reikä koot 5,5 5,5 4,5 4,5 ja 3,5mm. Ilmapistooliin 5kpl 24mm reiällä. Mukaan tulee seinäteline. Hyväkuntoinen. Hinta 120e. Ilmoittaja: Juha Ojanperä, julli.ojis@netikka.fi, 0505233195. Ilmoitus jätetty: 09.09.2021

MYYDÄÄN BROWNING B525 NEW SPORTER ONE ADJUSTABLE 12/76 30" Tämä päällekkäispiippuinen haulikko hankittu 2/2019. Ammuttu kolmena kautena radalla trapia, skeetiä ja compakia yhteensä 2700 laukausta. Sopii myös metsästyksen. Vakiosupistimien lisäksi skeet-supistin (yhteensä 5 kpl). Perä lyhennetty 6 mm (T:mi Markku Tervola, Kestilä). Puuperä paikoillaan. Mukana kuminen perä, kuljetuskotelo, supistimen vaihtoavain ja magneetilla kiskoon kiinnitettävä punainen kuitutähtäin. Hinta: 1700 euroa. Ilmoittaja: Jani Nevanperä, jani.nevanpera@elisanet.fi, 0405404968 Ilmoitus jätetty: 08.09.2021

MYYDÄÄN WALTHER KK300 ALUTEC. Walther pienoiskivääri. Ammuttu n. 15 000 laukausta ja ostettu vuonna 2015. Kivääri on raskaalla piipulla ja tehtaan toimesta erikseen valittu yksilö. Kiväärillä on ammuttu mm. yksi suomen ennätys. Sisältää: - Ase - piipun jatko - Mecin perä - Työkalut - tarvittaessa korotepalat - tarvittaessa säädettävä etu- ja takadioteri Ilmoittaja: Mika Varjo, mika.varjo@gmail.com, 0503478155 Ilmoitus jätetty: 18.08.2021

MYYDÄÄN WALTHER LG 300 ALUTEC ILMAKIVÄÄRI, n. 80 000 laukausta ammuttu ja ostettu vuonna 2012. Hp 1600€ - Ase - pehmeä laukku - 2x 300 bar säiliö (2023) - pitkä ja lyhyt tukki - piipun painot - halutessa n. 5000 luotia - mahdollisuus myös säädettävään etu- ja takadioteriin Ilmoittaja: Mika Varjo, mika.varjo@gmail.com, 0503478155 Ilmoitus jätetty: 18.08.2021

MYYDÄÄN ANSCHÜTZ-PIENOISKIVÄÄRI Myynnissä olisi Anschützin pienoiskivääri (mod. 2007/2013), jolla on ammuttu melko vähän. Pakettiin kuuluu hihna, puhdistusvälineet ja pieni tukijalka. Erikseen myynnissä on aseelle tarkoitettu alumiinilaukku. Ase myydään panosten kanssa, jotka on testattu kyseiselle aseelle Lapuan patruunatehtaalla (panosten hinta tulee aseeseen päälle): Aseen hinta (+panokset Center X 3500 kpl ja Standard Plus 1000 kpl): 2100 euroa (+ 700 euroa) Aselaukun hinta: 125 euroa. Ilmoittaja: Panu Villanen, panu.villanen@gmail.com, 0503532110. Ilmoitus jätetty: 18.08.2021

MYYDÄÄN MYYDÄÄN BERETTA DT 11 TRAP Vähän ammuttu. Harrastuksen loppumisen vuoksi. Hp. 5500 euroa. Ilmoittaja: Janne Hoffren, janne.hoffren@dnainternet.net, 0400173843. Ilmoitus jätetty: 12.08.2021

MYYDÄÄN TOZ 35 Hyvin pelaava vapari, myydään uudemman aseentietä. Hyvin huollettu ja persoonallisella värityksellä. Mukaan myös alkupeurainen aselaukku ja kaikki työkalut. Tästä helppo vapariharrastuksen aloitus! Ilmoittaja: Jani Tuulaniemi, jani.tuulaniemi@hotmail.com, 0406632045. Ilmoitus jätetty: 01.08.2021

OSTETAAN VAPAA-TAI VAKIOKIVÄÄRI 300m lajeihin sopiva vapaa- tai vakiokivääri. Kaliiperiltaan 6mm br, 6,5x47 tai 6.5 creedmoor. Tarjoa sähköpostiin. Ilmoittaja: Tero T, tero1988@luukku.com, 0440138076. Ilmoitus jätetty: 01.07.2021

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

ONNITTELUT

85 VUOTTA										
Seppo Laitakari	HVA	15.11.						Lasse Koskela	HVA	27.12.
80 VUOTTA								60 VUOTTA		
Raimo Pirttilä	HVA	16.9.						Osmo Ahola	TSA	24.9.
Reijo Kari	TSA	7.10.						Jari Kuttila	SäSA	11.10.
Antti Huhtio	HVA	10.10.						Reima Nikkilä	SäSA	30.11.
Esko Niemi	SäSA	26.11.						Petri Hiltunen	TSA	7.12.
75 VUOTTA								Jukka Perttula	NorA	7.12.
Antti Koskinen	TSA	3.11.						Teemu Makkonen	HVA	31.12.
Jouko Forsten	SäSA	21.11.						50 VUOTTA		
70 VUOTTA								Tapio Dahlström	TSA	21.9.
Seppo Mattson	NorA	7.10.						Kai Kouvola	SäSA	3.10.
Matti Korvela	TSA	9.10.						Mikko Murtomaa	TSA	5.10.
Pekka Aho	SäSA	28.10.						Tomi Saarinen	TSA	5.10.
Kari Myllyoja	TSA	29.11.						Jouni Keijonen	SäSA	16.10.
Reidar Grenman	TSA	10.12.						Marko Risku	SäSA	1.11.
Leila Semi	HVA	23.12.						Jukka Vainionpää	TSA	12.11.
								Mikko Von Lode	SäSA	24.11.
								Denis Kytö	SäSA	5.12.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

osuma

"ON KANSAKUNNAN TERVEEN ITSETUNNON merkki, että osaamme riemuita vähästä, mutta nykyinen vallalla oleva, (**Mika Lehtimäen** taitavasti markkinoima osallistumisen riemun tarina ei riitä ikuisesti.

Eikä sen huippu-urheilussa pitäisikään riittää.

Eetu Kallioisen haastattelusta näki skeetin finaalin jälkeen, että hän haki kisoista vain kultaa. Hän näytti siltä, että olisi heittänyt himmeämmän mitalin roskiin, jos arpa olisi sellaisen hänelle heitettäväksi suonut.

Matti Mattssonin olemus läpi kisojen huokui silmitöntä voit-tamisen halua saati **Mira Potkosen**, joka vuoski säällittä itseään finaaliipaikan kadottua 12 vuotta nuoremman, paljon taitavamman brasilialaisnyrkkeilijän armottomaan iskumyllyyn.

Mainituille urheilijoille Lehtimäen tarina ei näytä riittävän. He haluavat lisää. Ei **Topi Raitanenkaan** paljon riemuinnut vaikka juoksi sensaatiomaisesti 3 000 metrin esteiden finaaliassa. Ilmeestä näki, ettei hän urheile osallistuakseen."

✧ Vesa Rantanen, Aamulehti 9.8.

lauottua

"MINULLA ON EDELLEEN kova motivaatio ja palava halu menestyä. Ura siis jatkuu ainakin vuoteen 2024 asti. En halua tehdä mitään puolivaloilla. Täysillä ja isolla motivaatiolla mennään kohti Pariisia!"

✧ Tommi Takanen, sivut 16--17

Mycket framgångar i FM

Sedan senaste nummer har det ordnats en hel del FM-tävlingar och SFS-föreningarnas skyttar har nått framgång i dessa tävlingar. Många av tävlingarna har dessutom ordnats av SFS-föreningar. FM på rörligt mål för herrar, damer och juniorer ordnades i Ingå och FM på gevär för herrar och damer ordnades också i Ingå.

På rörligt måls FM hade Raseborgs Skyttar en bra representation. Raseborgs Skyttars **Niklas Hyvärinen**, **Krister Holmberg** och **Henrik Holmberg** fick stifta närmare bekantskap med prisballen under tävlingarna.

Hyvärinen knep ett individuellt silver och brons under tävlingarna. Silvret kom på normalloppet och bronset på blandloppet. Som prestation var Hyvärinen nöjdare över det sistnämnda.

–Det här var mitt bästa blandlopp för i år, så man får nog vara nöjd. Jag har tränat mycket mera i år och formen har varit bra hela sommaren så är roligt att få tävla och försöka få fram formen här också, sade Hyvärinen som sköt 391 poäng på blandloppet.

På normalloppet sköt Hyvärinen 583, med det var han alltså tre poäng efter segraren.

–Den tävlingen var annars riktigt stabil förutom att andra serien på det snabba momentet endast var 91 poäng, summerade Hyvärinen tävlingen.

Henrik Holmbergs medalj kom på 100 meter älg enkelskott var han sköt 373 poäng, segern gick till Heikkilä med 377 poäng. Krister Holmberg var grämande nog fjärde två gånger på 50 meter.

Förutom tre individuella medaljer bärade RS hem fyra lagmedaljer. Av dessa var två guld och två silver. Gulden kom i älg-tävlingarna. På 50 meter fick RS alltså nöja sig med silver två gånger efter K-64.

Stenström dubbelmästare

PÅ GEVÄRS FM så knep RS:s **Joni Stenström** två mästerskap, första segrade han på liggande och sedan ännu på 3x40 skott. På liggande så sköt Stenström 621,7 poäng och på 3x40 skott 1147 poäng. Grundserieresultatet berättigade Stenström till en sjunde plats, men i finalen var han alltså bäst. På damernas 3x40 skott knep Esbo Skytteförenings **Alexandra Rosenlew** ett silver. Rosenlew var också andra i grundserien efter att hon sköt 1153 poäng. Så Rosenlew höll takten uppe och fortsatte i samma stil.

Finländskt rekord för Rosenlew

PÅ JUNIORERNAS FM i Rovaniemi var ES-F:s Alexandra Rosenlew mycket framgångs-

Henna Viljanen lyckades bra i år också på 300 meters FM.

Alexandra Rosenlew har varit i god form denna sommar.

rik. På både 3x20 skott och liggande segrade hon i klassen D16. På 3x20 skott sköt hon dessutom nytt finländskt rekord, 583 poäng. På liggande sköt hon 405,9 poäng. Rosenlew tävlade också i klassen D20 under tävlingarna i Rovaniemi. Ett silver knep hon på liggande när hon sköt 612,3 poäng. I helmatchen kom Rosenlew in på en fjärde plats. Där var hon andra i grundserien efter att hon skjutit 1146 poäng. Rosenlews klubbkamrat **Luukas Koota** deltog också i FM-tävlingarna. Koota var som bäst femte, den platsen knep han på 3x40 skott i klassen H20.

Medaljregn över Kurkela

RASEBORGS SKYTTARS Lasse Kurkela nådde stora framgångar i FM i klassen H18 på pistol. Kurkela sköt nytt finländskt rekord på olympiapistol när han sköt fina 550 poäng, med det blev han alltså också finländsk mästare. Kurkela segrade också på standardpistol när han sköt 530 poäng. På sportpistol fick Kurkela nöja sig med ett silver, inte dåligt det heller när han sköt 557 poäng.

Viljanen dubbelmästare

KYRKSLÄTT SKYTTFÖRENINGENS Henna Viljanen knep två finländska mästerskap under FM på 300 meter. Viljanen segrade med klar marginal både på helmatchen och liggande. På helmatchen sköt Viljanen 1153 poäng och på liggande sköt hon 588 poäng. På helmatchen var dessutom KSF:s **Petra Liljeberg** trea. ESF:s **Björn Friman** knep också ett finländskt mästerskap under tävlingarna. Friman segrade på herrarnas liggande efter att han skjutit 597 poäng.

Kössi finländskmästare

BILDER: LASSI PALO

Tyvärr blev det inga värde tävlingar i år heller för Krister Holmberg (bilden) och Niklas Hyvärinen.

Inga värde tävlingar i år heller

Rörligt målskyttarna fick i motsats till gevärs, hagel och pistolskyttarna vara utan värde tävlingar i år.

I slutet av september och början av oktober skulle man tävla i både EM och VM på rörligt mål i Frankrike. Dessa tävlingar hade först flyttats från början av sommaren och till slut blev EM inahjernerat och VM framskjutet till nästa år. Orsaken till inahjernerande av tävlingarna var corona situationen och det att man hade fått dåligt med anmälningar.

Raseborgs Skyttars **Niklas Hyvärinen** och **Krister Holmberg** skulle delta i tävlingarna, men de fick nu bli besvikna.

– Nog sköt det här motivationen i sank, konstaterade båda två.

Båda hade samtidigt nog lite förväntat att tävlingarna kunde bli inahjernerade i och med många sega rykten som spred sig omkring tävlingarna.

– Till exempel skulle vissa länders idrottare inte få komma till Frankrike på grund av Corona restriktioner. Svenskarna hade dessutom bestämt sig för att delta endast i VM, berättade Holmberg.

Hyvärinen hade stora förväntningar inför tävlingarna. Han hade som mål att ta sin första individuella medalj i ett stort mästerskap, vart han redan hade hunnit få en flygbiljett.

Formen har varit såpass bra att man kan förvänta sig en medalj sade Hyvärinen

i samband med FM i augusti- Nu får man sätta siktet på EM på luftvapen i Norge nästa vår, berättade Hyvärinen.

Felbehandlade

BÅDA ÄR MYCKET missnöjda med att det har ordnats tävlingar på andra håll i andra skyttegrenar, men rörligt målskyttarna har nu fått kalla handen flera gånger.

– Man funderar ju att hur mycket de värdesätter oss när våra tävlingar endera skjuts upp eller inahjerneras hela tiden, man blir besviken och omotiverad av sådant här, sade Holmberg.

– I och med att det har ordnats andra tävlingar så har man ju trots att våra tävlingar också kommer att ordnas på ett sätt eller annat, berättade Hyvärinen.

VM skulle ursprungligen ordnas 2020, först sköts dessa tävlingar upp till juni 2021 och sedan till hösten 2021 och nu skjuts de alltså upp till 2022. EM skulle man ordna i samband med EM på gevär, pistol och hagel i Kroatien i maj, men arrangörerna vill inte anta sig tävlingarna utan man flyttade tävlingarna till Frankrike.

Båda ser nog ändå försiktigt framåt, de tänker ta de lite lugnt nu först ladda batterierna och sedan sätta siktet på kommande tävlingar. Lite nationella tävlingar skall ändå ordnas ännu i år.

I FM på skeet korades **Oskari Kössi** från Sibbo Skyttegille till finländsk mästare efter omskjutning mot klubbkamraten **Tommi Takanen** i finalen. Båda träffade 55 lerduvor i finalen och det krävdes åtta omskjutningsskott innan man kunde separera på duon. Båda sköt 120 träffar i grundserien och med de var de andra och tredje. I damklassen var SSG:s **Heidi Hämäläinen** andra. Grundserien var inte den bästa, men i finalen sköt hon sedan riktigt bra.

Veromaa andra

I FM PÅ TRAP tog SSG:s **Mopsi Veromaa** ett silver i damernas tävling. I grundserien var Veromaa också andra bäst så hon fortsatte på samma linje i finalen. 🚩

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

10 napakkaa

LASSI PALO

lisalmen Ampujien (IA) skeet-ampuja Roope Kanninen, 17, kuuluu Ampumaurheiluliiton tehoryhmään. Hän kirjoittaa oikealla kädellä, mutta urheilee vasemman käden puolelta – pelaa jääkiekkoa, salibandyä ja ampuu.

❶ EKA ENNAKOIVA:

Mitä kuuluu, kun syyskuu on jo hyvässä vauhdissa?

Ihan hyvää. Kilpailukausi on ohi, nyt pidän taukoa amunnasta ja keskityn koulunkäyntiin.

❷ TOKA TUNKEILEVA:

Mikä on ennätöksesi ja milloin se on ammuttu?

Se on 108/125, jonka ammuin Pogostan kiulu-kilpailussa Ilomantsissa heinäkuussa.

❸ KOLMAS KOVISTELU:

Miten ja kuinka paljon olet voinut tai ehtinyt harjoitella?

Tänä vuonna olen ampunut noin 5000 kiekkoa. Keväällä oli koulukiireitä, ja kesällä yritin panostaa enemmän laatuun kuin määrään. Ensi vuonna enemmän.

❹ NELJÄS NALLITUS:

Kuinka kauan olet harjoitellut skeetiä tavoitteellisesti?

Ampuun aiemmin Metsästäjäliton lajeja, tämä oli skeetissä nyt neljäs kilpailukauteni.

❺ VIIDES VARMISTAVA:

Mitä muuta kuuluu elämääsi?

Olen lukiossa eli opiskelua aika paljon. Käyn myös metsästämissä.

❻ KUUKESKUS KUJEILEVA:

Mitkä ovat suurimmat kehityskohteesi?

Kilpaileminen. Siksi käyn kisoissa mahdollisimman paljon, että saisin rutiinia.

❼ SEITSEMÄS SIHTAUS:

Millaisia urheilullisia tavoitteita sinulla on juuri nyt?

Ensin nuorten maajoukkueeseen ja edelleen kansainvälisiin arvokisoihin. Katsotaan, miten homma lähtee etenemään ensi vuonna.

❽ KAHDDEKSAS KULTAHIPPU:

Millainen kokemus viimeisin Superfinaali oli?

Se oli hyvää ammuntaa siihen nähden, että olin ampunut edellisen kerran elokuussa muiden kiireiden takia.

❹ YHDEKSÄS YRITYS:

Millaisia ajatuksia tuleva kilpailuvuosi 2022 nyt herättää?

Toivottavasti kisoja voidaan järjestää ja pääsen niihin itseen ja menestyn.

❿ NAPAKYMPPI:

Mikä on ollut tai voisi vielä olla tämän vuoden napakymppi?

Se oli varmasti ennätys. Olen myös mennyt eteenpäin ampujana henkisellä puolella.

LASSI PALO

ME-mies lopetti huippu-urheilijan uransa

Teksti & kuva LASSI PALO

Kivääriampuja **Joni Stenström** ilmoitti kesällä lopettavansa huippu-urheilijan uransa. Hän teki päätöksensä vain 26-vuotiaana. Uran parhaisiin saavutuksiin kuuluu muun muassa kolme miesten SM-kultaa, joista kaksi tuli lopettamispäätöksen jälkeen kotiradalla Inkoopissa elokuussa.

Urheiluampuja-lehti tapasi Stenströmin Helsingin Kaivopuistossa syyskuun alussa. Keskustelu polveili laidasta laitaan. Yksi mielenkiintoisimmista yksityiskohdista oli se, kun Stenström kertoi ampuneensa poikien maailmanennätyksen pienoiskiväärin makuun kilpailussa.

– Se oli Münchenissä vuonna 2013. Ammuin ensimmäisessä erässä, ja ME oli voimassa kaksi tuntia, koska se rikottiin heti seuraavassa erässä, Stenström hymyili.

LOPETIN, KOSKA ei ollut enää ”paloa”. Sisäinen liekki sammui, eikä ollut enää sitä motivaatiota, jota olisi tarvittu riittävän kovaan työntekoon.

HARKITSIN PÄÄTÖSTÄNI kauan. Se oli mielessä silloin tällöin parin vuoden ajan, mutta päätös syntyi lopulta helposti. En enää jänkaillut.

PÄÄTÖKSEN TEHTYÄNI OLIN surullinen, se oli tunteellinen hetki. Olo kuitenkin helpottui pian.

URANI PARHAITA HETKIÄ oli junnujen maailmancup Suhlissa vuonna 2014, jolloin saavutimme täysmatsin joukkuepronssia. Joukkueessa ampuivat minun lisäksi **Aleksit Leppä** ja **Jarva**. Minun oli hyvä lopettaa urani kahteen SM-kultaan elokuussa Inkoon kotiradalla.

OLEN PETTYNYT, KOSKA en saavuttanut kaikkia tavoitteitani, joita olin asettanut. Isoimpana se, etten päässyt olympialaisiin.

VOITIN VIELÄ KAKSI SM-KULTAA, KOSKA pääsin ampumaan paineettomassa tilassa.

JÄÄN KAIPAAMAAN ampujakavereita, yhteisöä ja yhteiseloä. Arki Turussa on ollut kivaa, koska olemme olleet tekemisissä myös urheilun ulkopuolella.

ELÄMÄ ILMAN HUIPPU-URHEILUA on aikataulutonta. Nyt voin tehdä kaikkea oman mieleni mukaan. Seuraavaksi alan tehdä graduani (Åbo Akademiassa).

JATKAN AMPUMAUURHEILUN PARISSA jossain muodossa. Katsotaan... Olen kiväärijaoston jäsen ja olen menossa 1-tason valmentajakoulutukseen.

TOKION OLYMPIALAISET olivat missattu mahdollisuus. Kaikkeni tein, harjoittelin esimerkiksi kahteen otteeseen pitkään Australiassakin.

PITÄÄKÖ LOPETTAMISPÄÄTÖS? Se on sataprosenttinen päätös ainakin tällä hetkellä.

Joni Stenström

- ✘ **SYNTYNYT:** 29.12.1994
- ✘ **KOTIPAIKKA:** Snappertuna
- ✘ **AMMATTI:** Opiskelija.
- ✘ **SEURA:** Raseborgs Skyttar (RS)
- ✘ **LAJI:** kivääriammunta
- ✘ **PARHAAT SAAVUTUKSET:** opiskelijoiden MM-pronssi 2018, kolme miesten SM-kultaa, Münchenin maailmancupin 20. sija 2019, junioreiden ME pienoiskiväärin makuun kilpailussa 2013 – voimassa kaksi tuntia.

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

nonamesport.com

Yhteydenotot:

Kari Arponen

040 5527 988

kari.arponen@nonamesport.com